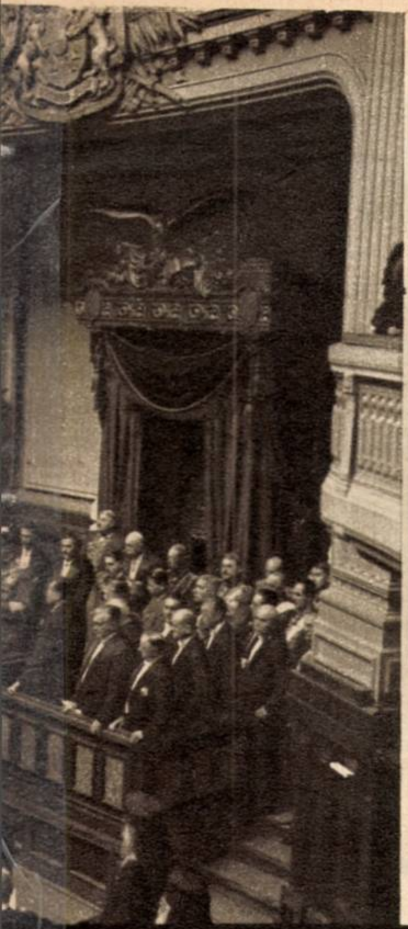

8 IUNIE 1936

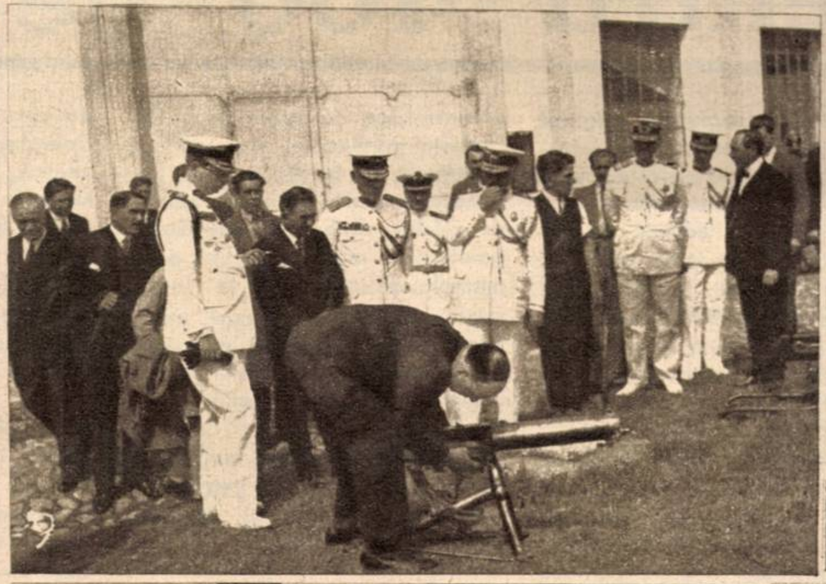

aurației au în acest an un
stiv decât altă dată. Vizitele
de stat, Principele Paul al
d Beneș, președintele Repu-
făcut ca întreaga țară să
bătoare și să comemoreze
de stat ai Micii Ințelegeri
arol II a aterizat pe pământul

icăm cu acest prilej etapele
ții M. S. Regele Carol II,
á azi.

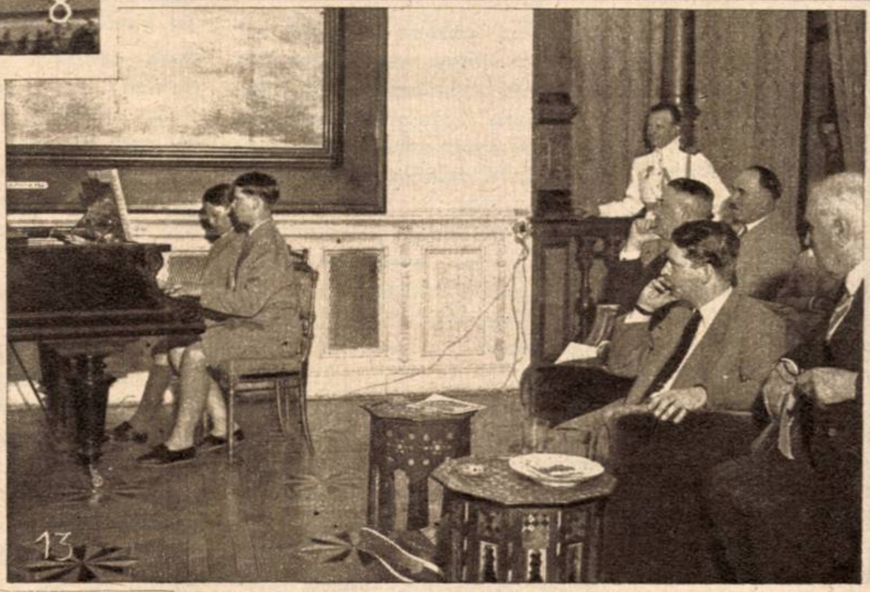

8. La Ziua națională a sporturilor pe stadionul O. N. E. F. în 1933.

9. La fabrica de muniții în anul 1933.

10. Regele trecând în revistă trupele la Mărășești, în anul 1933.

11. Regele vizitând „Astra" din Brașov, în 1934.

12. La 10 Mai 1934, Regele și Voevodul Mihai primesc defilarea.

13. Producția de sfârșit de an școlar a clasei Voevodului Mihai în anul 1934.

14. Regele, Principele Nicolae și Voevodul Mihai la Expoziția de Horticultură din 1933, în Parcul Carol.

15. Regele și Voevodul Mihai la Ziua Aviației în 1935.

16. Regele și primarul general al Capitalei, la inaugurarea planșeului depe Dâmbovița.

17. La inaugurarea sălii tronului din Palatul Regal, în anul 1935.

18. Intre magistrați, la semnarea noului cod penal.

Redaţi dinţilor Dv. albeaţa naturală!

Există un mijloc pentru a reda dinţilor Dv. albeaţa naturală. Aplicaţi un cm. de cremă Kolynos pe o periuţă uscată; urâtele pete galbene dispar, iar microbii periculoşi cari sunt cauza cariei sunt distruşi.
Doriţi dinţi sănătoşi şi frumoşi, sclipitori când zâmbiţi, întrebuinţaţi Kolynos. Veţi fi încântaţi şi surprinşi.
Cumpăraţi tubul mare — e mai convenabil

KOLYNOS
CREMA DENTARĂ

SOIR DE PARIS

BOURJOIS
PARIS

Creme cari înfrumuseţează!

SCHERK

Creme cari nutresc epiderma, întăresc ţesutul şi dau tenului un aspect delicat şi îngrijit, acestea sunt crémele Scherk. • Cold Cream pentru noapte, din ceară fină şi uleiuri alese, regenerează pielea, fortificând'o. • Crema Triseno, de zi, uscată, acţionează în mod uniform făcând tenul mat. Este totodată şi cea mai bună bază pentru pudră. • Cremele Scherk se vând în borcane à Lei 93 şi Lei 123 precum şi în tuburi à Lei 47 şi Lei 67. • Cereţi mostră de Cold Cream contra Lei 12 mărci postale: „Parfex" Calea Moşilor 78, Bucureşti I.

Aspectul serbării câmpeneşti pe minunata peluză dela Buckingham Palace.

20.000.000 LIRE pentru 400 de fete

INALTA societate engleză serveşte de model întregei lumi, care-o copiază cu mai mult sau mai puţin succes. Da se întâmplă adesea ca imitatorii săi să nu reuşească a-i echivala efectele, pentrucă în nicio ţară nu există o pătură socială atât de bogată şi, care, să fie dispusă a face sacrificiile pe care le reclamă o viaţă modernă, pe picior mare.

Actualmente, sezonul londonez se află în perioada de pregătire, iar doamnele din protipendadă sunt absorbite de proectele diferitelor recepţii şi divertismente, care vor marca splendoarea a numeroase evenimente, cu înfrigurare aşteptate.

Majestatea sa şi-a exprimat dorinţa ca doliul Curţii să nu afecteze întru nimic viaţa mondenă, şi pătura superioară a societăţii a înţeles să uzeze de această deslegare într'o asemenea măsură, încât industriile anticipează unul dintre cele mai îmbelşugate sezoane. E un fapt de mult constatat că lunile ce vin constituesc pentru comerţ cea mai activă perioadă. Iar anul acesta aproape că nu va exista „mort-seson", deoarece în August, vor începe marile pregătiri pentru serbările încoronării, care vor avea loc la anul în Mai. Viaţa mondenă a Londrei tinde să-şi reia caracterul formalist şi exclusiv de mai înainte. In primii ani de după război se produsese şi aci, ca în mai toate celelalte ţări, o îmblânzire a strictelor legi, care guvernau înalta societate. Se organizau, în marile hoteluri, serate dansante ce luau un caracter public şi era foarte „en vogue" obiceiul de-a te înfăţişa la serate unde nu fuseseşi invitat.

Acum, s'a produs reacţia, şi cei cari îşi închipuesc că venirea unui rege tânăr şi liberal ar putea să atenueze unele rigori, se înşeală. Inalta societate îşi închide cercurile, iar recepţiile date acasă sunt la ordine zilei, ceeace face ca nepoftiţii să întâmpine obstacole aproape cu neputinţă de învins.

Londra posedă un mare număr de clădiri elegante, adevărate palate în miniatură, pe care mamele debutantelor le închiriază cu preţuri foarte mari, pentru marile recepţii, prin care se introduc în societate membrele mai tinere ale elitei. Patru până la cinci sute de oaspeţi sunt de obiceiu invitaţi la aceste **„coming-out parties"**, pentru care s'au făcut cele mai înfrigurate pregătiri.

In Anglia, culmea sezonului social îl constitue prezentarea debutantelor; în jurul acestor încântătoare fiinţe gravitează cele mai importante evenimente mondene, care culminează cu prezentarea lor la Curte. Anul acesta, în locul grandioaselor recepţii care aveau deobiceiu loc la palat, Majestatea Sa va da trei garden-party-uri, dintre care primul va avea loc la 21 Iulie.

Cheltuelile introducerii celor 400 de candidate alese pentru prezentare, se ridică la aproape 20.000.000 de lire, (aproape 15 miliarde lei).

Pentru debutantă, sezonul monden atinge apogeul în momentul prezentării sale la curte, deşi aceasta nu este decât una dintre numeroasele formalităţi pe care tinerele fete din protipendadă trebue să le îndeplinească, la intrarea în societate. Mamele se întrunesc din vreme pentru a discuta în privinţa recepţiilor pe care se înţeleg a le împărţi în aşa fel, încât să se evite coincidenţele. Dar cu toate socotelile lor, trebue să aibe loc câte două sau trei baluri şi recepţii într'o aceeaşi seară, şi convin ca tineretul să treacă dintr'o parte într'alta, în această mobilizare a cercurilor aristocratice, căci de numărul invitaţilor, depinde succesul debutantei.

Se înţelege că debutanta mondenă necesită o enormă garderobă; o lege nescrisă o obligă să nu exhibeze o toaletă decât cel mult de trei ori şi niciodată consecutiv. Ea cheltueşte pentru toaletele unui sezon cel puţin 500 de lire (circa 350.000 lei), cu suma aceasta acoperindu-se abia strictul necesar.

Balul prin care debutanta „îşi face apariţia" costă 1000 de lire. Masa oferită invitaţilor poate fi estimată cam la 3 lire de cap şi mai sunt încă multe alte cheltueli. Dacă pentru această ocazie trebue să se închirieze o casă, cifra este şi mai mare.

Faptul că nu va avea loc un bal oficial al curţii nu a păgubit cu nimic industria modei, căci garden-party-urile regale vor reclama un număr întreit

Un lung şir de automobile aşteaptă pe debutantele dela Buckingham Palace.

de toalete şi în afară de acestea, mai sunt obicinuitele evenimente sportive ca: alergările dela Ascot şi Goodwood, Varcity Cricket match, Regata dela Henley şi matchul de cricket al universităţilor Eton şi Harrow, la care se exhibează cele mai costisitoare toalete.

Norman Hartnell, tânărul student care-a devenit regele modei britanice şi desemnează costumele membrilor familiei regale, este atât de aglomerat în acest sezon, încât nu mai poate primi comenzi noui. Schiaparelli şi Molyneux, rivalii săi mai bătrâni, se află în aceeaşi situaţie. Se speră că sezonul londonez va aduce industriei vestimentare nici mai mult nici mai puţin decât 4.000.000 de lire, iar hotelurile şi restaurantele vor înghiţi după toate probabilităţile alte 10 milioane de lire.

Aceste negoţuri vor putea absorbi vreo 5000 de şomeri, în decurs de câteva luni, ceeace înseamnă că sezonul mondenităţii londonez nu este un eveniment numai pentru cei bogaţi.

CĂSĂTORIA FIULUI LUI AGA KHAN

La moscheea din Paris, prinţul Ali Salomon Khan, fiul mai mare al lui Aga Khan s'a căsătorit cu Miss Joan Barbara Jarde Buller, văduva marelui fabricant de bere englez M. Guiners. In fotografia noastră: Aga Khan, prinţul Ali Khan, cel mai mic fiu al lui Aga Khan, mireasa şi fiica lui Aga Khan.

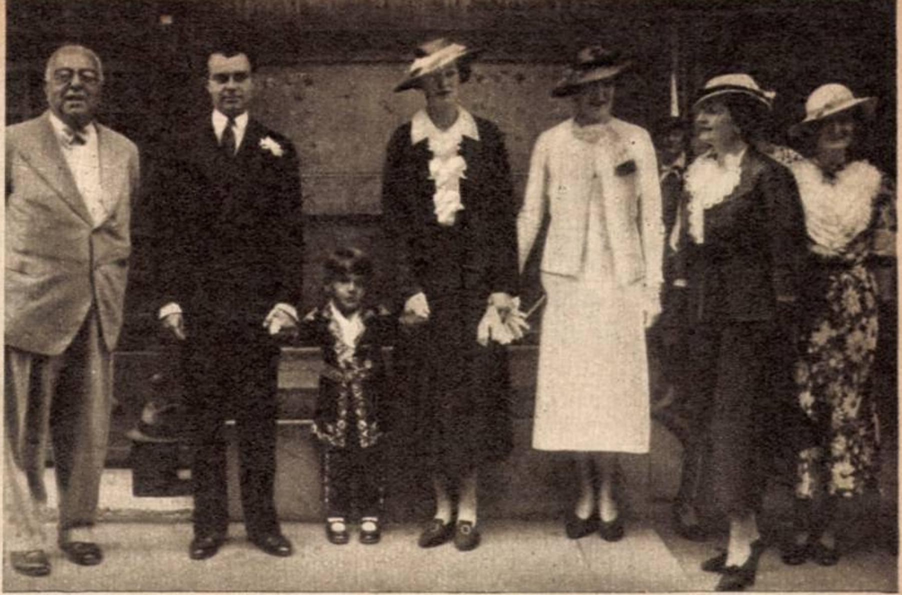

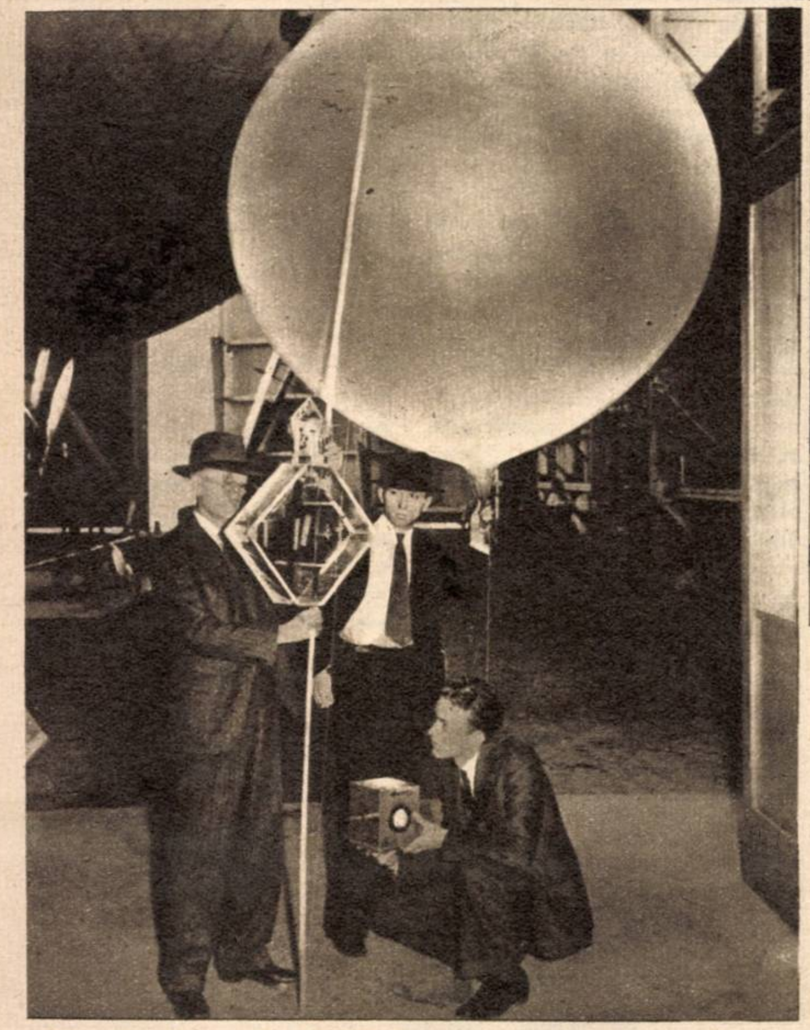

Biroul astronomic din Washington va lansa un balon în stratosferă, care va putea atinge o înălţime de 32.000 metri. Balonul este prevăzut cu un aparat de radio care va marca în acelaşi timp temperatura şi presiunea atmosferică din stratosferă în timpul zborului. Fotografia noastră a fost luată în momentul instalării aparatului.

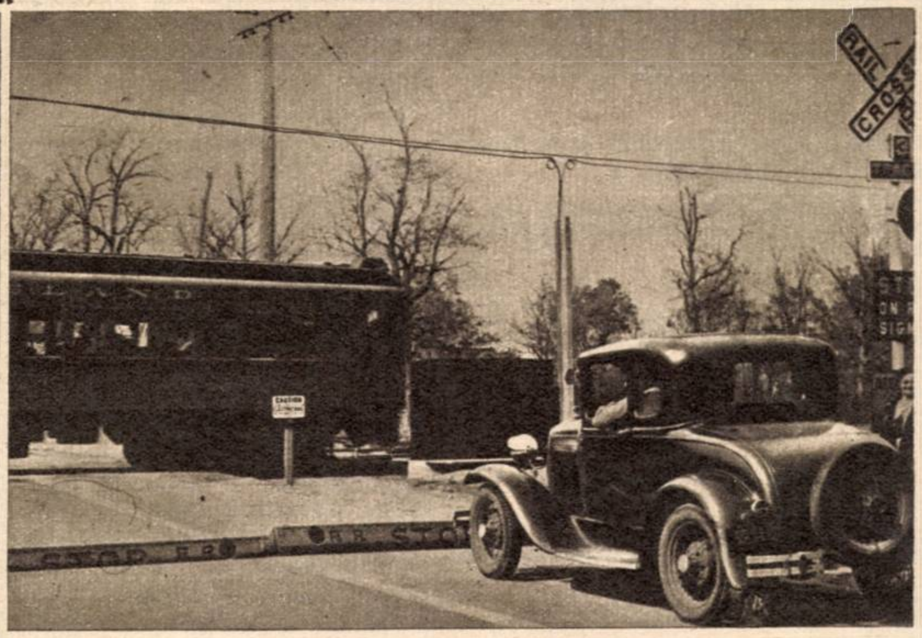

O SEMNALIZARE EFICACE

O companie de căi ferate din America a instalat la nivelul şoselei în dreptul oraşului Massapeque un aparat de semnalizare foarte eficace. Semnalul se ridică la apropierea unui tren şi se lasă când trenul a trecut. Noaptea, literele „Stop" sunt luminate.

Fotografia aceasta a fost luată în grădina publică din Stockholm. Ea înfăţişează pe principele Gustav Adolf, fiul moştenitorului tronului Suediei, împreună cu soţia sa principesa Sybilla, purtând pe umăr pe fiica sa principesa Margareta.

N.H.B

Nu vă mulţumiţi numai cu produsele de parfumerie întrebuinţate până acum.

Cumpăraţi odată şi:

Pudra ● Apa de Colonie ● Rujul ● Fardul ● Parfumurile

marca „Les Créations" N. H. B.

Făcând comparaţie veţi rămânea uimiţi de superioritatea acestora. Ani de zile de experienţe ştiinţifice în arta parfumeriei au desăvârşit produsele:

Les Créations NHB

En gros: N. H. Balthazar Bucureşti,- Şelari.

Se vinde în cele mai bune farmacii, drogherii şi parfumerii.

Ceeace caracterizează

noul aparat

Voigtländer „BESSA"

este declanşatorul pe capac. Nu mai este vorba de declanşatorul de sârmă, ci de un adevărat trăgaciu, ca la armă.

De aceea, aparatul „Bessa" poate fi ţinut, liniştit şi sigur, cu ambele mâini şi puteţi fotografia, nu numai în 1/25 dintr'o secundă dar şi într'un interval de 1/10 şi 1/5 dintr'o secundă, fără a risca să obţineţi imaginea mişcată.

Adresaţi-vă magazinelor de aparate fotografice, unde vi se arată acest nouVoigtländer „Bessa" 6/9 făcându-vă, fără nici o obligaţie din partea Dv., demonstraţii cu acest aparat.

Voigtländer

Suferinzi de cord şi a vaselor sanguine, tensiune, gută, ficat, rinichi şi a căilor urinare (prostată etc.) reumatism, debilitate, neurastenie şi boli femeieşti găsesc adevărata vindecare la:

BĂILE LIPOVA (Perla Banatului)

In luna Maiu 50% reducere

La 15 Iunie se va deschide noul şi cel mai modern strand cu plajă.

EXTRAORDINARA LEGAŢIE INEXISTENTĂ DIN LONDRA

CU şase luni înainte, dacă doriai să vizitezi statul inexistent al Astoriei, trebuiai să te duci la „Legaţia Astoriei", în Westendul Londrei şi să obţii o viză de aparenţă foarte impresionantă, care îţi îngăduia să vizitezi Astoria, pe o durată de timp, ce nu trebuia să treacă de şase luni.

Dar dacă te duceai la un birou de călătorii, ca să cumperi biletul de tren, nu găsiai Astoria pe nici o hartă, pentru simplul motiv că aceasta nici nu exista, decât în imaginaţia mucaliţilor cari conduceau „Legaţia".

Cine-a pornit mistificarea, ce-a ajuns apoi subiectul discutat de presa britanică şi corpurile diplomatice? Aceasta a fost întrebarea tuturor, când s'a demascat înşelăciunea, ce durase 18 luni. Timp de 18 luni statul inexistent al Astoriei şi-a avut ministerul său şi ataşaţii săi navali, militari şi comerciali. S'au dat numeroase banchete, la care ministrul şi ataşaţii săi apăreau în uniforme pompoase, purtând decoraţii şi adesea ori ei conferiau decoraţiuni oaspeţilor, invitaţi la „legaţie."

Ei vorbiau limba „astoriană" în mod curent. Fusese alcătuită deun profesor de linguistică la pensie, şi era formată din spaniolă, franceză, română, germană şi arabă, iar principiile gramaticale erau atât de simple, încât limba putea fi învăţată foarte repede şi foarte uşor. La sunet vorba era metalică şi deoarece cuprindea atât de multe expresii cunoscute, oricine putea să înţeleagă anumite părţi din conversaţie. Chiar faptul acesta a contribuit, în mare parte la adormirea bănuielilor, în special printre străini, pentru cari avea sonorităţi ciudat de familiare. Această farsă puţin obicinuită a fost pusă la cale de către diplomaţii mai tineri, ai diferitelor legaţiuni şi ambasade, cari voiau să petreacă din când în când, câte-o noapte în oraş.

S'au considerat că pentru aceasta, o legaţiune fictivă ar fi fost cea mai nimerită, idee, şi farsorii şi-au găsit imediat un complice, în persoana unui multimilionar din America Centrală, care le oferi mai toţi banii necesari realizării proeectului, pentru simplul motiv că era plictisit de existenţa sa obicinuită şi medicul îi recomandase să se ocupe de ceva, care să-şi ştează din minte grijile, foarte numeroase, în ciuda colosalei sale averi.

Se închiriară două etaje, într'un impunător imobil din Westend, plătindu-se chiria anticipat pe şase luni şi se cheltuiră sume considerabile pentru amenajarea unor luxuoase interioare, în stilul celor mai mari legaţiuni; diplomaţi veritabili, implicaţi în această festă, colaborând efectiv cu schiţe şi planuri, inspirate de propriile lor birouri.

Fură comandate mobile princiare, tapisate cu catifea roşie şi purtând **„stema"** Astoriei, aceeaşi care putea fi văzută pe steagul din vârful clădirei: pentru un conoscător în ale heraldicei, aceasta exprima farsa al cărei exponent era, cu stridenţa unui afiş, tipărit cu litere de o şchioapă.

Pe un fond roşu o pasăre fantastică, cu aripile întinse, purta pe piept un scut barat în diagonală, ceeace însemna că cei cari exhibau această figură n'aveau dreptul la stemă. In cele patru colţuri ale scutului se aflau: o narcisă străpunsă, simbolizând vanitatea omenească, un cactus bogat, dând a înţelege că Astoria ar putea prospera sub cele mai dificile condiţiuni, aşa cum un cactus se se desvoltă pe un pământ lipsit de apă. In colţul inferior din dreapta, al scutului se afla chipul lui Mercur, zeul faraonilor, al negustorilor şi al hoţilor, iar în extremitatea stângă, balanţa justiţiei, cu unul dintre talere plecat sub greutatea unei grămezi de narcise dând a înţelege că vanitatea omeneasc, va înnăbuşi întotdeauna simţul proporţiei.

In ansamblu, stema era foarte impresionantă şi se comandă o presă specială, pentru imprimarea documentelor şi a hârtiei de corespondenţă.

Milionarul angajă meşteşugari iscusiţi, cărora le plătia salarii extraordinare, spre a se asigura de discreţia lor, în cazul că aceştia ar fi descoperit ceva dar avu grijă să nu li se desvălue nimic care să le inspire bănuiala că „Legaţiunea Astoriei" n'ar fi fost o instituţie veritabilă şi de o absolută seriozitate,

Un croitor din Westend confecţionă o serie de uniforme impozante, pentru ministru şi ceilalţi membri ai Legaţiunei, dintr'o stofă de un verde viu, împodobite cu trese şi stele de aur, fiecare costum ridicându-se la peste 12.000 lei.

Incetul cu încetul „Legaţiunea Astoriei" deveni o realitate. Faptul că fusese acceptată de către diplomaţii veritabili,— iniţiatorii farsei — servi la amăgirea multora, cari uitaseră noţiunile de geografie, mai cu seamă că această numire avea o sonoritate familiară, aducând

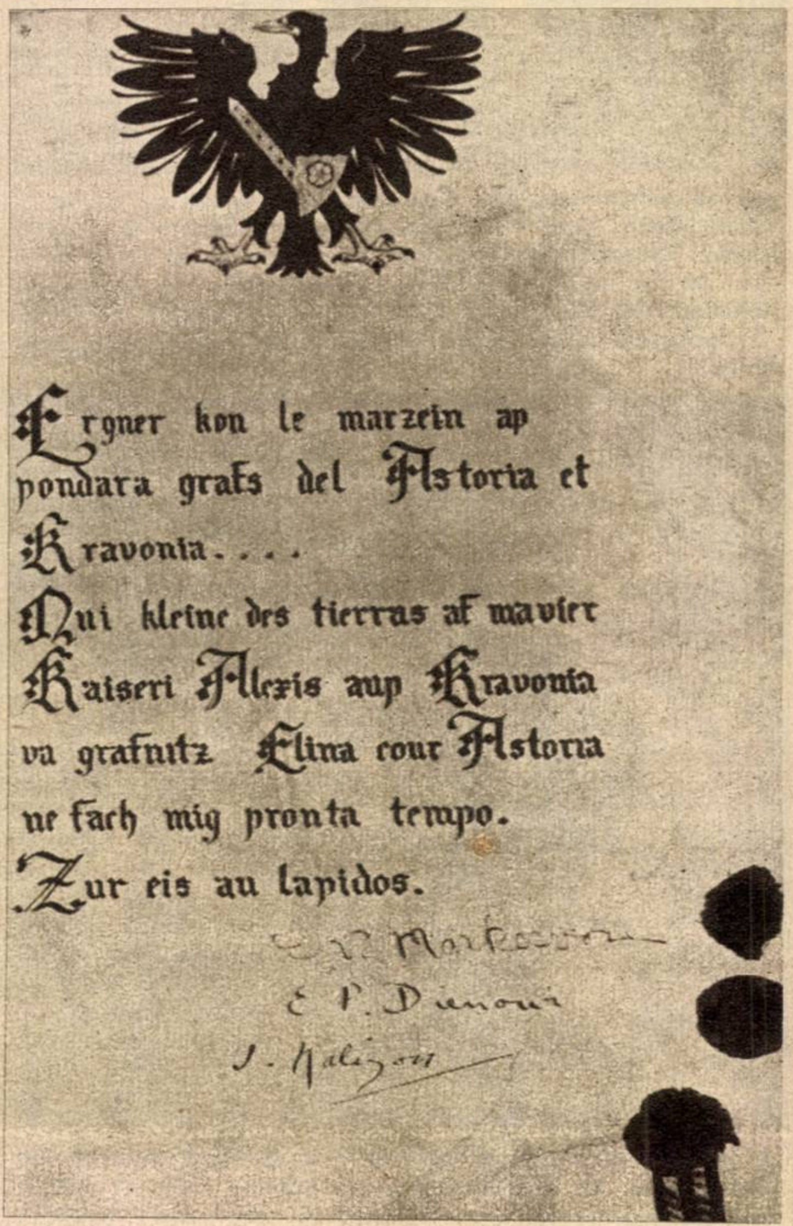

Ergner kon le marzein ap
pondara grafs del Astoria et
Kravonia....
Qui kleine des tierras af mavier
Kaiseri Alexis aup Kravonia
va grafnitz Elina cour Astoria
ne fach mig pronta tempo.
Zur eis au lapidos.

Documentul oficial tipărit pentru „Legaţia Astoriei" în limba „astoriană".

cu Asturia sau cu Austria, mai cu seamă atunci când era pronunțată în acel mod corect care se pretindea a fi „A'stria". Membrii legațiunei dădeau dineuri splendide și acceptau la rându-le invitațiuni. Trebue să spunem însă că erau unii cari se mirau că nu mai auziseră niciodată de acest stat, dar reflecțiile lor nu fură niciodată exprimate și legendara Astoria prospera din zi în zi, până când ajunse să joace un rol de frunte în viața mondenă a Londrei.

Mulți dintre acei îmbogățiți de războiu, cari tindeau să pătrundă în înalta societate, căutau să obțină invitații la recepțiile „Legațiunei" și, fie că bănuiau sau nu farsa, primiau cu entuziasm să fie decorați de către „Ministru", cu una din exoticile panglici și medalii ale Ordinelor Astoriei.

„Legațiunea" angajă o talentată desenatoare, care împletea cocardele și care fiind o experimentată turnătoare, le făcea din metal lichid impozante decorațiuni, cu „Stema Astoriei". Tot ea le desena tratatele și documentele, pe care le reproducea prin fotogravură în culori vii, împodobindu-le cu panglici și sigilii, spre a le da un aier oficial.

Deși cetățeanul nu poate purta decorația unei țări străine fără permisiunea expresă a autorităților locale, nu există nicio lege care să interzică purtarea decorațiilor inventate ale unei țări inexistente.

Automobilul întrebuințat de către „Ministru" și ceilalți membri, aparținea unui diplomat autentic (care o avea dela milionarul american, pentru a putea fi legalmente împodobite cu magicile litere „C. D.") Și când era întrebuințată de către un „astorian" i se puneau alte uși purtând stema Astoriei.

După o perioadă de grandoare, începu un episod extrem de hazliu.

Gluma era prea costisitoare pentrucă să-i dea cuiva prin minte a o privi ca atare și în unele cercuri începu să se șoptească despre fabuloasele avuții ale Astoriei. Șoaptele deveniră aserțiuni, iar diplomații „întemeitori ai Astoriei" veniau la „Legație" și-și comunicau, prăpădindu-se de râs, svonurile și afirmațiile ce se ventilau în diferite saloane. Vaste rețele de spioni, trafic ilegal de arme și secrete militare erau atribuite „Astoriei", iar în acest timp „Legațiunea" sigură fiind că nu risca nimic, se amuza copios, pe chestia tuturor acestor crime, ce i se puneau în socoteală.

Dar abia acum vine partea cu adevărat nostimă a acestei farse. Minusculul stat Lichtenstein, pe teritoriul căruia trăiesc 12.000 de locuitori, fiind menționat într'o zi de unul din ziare, milionarul se gândi să-l cumpere, dacă o asemenea transacție era posibilă și să-i schimbe numele în Astoria, făcând astfel dintr'un mit, o realitate cinematografică. El decise să se întoarcă în țara sa, vrând să asocieze câțiva mari financiari la acest proect și în seara care-i preceda plecarea, „Legația Astoriei" dădu un banchet, anunțând logodna Prințesei Elina de Astoria cu Prințul moștenitor Alexis al Kravoiei, un alt stat tot de domeniul legendei. Documentul reprodus aci anunță în limba astoriană apropiata căsătorie, și a fost cu solemnitate citit la ultimul banchet, pe care l-a mai dat „Legațiunea", pentrucă milionarul a murit subit, pe când se afla în țare sa și în consecință „Astoria" nu mai avea susținător.

Intre timp, autoritățile începuseră a fi din ce în ce mai intrigate de această țară fictivă și tinerii diplomați cari o inventaseră, socotiră că venise momentul să i se dea lovitura de grație.

Anul trecut, în Noembrie, steagul ce flutura deasupra „Legațiunei" a fost dat jos și păturit. Astfel s'a pus capăt farsei.

Dar întreaga poveste a acestei afaceri n'a ieșit la ivială decât într'un târziu, când foștii „astorieni", împrăștiați care încotro, găsiră că ar fi fost păcat să treacă sub tăcere formidabila festă pe care au jucat-o timp de 18 luni, celor mai strălucite cercuri londoneze.

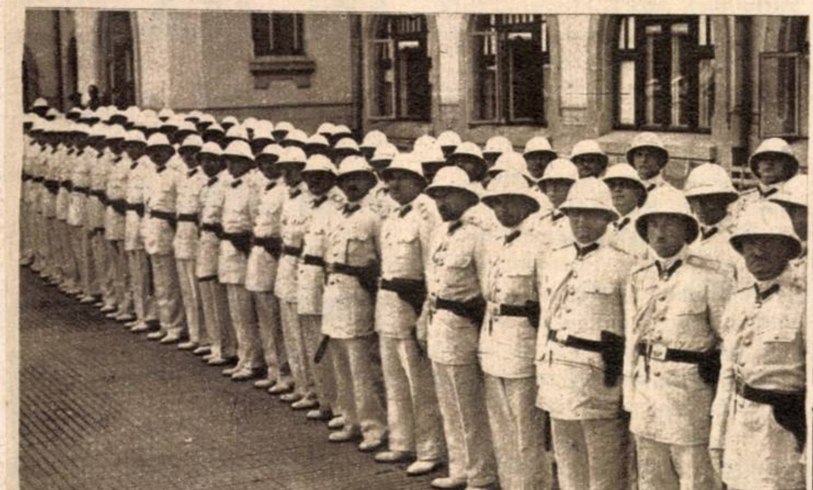

Poliție colonială? Nu! Noile uniforme ale agenților de circulație în București.

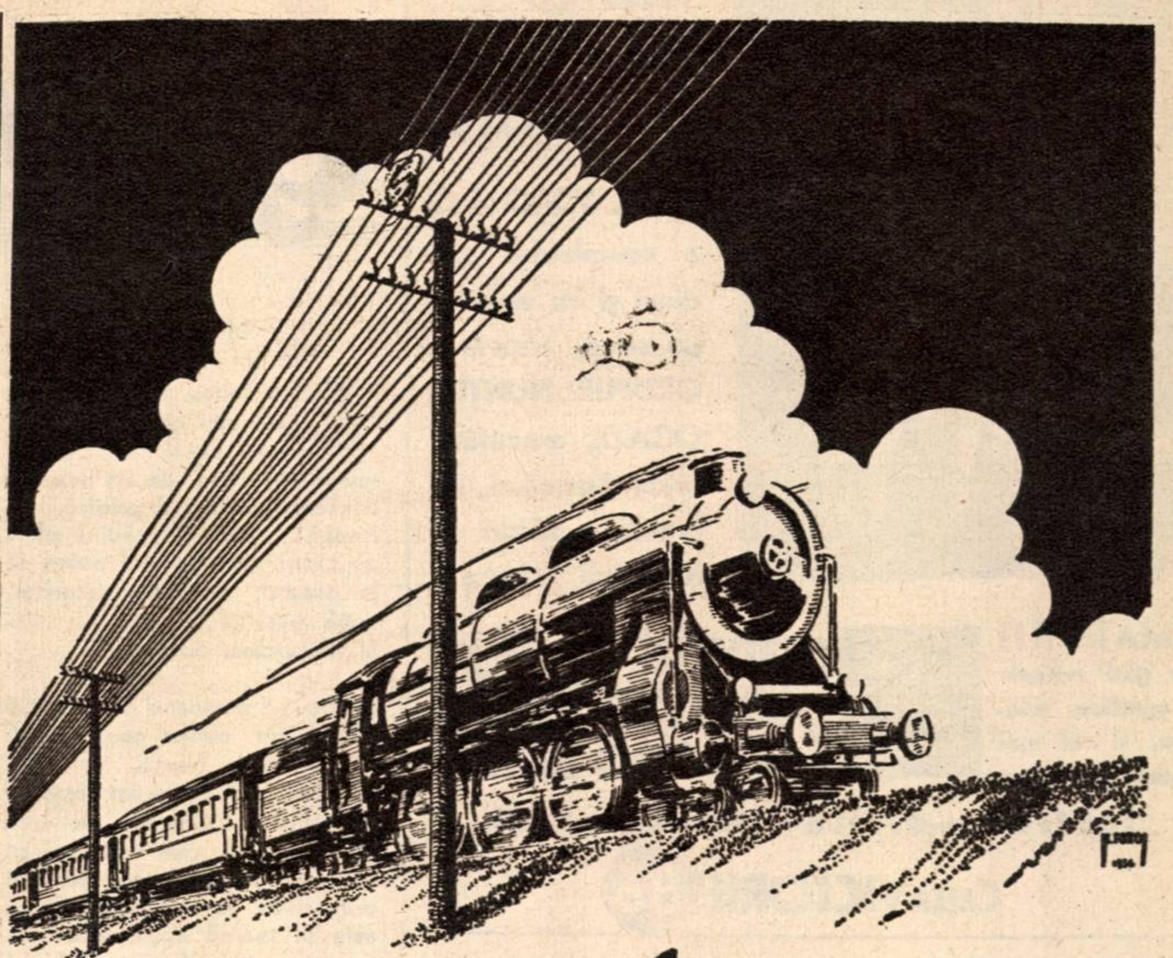

Toată lumea

confirmă zilnic că în cadrul

LUNII BUCUREȘTILOR

lucrul cel mai reușit de văzut

este expoziția grandioasă de

noutății pentru rochițe de vară

al reputatului magazin:

LA VULTURUL DE MARE CU PESTELE IN GHIARE

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZACA 1 — STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 — STR. HALELOR 21

CREMA COSMETICĂ Profesor Dr. VERESS

Ingrijiți-vă tenul cu **CREMA COSMETICĂ** preparată după indicațiile distinsului profesor dermatolog **Dr. VERESS**

Ea nutrește, conservă și regenerează tenul

Prețul 200 Lei la farmacii și droguerii

Dep. general Farmacia „THOISS", București Cal. Victoriei, 124

SE EXPEDIAZA COTRA RAMBURS

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și **ondulațiuni permanente**, execută ireproșabil **Coaforul François**, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-2

...ciale pentru nunţi şi alte ocazii la **polyfoto**

POLYFOTO a complectat studioul şi cu aparate de salon, pentru, GRUPURI, NUNŢI ŞI OCAZII, executând orice lucrări de branşă — alături de renumitul sistem

AMATORII vor găsi articole fotografice, aparate, şi cel mai modern laborator.

polyfoto 48 FOTOGRAFII DIFERITE PENTRU Lei 100

POLYFOTO — OPTICA — specialităţi de branşă.

CALEA VICTORIEI 86

EXCELENTELE **produse „TABAN“** PENTRU INGRIJIREA TENULUI SE GĂSESC LA INSTITUTUL DE INFRUMUSEŢARE

Calea Victoriei Nr. 1
Telefon 3.09.60

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39 — TELEFÓN 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris şi Viéna, tratează negi, pistrui, coşuri, etc. Ingrijirea feţei cu hormoni şi masage pneumatice. Distrugerea definitivă şi fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.

Consult. 10—12 şi 3—7 p. m. — Consult. gratuite Miercuri 11—12 a. m.

A mânca, e bine! A digera, e şi mai bine!

Tuturor cititorilor acestei reviste le place să mănânce bine. Câţi nu sunt, însă, printre aceştia, cari, o oră sau două după masă, nu incep să sufere? Mii de familii au indepărtat teama de digestie proastă prin intrebuinţarea zilnică a Magnesiei Bisurata, remediul clasic şi instantaneu împotriva răurilor de stomac şi a tuturor neplăcerilor datorite unui exces de mâncare. Stomacurile devenite sensibile din pricina unui exces de aciditate stomacală, ce dă naştere senzaţiei de acru, greţurilor, migrenei şi — cu vremea, gastralgiei şi dispepsiei, sunt imediat uşurate cu o mică doză de Magnesia Bisurata, luată imediat după masă. In două trei minute, starea proastă, — migrena, acele senzaţii de grutate întrup, gazele, — incetează ca prin farmec. Magnesia Bisurata se află de vânzare la farmacii şi droguerii cu preţul de lei 75, sau în formatul mare economic cu lei 110.

FABRICANT HENRY COHRS
BĂTĂTURI
ANTICOR PARFAIT

Care e cel mai plăcut moment din timpul unei cure intr'o localitate balneară

Momentul când te-ai întors acasă şi ai dat iarăşi peste viaţa comodă din totdeauna. Câţi nu-şi spun atunci:
N'ar fi fost mai bine să rămân acasă şi să renunţ la atâtea cheltueli?
Dar sănătatea?
Astăzi se pot face băi de iod acasă cu o eficacitate de sută la sută şi în condiţiuni neînchipuit de convenabile şi plăcute. SAREA NATURALA DE IOD DE BAZNA dă oricui posibilitatea unei cure de iod în casă economisind astfel cheltuelile unei călătorii penibile şi ale şederei, timp de o lună intr'o localitate balneară. Reumatismul, scrofuloza, durerile de încheeturi şi de oase, bolile de piele şi de femei sunt vindecate radical prin renumitele băi cu SARE NATURALA DE IOD DIN BAZNA.
SAREA NATURALA DE IOD DIN BAZNA se găseşte de vânzare la toate farmaciile şi droguerille în pachete originale a 1 kgr.

Gastronomie

LOLA IONESCU-MARITZA

LA taifas, între noi, vom sta aici de vorbă odată pe săptămână. Vom spune din toate, de ale noastre. Bunăoară astăzi, o prietenă întreabă: „Am o grădină plină de cireşi, cum aş mai putea să le prezint, ca ceva răcoritor, după masă“?
Şi răspundem cu bucurie.

Pentru 12 persoane luaţi 1200 grame de cireşe coapte, 500 grame zahăr bucăţi, doi litri apă. Se scot cozile iar sâmburii se strivesc. Cireşele se trec prin sită şi se pun împreună cu sâmburii sdrobiţi, cel puţin o oră—două la macerat. După asta se toarnă apa peste ele. Se trece prin tifon şi se adaugă zahărul. Amestecaţi, ca să se dizolve repede. Şi duceţi pe gheaţă vasul.
La servit, nu strică să picuraţi un păhăruţ de Kirsch. Tot astfel se pot pregăti şi vişinele. Dacă sunt acre măriţi cantitatea de zahăr. Această băutură e numită în gastronomie: Apă de cireşe şi e recomandată ca foarte sănătoasă. Dar, bine înţeles pregătiţi această băutură cu propriile Domniilor Voastre mânuşiţe. Chiar dacă aveţi o bucătăreasă excepţională, sunt lucruri care, mai ales când nu trec prin foc, cer ochiul şi mâna stăpânei.
Aşa se întâmplă şi cu sosurile, care, cer, toate pe lângă, condimentare „acel nu ştiu ce“... Poate spirit? Pe care numai **coniţa** ştie să-l pue în lingură, când vrea!!
Şi pentrucă am deschis vorba, să spunem ceva, despre „ajutoarele“ noastre.
Găsim cuvântul „ajutoare“ mai potrivit de cât „servitoare“.
Asta bine înţeles până o trece vreme destulă ca să ajungă şi acest cuvânt, să dea o imagină pejorativă. Să vă fac o schiţă, a Anichii mele. (De când e la noi i-am luat vre-o două interviewuri). Are vreo 40 de ani, mărturiseşte 25. Altfel e destul de chipeşă! Este antimilitaristă, adică nu poate suferi vardiştii şi ordonanţele. Nişte lingăi, (zice ea). Patima ei: chauffeur-ii.
In dreptul bucătării, e staţia de automobile. Un claxon special de la un Chevrolet verde, îi dă tresăriri înduioşătoare.
Ana e pe cărbuni, trăeşte între două focuri (trăind intre două maşini).
Jean e tânăr, nu şi-a făcut încă armata, dar viitorul e al lui.
Şi-au schimbat inelele, două inele de argint, suflat cu aur, cu iniţialele respective.
Ca bijuterii Ana mai posedă doi dinţi de aur.
— „I-am pus de frumuseţă; întâia oară când am fost acasă, s'au minunat toţi din sat. Apoi... Când mai merg, mai pui doi“!!
— De ce Anica?
— Păi, d'aia că-s mândră. Parcă eu spun că-s servitoare? Să mă ierte coniţa, eu spun că la oraş beau numai şampanie şi bere, şi că umblu numai pe şivrolete, că sunt damă mare, că am chivetă de porţolan, rochie de catifea şi musolin...
O să mai pun un dinte de aur sus şi unu jos în colţul gurii... să lucească...
— Fă-ţi mai bine salbă!
— Salbă? Saalbă? Coniţa nu ştie că nu se mai poartă?! Doar proastili la horă!...
— Bine Ana! Fă-ţi dinţi... Dar, cumpără-ţi şi ochelari! Uite un fir de păr pe foaia de salată!
— E de păianjen, coniţa să se uite, mai spăl odată! Cu ce umplem bolovanu?
— Ana, ţi-am mai spus, se spune „volovan“!
— Aşa am spus coniţă, să mor eu, „bo-lo-van“!

Lista neologismelor culinare e lungă şi pitorească: Şarlo cu mere, şarlo cu frişcă, Pireu, Fricăndău, Mandaline, Banale. Le ştie toate de la „şeful“ domnului baron de pe Luterană. Dacă îmi permit vre-o observaţie mai aspră, tace. Răsbunarea însă nu se face aşteptată. E corosivă şi bine coaptă.
Două, trei zile la rând, cum dă cu ochii de mine, îmi comunică dulceag:
— A venit de la ilectrică, a mai fost şi ieri... şi-a spus...
— Bine — bine Ana, poftim!
— S'au isprăvit lemnele; coniţa să telefoneze la dipou — n'avem pentru mâine nici o surcea!
...Şi pe tava de ceai, avizul de la telefon cu clasicul anunţ: abonamentul d-voastră etc. etc.
Şi lista asta e lungă!
Inaintea sărbătorilor Anica e angelică, şi cu mine şi cu omenirea întreagă. Anul nou, îi umple ochii cu lacrămi de recunoştiinţă, dar....
— Ana, de ce nu cureţi şoşonii D-rei A.?
— Nu i-am văzut Coniţă!
— Cu toate astea erau alături de ai D-nei B. pe care i-ai făcut aşa frumos şi i-ai pus de o parte!
Inţelegem şi asta: desacord între ofertă şi cerere.
E sentimentală, are spaima accidentelor de automobile.
— De s'o întâmpla vre-un accident la şivrolet, să n'auz Doamne fereşte, beau sodă „caucastică“!
Ana vede în gazetă fotografia hoaţei din Str. C. O crede eroina zilei.
— I-auzi ce s'ajungă ia! Poftim a furat, nu-i vorbă, dar are ai poza în jurnal? Când ar vedea-o în sat, să ştiţi c'o taie ş'o pun în perete!“
Şi cu invidie admirativă:
— Iauzi păcătoasa, la jurnal! Mai credea mumă-sa la aşa onoare! O s'o taie ş'o s'o puie pe zid, lighioana!!...“
Aşa cugeta Ana.
Nu, nu, sosurile bune, apa de cireşe de mai sus şi multe alte pregătiri să le facem noi singure.....
Şi ca să sfârşim vă dăm încă o reţetă: **Ciupercile de post.** Alegeţi ciuperci albe, grele, de mărime egală. Scoateţi cozile. Curăţaţi-le, spălaţi-le. Puneţi-le într'un lighean cu apă în care stoarceţi o jumătate de lămâie. Tocaţi cozile mărunt de tot. Tocaţi şi mărar şi pătrunjel, cantitate egală! Mărunt — mărunt, ca o pastă, striviţi o cepşoară verde şi un firicel de usturoi. Amestecaţi cu cozile tocate, săraţi şi pipăraţi bine. Inşiraţi ciupercile într'o tavă de cuptor. Umpleţi golulul cozii cu câte o linguriţă din această umplutură. Turnaţi cu ochii închişi untdelemnul! Inecaţi-le în untdelemn. Printre ele puneţi două, trei felioare mititele de lămâie, sau carnea fără seminţe şi fără piele a două-trei pătlăgele roşii. La cuptor încins, o jumătate de oră. Se dau la masă reci.

IN RATE
Vă îmbrăcaţi elegant
LA
CASA JEAN MARCU
Ştofe fine, preţuri eftine
Str. Blănari 16 Etaj I.

TRANSPIRAŢIA picioarelor dispare sigur întrebuinţând preparatul **PODEOL** AL LUI CSANDA

După spălare folosind Podeolul dispare imediat transpiraţia şi consecinţele ei. Vindecă picioarele de răni, întreţine pielea, dispare mirosul şi înlesneşte mersul. De vânzare la farmacii şi drogherii. Fabricaţia farmaciei Csanda, Oradea.

Catastrofa din Cehoslovacia

21 de școlari între 10 și 14 ani s'au înecat cu prilejul unei excursii făcută peste fluviul Thaya. Barca s'a rupt în mijlocul apei. Deși țărmul era aproape, nu au fost salvați mai mult ca opt școlari. Fotografiile noastre înfățișează:

1) Locul nenorocirii: în primul plan barca scufundată care a fost apoi scoasă la suprafață.
2) Școlarul Albert Fibich care a salvat 6 băeți.
3) Eroul tragediei: profesorul Novotny a luptat, înainte de a-și scoate fetița lui din apă (la dreapta în fotografie), pentru salvarea altor copii.
4) Fotografie luată la locul nenorocirii.

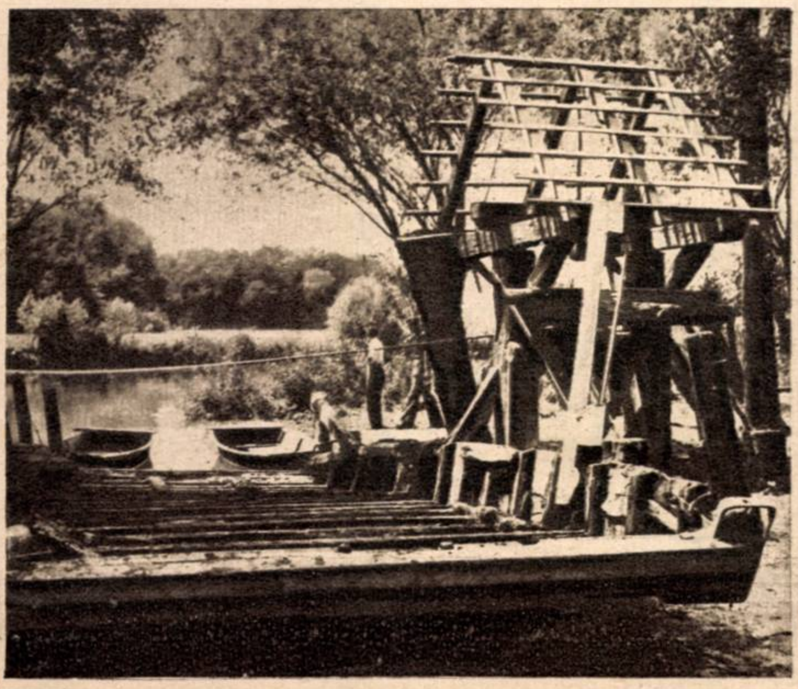

OAMENII GRAȘI

sunt obiectul de batjocură al semenilor lor mai "subțiri..."

Veți auzi adesea: "Dl. X. are nevoie de 2 scaune", sau "iată o ușă care nu va permite D-nei Y. să ne intre în casă", "aia nu e femeie, e batoză", "Dl. B. e un butoi cu 2 picioare", etc., etc. Aceste mici ironii — lipsite poate de răutate — sunt totuși destul de usturătoare pentru cei vizați fiindcă obezii sunt oameni nefericiți, numai ei știu cât suferă din cauza acestui defect fizic, în aparență neînsemnat. Oameni superiori, cu o cultură aleasă, cu suflet bun și cu trăsăturile feții destul de simpatice, se văd puși în inferioritate din cauza înfățișării lor disgrațioase.

De aceia, femeile prea grase, bărbații corpolenți, ar trebui să pună capăt acestei stări de lucruri, ar trebui să ia o hotărîre energică. Nu e niciodată prea târziu, cu voință, cu stăruință, se poate ajunge departe, lucrul principal e să se găsească un *mijloc sigur și inofensiv*. Acest mijloc există și s'a dovedit a fi neîntrecut pentru vindecarea și combaterea obezității.

Incepeți chiar azi tratamentul cu tabletele de slăbire KISSINGEN și vă veți convinge că nu există un remediu mai bun pentru îndepărtarea masselor de grăsime care diformează corpul.

Tabletele de slăbire KISSINGEN, experimentate și recomandate de somitățile medicale din străinătate, nu provoacă o slăbire vertiginoasă, atât de dăunătoare organismului, ele îndepărtează grăsimea din corp treptat, pe nesimțite. Efectul dorit se poate obține numai după un tratament mai îndelungat.

Preparate din sare naturală de KISSINGEN, și alte substanțe inofensive, tabletele KISSINGEN au un efect regenerator asupra întregului organism, deaceia ele sunt cele mai indicate pentru o cură de slăbire rațională și eficace.

LA FARMACII ȘI DROGHERII

BOXBERGER KISSINGEN

„După primul flacon de Gastro D. mă simt ca și complet vindecat"...

„și vă mulțumesc din suflet că ați făcut cunoscut suferinzilor că există un medicament cu care poți recăpăta sănătatea și plăcerea de viață" — ne scrie d. Toth Ștefan din Sf. Paul jud. Arad p. u. Sofronia.
Astfel de scrisori de mulțumire sosesc cu miile la farmacia „Thoiss" din București calea Victoriei 124. Ele vin din toate colțurile țării și dovedesc efectul binefăcător și chiar miraculos al medicamentului „Gastro D." — care vindecă nespus de repede boalele gastro-intestinale, hiperaciditatea, râgâelile, balonările și ulcerațiile. De vânzarea la farmacii.

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III Telefon 3-5922. Consult. 11-1. 5-8 sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctorițe din Berlin.
Sfaturi și îngrijiri date de către specialiști în toate tărîmurile cosmeticei.
Inlăturarea radicală a perilor de prisos, prin diatermie, îngrijirea frumuseței și a trupului etc.

OPERAȚIUNI de CORECTURĂ și PLASTICĂ
(fără cicatrice)
a nasului și urechilor, a feței, gușei și pieptului.
Indepărtarea operativă a ridu ilor
Dr. RUDOLPF HOFFMANN
fost asistent la clinica univ. din Berlin
București. B-dul Domniței 30 bis
Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

Citiți:
„MAGAZINUL"
revista publicului select

DOAMNELOR CU PARUL BLOND

inchis, dece sunteți oarbe?

Vă puteți spăla acum părul blond-închis sau castaniu, spre a-l face cu 2—4 nuanțe mai deschis, fără decolorare vătămătoare!

Nu vă puteți îndărătnici să negați faptul, că blondinele veritabile fascinează într'un mod irezistibil bărbații, ba chiar și femeile. Numai părul lor fermecător, de un blond auriu, le face atât de atrăgătoare, atât de dorite. Dar dacă acest păr capătă culoare închisă sau castanie, întreaga lor figură suferă. Le lipsește fascinanta bogăție de culori, care face ca femeile cu părul blond-natural să fie atât de frumoase, atât de seducătoare. Puteți totuși reda părului dvs. culoarea naturelă blondă-aurie, a anilor de copilărie, prin simplă spălare. Nurblond, minunata cură de șampon va face nu numai ca părul dvs. să devină cu 2—4 nuanțe mai deschis, ci, totodată, și mătăsos dându-i acel luciu auriu și fermecător, care formează farmecul blondinelor veritabile, — fără întrebuințare de materii colorante, de Henna, sau de oricare alte substanțe cu efect vătămător. Nurblond, întrebuințat de milioane de femei, face o spumă minunată, nu lasă urme de săpun și dă ondulațiunilor o durabilitate mai mare. Incercați chiar azi și în caz de nemulțumire, restituim banii. In străinătate cunoscut sub numele de „Blondex" și de „Stablond". — Reprezentanți exclusivi pentru România: Krafft & Herberth, Piața Libertății 7, Brașov.

NUR·BLOND

La LONGCHAMPS

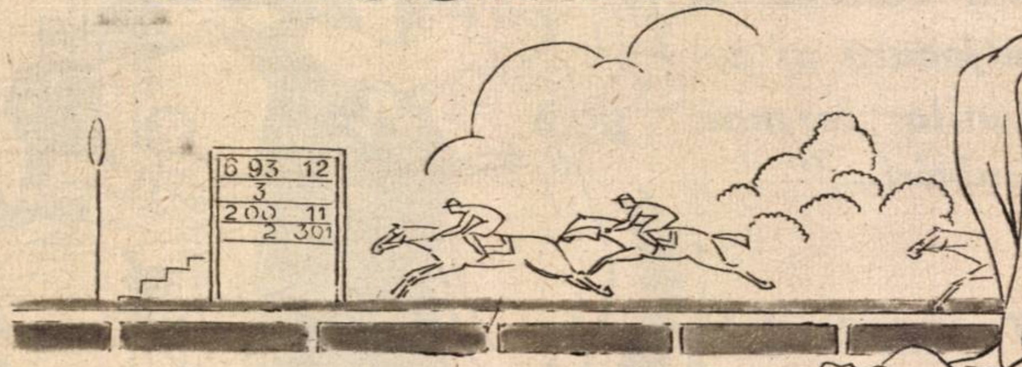

pe câmpul de curse....

...CLIPE de încordată însuflețire, privirile sunt ațintite departe... Totuși, femeile frumoase se remarcă, sunt admirate.

Tot ce are Parisul mai distins și elegant își dă întâlnire la Longchamps în ziua distribuirii marelui Premiu. E un spectacol unic, grandios, de neuitat. Toalete minunate, costume impecabile, uniforme strălucitoare. Femei superbe, încântătoare — bijuterii vii — cărora razele soarelui le dau mai mult farmec, mai multă strălucire. Numai o femeie cu tenul îngrijit poate fi fermecătoare în bătaia razelor solare. Tenul e principalul, deaceia femeia franceză, maestră în arta cultivării frumuseții, își îngrijește tenul cu o deosebită atenție și întrebuințează numai cosmetice de prima calitate.

In Franța — patria cosmeticelor — produsele de înfrumusețare Richard Hudnut ocupă un loc de frunte, sunt apreciate pentru calitatea lor superioară și pentru efectele lor minunate.

PUDRA THREE FLOWERS, una din cele mai desăvârșite creațiuni a celebrului parfumeur de peste ocean, a devenit pudra preferată a femeilor franceze. Specialiștii laboratoarelor Hudnut au reușit să realizeze o pudră minunată, extrem de fină și aderentă, de o puritate desăvârșită, ale cărei nuanțe delicate au fost impuse de normele estetice ale Parisului. Fiecare nuanță în parte corespunde unui anumit tip de frumusețe, armonizează de minune cu culoarea părului și a ochilor, toate au însă marea calitate de a da feții mai multă expresie, tenului un colorit fermecător, o frăgezime tinerească.

PUDRA HUDNUT THREE FLOWERS, *pudra favorită a femeilor franceze, merită a fi încercată. Procurați-vă chiar azi o cutie și nu uitați că pentru îngrijirea tenului cremele Hudnut sunt neîntrecute.*

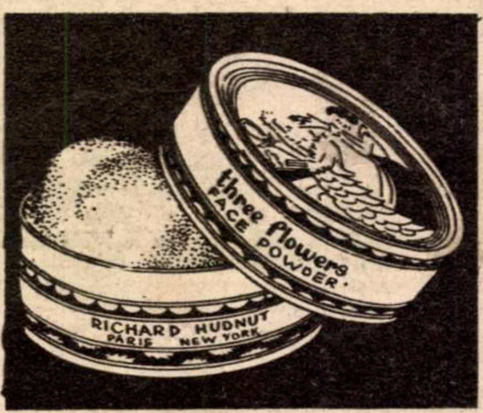

Pudra & Cremele

RICHARD
HUDNUT
THREE FLOWERS

Biblioteca Universității Iași

REALITATEA ILUSTRATA

ANUL X No. 495
15 IULIE 1936

10 LEI

M. S. Regele Carol II și d. mareșal Ilasievici la Timișoara cu prilejul depunerii jurământului noilor sublocotenenți

(Foto Berman)

UNIVERSITĂȚII
31 OCT. 1936

ACTUALITĂŢI DIN CAPITALĂ

Cursurile clasei Voevodului Mihai au luat sfârşit printr'o frumoasă serbare străjerească, în parcul palatului Cotroceni.
In fotografiile noastre:
1. Suveranul vorbind cu Voevodul Mihai.
2. Suveranul imparte premiile.

Congresul partidului liberal s'a desfăşurat intr'o atmosferă de impresionantă solidaritate şi disciplină.
In fotografiile noastre:
3. D. Gheorghe Tătărescu îmbrăţişează pe d-nul Dinu Brătianu.
4. D. dr. C. Angelescu işi rosteşte discursul.

Săptămâna trecută au început în Capitală campionatele internaţionale de tenis.
In fotografia noastră (5) un grup de concurenţi străini.

DAŢI ZÂMBETULUI D-VOASTRĂ UN NOU FARMEC

Dinţii urâţi şi pătaţi, pot deveni atrăgători — Daţi-le albeaţa scânteetoare —

Crema dentară antiseptică specială, curăţă şi le redă rapid albeaţa şi strălucirea naturală

Oricât de frumoasă ar fi o fată, dinţii urâţi o fac respingătoare. Daţi dinţilor Dvs. ingrjirea specială antiseptică cu Kolynos pe care dentiştii îl recomandă, fiindcă Kolynos distruge germenii vătămători ai gurii, cari sunt cauza petelor, decolorării şi cariei. Aplicaţi numai jumătate de cm. pe o perie uscată, şi imediat spuma antiseptică Kolynos curăţă toată suprafaţa dentară şi pătrunde în cele mai mici interstiţii. Imediat dinţii Dvs. capătă un luciu şi o albeaţă minunată. Toată gura va fi purificată şi împrospătată. Luaţi chiar azi un tub Kolynos şi dinţii Dv. vor căpăta strălucirea şi puritatea nestematelor.
Intrebuinţaţi tubul mare — este mai spornic.

105H

NEGUSUL LA GENEVA

Impăratul Abisiniei a fost recent la Geneva pentru a participa la sesiunea Ligii Națiunilor. După inchiderea sesiunei Negusul a trebuit să părăsească Geneva.
Fotografia noastră îl înfățișează în parcul palatului pe care l-a locuit cele câteva zile cât a stat în frumosul oraș elvețian.

DE DOUĂ ORI DUCESA DE YORK

Ducesa de York, cumnata Regelui Eduard VIII al Angliei a vizitat recent o expoziție casnică din Londra.
In fotografia noastră o vedem de două ori, portretul în original și portretul în oglindă.

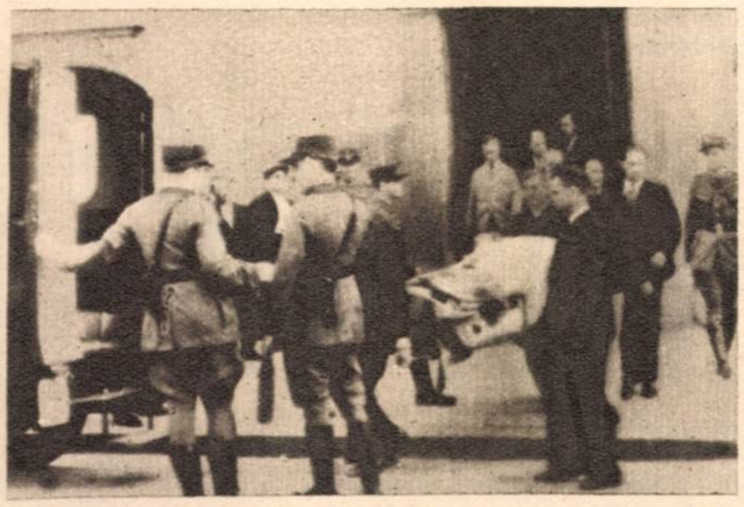

UN REPORTER FOTOGRAF SE SINUCIDE IN INCINTA LIGII NAȚIUNILOR

Ștefan Lux, reporter fotograf din Cehoslovacia, s'a sinucis recent, în incinta Ligii Națiunilor, ca să protesteze împotriva regimului instaurat în Germania.
Fotografia noastră a fost luată în clipa transportării sinucigașului la spital.

O LAMPĂ CARE OMOARĂ BACTERIILE DEPE ALIMENTE

Doctorul Robert F. James din New-York a descoperit o lampă, cu ajutorul căreia se pot distruge bacteriile vătămătoare depe alimente. Lampa produce o „lumină rece", câteva grade peste temperatura normală.
Fotografia noastră îl înfățișează pe descoperitor cu lampa.

ȘI FIERUL E ATACAT DE RUGINĂ CÂND NU E INGRIJIT·

Asemeni marilor construcții, ce sunt apărate și îngrijite în contra ruginei, și dinții Dv., pradă atacurilor de tot felul, trebuiesc atent îngrijiți.

RUGINA DINȚILOR E CARIA

Iată primejdia ce trebuie grabnic înlăturată!

Aciditatea, ce ia naștere în gură, drept urmare a fermentațiilor produse, - atacă la început zmalțul dinților. Pe nesimțite, gingiile, cari ocrotesc dinții, slăbesc și, prin contaminare, întreaga dantură e nimicită de cariile, ce se formează.

Caria dinților mai ia caracterul grav al drumului larg deschis tuturor infecțiilor, iar prin faptul că însăși digestia suferă, cele mai multe turburări gastrice, - cu întreg cortegiul lor de neplăceri, - sunt datorite acestui lucru.

Intrebuințată dimineața și după fiecare masă, nimicește opera nefastă a fermentațiilor produse în gură, neutralizând aciditatea, înlăturând formarea cariilor, și, totodată, apărându-vă sănătatea.

IN ZILELE CĂLDUROASE DE VARA CURĂȚIREA DINȚILOR CU PASTA DE DINȚI ODOL, RĂCOREȘTE ȘI UȘUREAZĂ DÂNDU-VĂ BUNA DISPOZIȚIE

Peristyl la Pompei, şi faţa su-
perioară a caselor „degli amorini".

Dacă, dimpotrivă, vă place opereta, spectacolul uşor, vesel, vom trece pe la **Micul teatru** acoperit numit, **Odeon,** rezervat audiţiilor muzicale, mimilor şi dansatorilor, gen music-hall.

Insfârşit, dacă vă plac jocurile sportive, cam brutale, luptele între gladiatori şi fiare sălbatece, vom vizita **Amfiteatrul,** unde un şir întreg de numere senzaţionale vă va tăia respiraţia.

Vă atragem atenţia, in cazul când aţi dori să însoţiţi vreo doamnă, că acesteia i se va îngădui să ia loc într'o tribună specială, destul de îndepărtată de arenă, pentru a fi ferită de spectacolul sângeros şi de îngrozitoarea privelişte a rănilor. Această măsură a fost luată din ordinul lui A u g u s t, primul împărat al Romei.

Desigur, că la ieşirea de la aceste trei reprezentaţii teatrale, tavernele şi barurile din Pompei se umpleau de mulţimea pestriţă şi pitorească a bogătaşilor, nobililor, a mimilor, dansatorilor asiatici, a conducătorilor de care; aproape aceeaşi lume ce se întruneşte, la aceleaşi ore, în cafenelele şi localurile noastre de petrec e.

Deşi, în timpul prosperităţii sale, Pompei număra abia 25.000 de locuitori, ne dăm seama că, însemnatul număr al teatrelor şi spectacolelor sunt un indiciu sigur al stadiului lor de rafinată cultură şi înaltă civilizaţie.

Pompeienii sunt amatori pasionaţi ai

Case la Herculanum, pe frontul meridional al colinelor.

POMPEI, IN TIMPUL NOPŢEI,

SAU

VIAŢA NOCTURNĂ A UNUI MARE ORAŞ ROMAN

ELECTRICITATE, ţie îţi datorăm şi această minune!

La poalele Vezuviului, amurgul coboară asupra oraşului, care nu e „mort", dar pe care un cataclism pare să-l ţină suspendat dealungul vremurilor. Vălvătăile vulcanului ţâşnesc pe fondul întunecat al nopţii.

Va lua oare oraşul înfăţişarea unei necropole, în care domnesc liniştea şi întunericul? Numai până 'n clipa când va interveni vrăjitorul modern, înarmat cu cabluri, întrerupătoare şi faruri, pentru a ne reda, cu o veracitate halucinantă, viaţa nocturnă a Cetăţii închinată odinioară zeiţei Venus. Intr'adevăr, reconstituirea nocturnă a oraşului Pompei, se datoreşte profesorului M a j u r i, şeful săpăturilor. In tovărăşia lui, ne-am plimbat pe străzile oraşului, la orele când altădată, după truda zilei urmau plăcerile nopţii fie cele îngăduite, fie cele clandestine,

Locuinţele bogătaşilor, nobililor, sau negustorilor erau luminate de torţe, ce scoteau în evidenţă frescele şi obiectele de artă, întregul lor lux rafinat.

La răspântii, pe ulicioare, tavernele îşi aşteaptă muşteriii.

Strada B e l ş u g u l u i (Bulevardul din Pompei) împreună cu celelalte uliţe ale urbei, sunt scăldate în blândul clar de lună, contrastând cu luminile scânteetoare ce ţâşnesc din atrium-uri, peristyl-e, din interiorul clădirilor. Mulţumită, acestei preumblări nocturne prin oraş, ne putem fac idee despre felul cum se distrau Pompeienii, deoarece lava a conservat minunat resturile edificiilor publice şi particulare, înlesnindu-ne cercetarea nocturnă a Pompeiului, tot astfel cum turiştii străini, caută senzaţionalul la Barcelona, Madrid, Paris sau Londra. Ne vom începe seara, ducându-ne la teatru. Dacă vă atrage tragedia clasică, gravă şi patetică, vom intra la **Teatrul cel Mare** (5000 de locuri). In pauze, superbe jocuri de ape, ne vor încânta ochiul şi în foyer vom putea pălăvrăgi pe îndelete.

Casa lui Lorette Tirburtinos în peristyl.

jocurilor; fiecare își apără cu strășnicie calul sau campionul, încredințând pereților inscripțiile măgulitoare pentru acesta și injurioase la adresa adversarului.
In timpul unui spectacol în Amphiteatru se iscă o încăerarea din cauza antipatiei unei părți a publicului, pentru o pereche da gladiatori. Pe teren rămaseră morți și răniți. Din ordinul lui Neron, localul nu fu deschis zece ani.

* * *

Acum vom vizita câteva dintre cabaretele faimoase al Pompeiului nocturn. Acela din strada Mercur, ne oferă diferite feluri de mâncări și băuturi calde.

Totul e la locul cuvenit: olăria din lut ars, bronzurile, lampa și banii pe masă, ca și cum patronul ar fi fost surprins de lavă, tocmai când își încheia socotelile. Barul fusese, desigur cosmopolit, judecând după numele exotice de femei, mâzgălite pe pereți: Smyrna, Maria, Aeglé: dansatoarele casei, profesioniste cari atrag mușterii, îi rețin și-i îndeamnă să bea: îndeletnicire dispreţuită de nobilele matroane romane.
Totul dă impresia unui bar modern, cu scaunele înalte și cu prietenoasele dudui, atașate localului.
Inaintăm acum în partea cea mai populară a orașului. Aci sunt nenumărate căsuțele și micile hoteluri echivoce.

Casa cenaclului.

In fund, o încăpere discretă și confortabilă este rezervată clientelei variate și pitorești: drumeți în trecere numai, bucuroși să găsească un local, unde să-și poată petrece plăcut seara.
In acelș cartier se află taverna „Lusoria", tipul adevăratei „boite" și cea mai frecventată din oraș.
Clientela o formează tinerii de ambele sexe.
Patronul, un om înstărit, s'a priceput să amenajeze, la etajul superior al localului, cabinete particulare, unde oferă ospitalitatea cea mai desăvârșită neuitând, bineînțeles, să noteze pe pereți sumele stoarse naivilor săi clienți.
In cartierul învecinat, se află un hotel și un restaurant. Pe pereții din camere, călătorii și-au însemnat părerile sugerate de preocupările lor personale, în nopțile de insomnie. Un oarecare Bivius, nevoit să doarmă singur, evocă farmecele frumoasei Urbano. Un altul îi trimite salutările cele mai călduroase prietenei sale.
Pe strada Belșugului (ferice de Pompeienii cari nu cunoșteau criza) vedem un **termopolium**, local unde se consumau atât băuturi reci, cât și calde; vasul pentru acestea din urmă s'a găsit ermetic acoperit, cu un capac.

Un hotel înzestrat cu două intrări „Sitius" afișează camere cu trei paturi și tot confortul. Unele străzi, cum ar fi aceea a Porții din Stabia, nu erau decât o înșiruire neîntreruptă de tripouri și spelunci. Din cauza sgomotului infernal, pe care-l face poporul prost crescut, persoanele bine situate, bogătașii s'au văzut silite să emigreze aiurea.

* * *

După cele ce vedem, nu se prea plictiseau în timpul nopții, cetățenii pompeieni, iar unui străin i se dădea putința să-și aleagă felul distracției, având posibilitatea să găsească aventuri plăcute, fără urmări.
Suntem convinși, că orice drumeț, în trecere prin acest oraș, îi păstra cea mai bună amintire, știind să prețuiască înaltul grad de civilizație al localnicilor. Pompei mai cunoștea deasemeni și îndrăgostiți sentimentali și pătimași; tot zidurile poartă mărturia iubirilor, precum astăzi încă perechile își înlănțuesc numele pe scoarța copacilor. Ei ocoliau străzile luminate și sgomotoase, dând precădere unghetelor întunecoase, de-alungul templelor și forum-urilor, pustii în timpul nopții

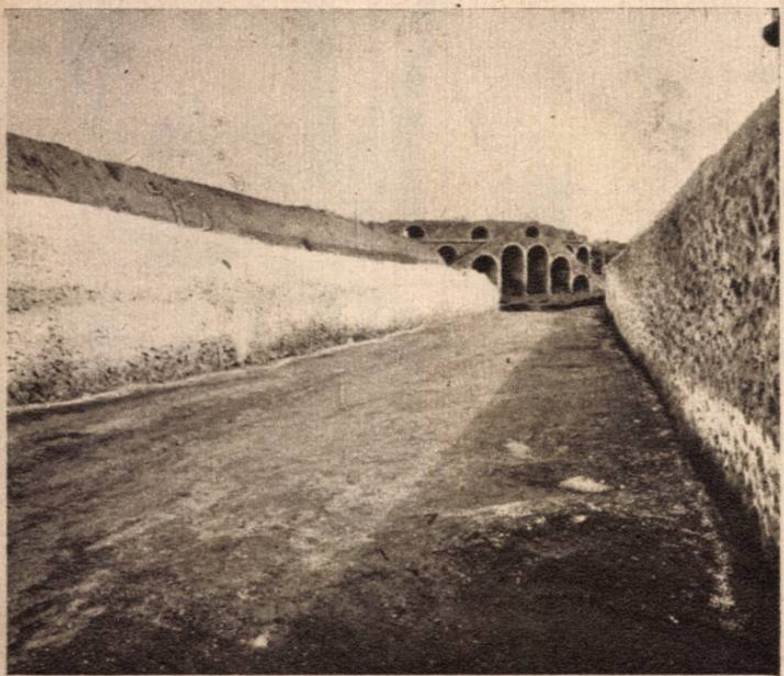
Stradă din Pompei conducând spre piața amfiteatrului.

Un îndrăgostit a încrustat cu stiletul său pe un perete: acest vers:

**„O copilă blondă, m'a povățuit să disprețuesc brunele.
Le voi urî dacă-mi va fi cu putință; de nu, atâta pagubă; nu-mi rămâne decât să le iubesc!"**

Un altul salută pe Cestilia, **„regina Pompeienelor, cu sufletul blând"**. Un al treilea, gravează tot pe zid, versurile unui poet necunoscut, ce se aseamănă cu sonetul romantic.

Acum, când zorile încep să mijească, vom pătrunde discret în casa de curând descoperită de profesorul Majuri, situată într'o ulicioară. Este o locuință grațioasă și confortabilă, cu un atrium frumos decorat. Un peristylum încântător duce spre grădiniță. Incăperile din interior au plafoane înalte și pardoseala din plăci de marmură prețioasă.
Nu știu cui a aparținut această casă. Stăpânii par a fi ținut să-și păstreze anonimatul. Ne lămurește însă o inscripție în interior: **„Amantes ut apes vitam mellitam exigunt"**.
(După cum albinele se bucură de miere, iubiții se bucură de viață).
Deci adăpostul unei perechi fericite, care-și ascunde iubirea, departe de iureșul orașului. După ceeace se poate presupune, fericirea le-a fost de scurtă durată, deoarece casa clădită și zugrăvită de curând, fu surprinsă de lava clocotitoare.

F. R.

Casa mozaicului la Herculanum.

Parcul Regele Ferdinand

Cartierul unde sunt cei mai mulți stâlpi din București și unde se propune dărâmarea a șaptezeci de vile noi și frumoase.

INAINTE de răsboiu și până mai acu câțiva ani era câmp de arătură în jurul gării dela „Obor" numită azi **Gara de Est.**

Chiar mulți bucureșteni nu știu că dincolo de linia ferată, dela Nord-Estului orașului, trăesc azi zeci de mii de concetățeni de ai noștri, că s'au creiat străzi noi, că este acolo un **„parc"** numit „General Moșoiu" și că noul cartier **„Parcul Regele Ferdinand"**, de lângă Gara de Est, este unul din cele mai cochete din Capitală.

CEA MAI FRUMOASĂ PELUZĂ

Cea mai frumoasă și vastă peluză din București este aceea din fața Gării de Est, cu o minunată perspectivă spre „Oborul-Vechi". Păcat că a fost curmată de niște clădiri de curând construite, în loc să se exproprieze cele vechi și perspectiva să fie prelungită.

Dealtfel denumirea de **„Obor"** e fără sens, deoarece pe terenul unde se vindeau înainte vite, porci și pae, s'au ridicat edificii impunătoare, dându-se un aspect modern cartierului altădată negustoresc, specific bucureștean.

Pe locul unde mai deunăzi era o veche **„bombă"**, adică adăpost de vagabonzi, se construește acum o casă bloc, cu o sală mare de cinematograf. Prin dărâmarea unui alt șir de cocioabe, s'a lărgit șoseaua Mihai Bravu, care acum are o perspectivă nestingherită spre turlele bisericii Sf. Ion-Nou, până dincolo de șoseaua Iancului — după cum se știe, prelungirea b-dului Pake Protopopescu. De altfel tramvaiul No. 26 înaintează pe șoseaua din nou pavată, Mihai Bravul, cu frumoase trotuare, până în Calea Călărași, făcând acolo legătură cu liniile de tramvai respective.

O fântână cu roată și niște cruci bătrâne, din apropiere de fostul Obor, au fost respectate, urmând să fie incadrate de flori și de verdeață. Ele amintește vechiul București, constituind în acelaș timp o podoabă pentru noul oraș.

Să mai amintim cu acest prilej că pe la 1890, linia de tramvai electrică, **Cotroceni-Pake Protopopeccu**, era unică în Capitală. Prima, care s'a construit după dânsa, a fost aceea cu cerc închis **„Obor-Obor"**, așa cum scria pe frontispiciile tuturor vagoanelor. Pe vremuri, s'a jucat la Teatrul Național o revistă cu acest titlu, când era adus, pe scenă, un vagon de tramvai, „Obor-Obor". Azi Oborul nu mai există, proectându-se desființarea chiar a tradiționalilor Moși. Totuș incrucișarea dintre b-dul Ferdinand și șoseaua Mihai Bravul va purta multă vreme — poate timp de o generație, două — denumirea de „Obor", după cum se mai zice și azi: **„Capul Podului"**, **„Bariera Moșilor"**, **„La Pompa de apă"** din Dudești, piața **„Chirigiu"** din Rahova, fără să fie în acele locuri, nici un pod, nici o barieră, nici o pompă și nici un chirigiu.

Lumea de azi nici nu știe ce înseamnă cuvântul **„Chirigiu"**.

Un funcționar în fața vilei sale din Parcul Ferdinand.

Cea mai vastă peluză din București este în parcul Ferdinand. Inainte se vede căminul funcționarilor Ministerului de Interne.

REALIZĂRI IN JURUL GĂRII DE EST

Dar să ne întoarcem la subiectul nostru. E interesantă enumerarea câtorva dintre realizările de interes public, din jurul acestei gări.

Ministerul de interne a clădit un monumental cămin — un fel de casă-bloc, în sensul celor cu cari municipalitatea socialistă a înzestrat Viena — și unde pe un preț mic, pot găsi apartamente funcționarii Ministerului de Interne. Pentru ca cititorii să-și dea seamă de măreția acestei clădiri, să arătăm că numai instalația de calorifer a costat aproximativ un milion de lei.

Căile ferate au ridicat și ele un cămin, destinat în primul rând slujbașilor Gării de Est, obligați să fie cât mai aproape de serviciul lor.

Totuș ni se spune că în cămin ar locui și persoane a căror prezență nu este reclamată la Gara de Est, pe când unii funcționari nu au loc.

Să mai cităm impunătoarea construcție a căminului ucenicilor, a cărei fațadă a fost acoperită de tribunele de lemn ale terenului sportiv. Apoi noua cazarmă a pompierilor „Postul Foișor", construită de Primăria sect. II Negru, Cazarma măturătorilor de stradă, etc.

In anul acesta s'a terminat și strandul, cu o suprafață totală de 15 mii m. p., construit tot de primăria sectorului II negru. Construcția fusese începută de anul trecut.

Cochetul **„Parc Ferdinand"** de lângă Gara de Est, se imbogățește, în fiecare an cu numeroase și frumoase vile, printre cari se remarcă cele în stil românesc, construite de arhitectul J o j a.

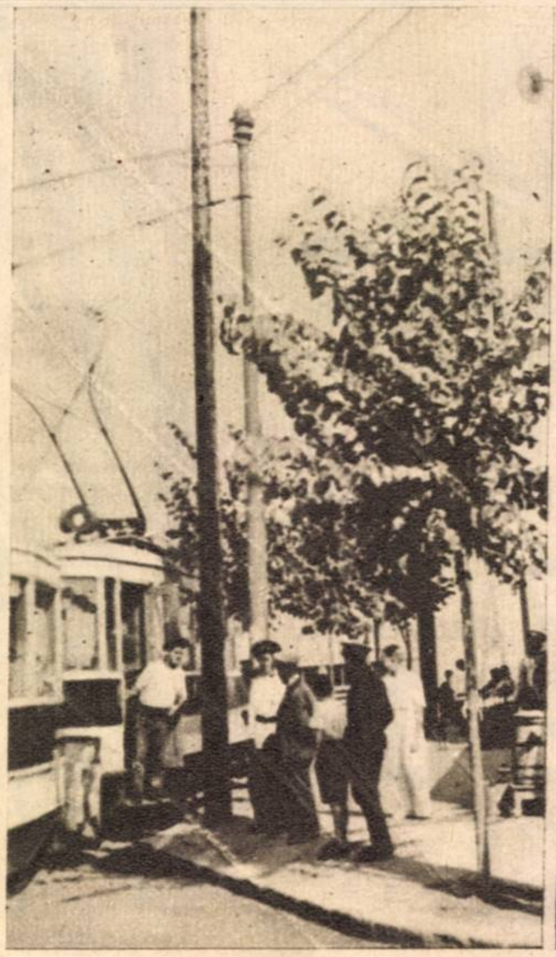

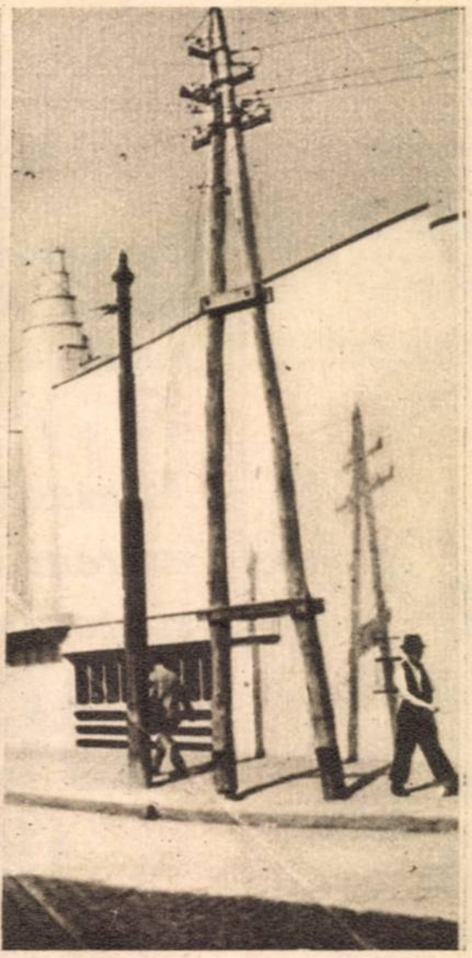

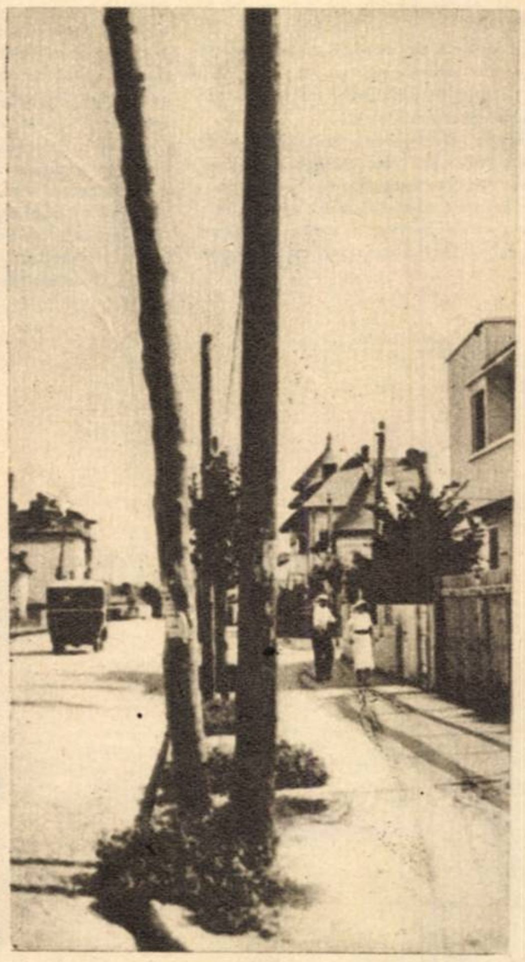

1. Călător în primejdie de a se lovi cu capul de un stâlp, în momentul plecării tramvaiului.

2. Arena Unirii Tricolor din piața Gării de Est, are și ea diferiți stâlpi în fața ei.

3. Mereu stâlpi pe toate străzile. S'ar putea spune o pădure de stâlpi.

In anul acesta, la intrarea în parc, s'a instalat un restaurant cu grădină, iar cucoanele se bucură că au alături, la indemână, pe coaforul „Georges" cu toate aparatele lui complicate.

„CARTIERUL STÂLPILOR"

Parcul **„Regele Ferdinand"** este incontestabil unul dintre cele mai agreabile de locuit, toate vilele au grădinițe cu flori în față, e liniște și aer curat, cu briză dinspre Nord, unde sunt lacurile ce se asanează. Cartierul e în legătură rapidă cu centrul orașului, având stații de tramvai dealungul său, fără ca vagoanele sgomotoase să pătrundă pe străzile parcului.

In apropiere sunt păduricile **Pantelimon, Cernica,** cu cari autobuzele fac o comodă legătură. Gara din marginea parcului permite luarea vagoanelor automotoare pentru mici excursii, precum și a trenului direct pentru Constanța.

Totuș noul parc **„Regele Ferdinand"** prezintă o particularitate supărătoare; unde te uiți, la fiecare pas, vezi numai stâlpi; stâlpi strâmbi, drepți, unii mai groși, alții mai subțiri, de fier, de lemn, unii sunt pentru lumină electrică, alții pentru telefon, alții așezați de S. T. B. O adevărată pădure de stâlpi.

Stau câte doi, câte trei, în imediată apropiere, uneori chiar lipiți unul de altul, altă dată numai apropiindu-se. Se pare că s'au molipsit dela moravurile noastre, fiecare stâlp simțind că e bine să aibă câte o proptea. Cu toată propteala, mai cade, din când în când, câte unul peste trotuar sau peste vreun grilaj, cum s'a întâmplat săptămâna trecută, în strada Niculae Milescu.

Uneori, din pricina stâlpilor, nu se pot vedea vilele. Pentru a executa fotografiile ce însoțesc acest reportaj, mărturisesc că mi-a trebuit multă abilitate.

La stația de tramvai din fața restaurantului, despre care am vorbit mai sus, sunt deasemeni o serie de stâlpi, ciudat așezați. Cum șinele sunt în apropiere, trecând chiar pe lângă bordura trotuarului, nu este nici o mirare că pasagerii, ce se urcă și se coboară din vagoanele tramvaiului, se lovesc mereu de acești stâlpi.

Nu va fi nici o minune, dacă vreun călător mai grăbit, sau mai puțin atent, își va sparge capul sau va fi victima unui accident chiar mai grav.

„GARA MORȚII"

Deși Gara de Est e o clădire nouă, frumos concepută și estetic așezată, a fost totuș denumită **„Gara morții"**, de către localnici.

Această poreclă, de care nu este vinovată, îi vine dela linia ferată ce duce, prin oraș, la **Gara Mogoșoaia** și la **Gara de Nord.** Inainte de războiu trenul trecea pe câmp, acum străbate cartiere locuite de zeci de mii de oameni, accidentele fiind, în consecință, foarte dese.

Populația se agită pretinzând că trenurile pentru **Constanța** să plece numai din Gara de Est, fără a mai străbate porțiunea de oraș dintre Gara de Nord și Gara de Est. In genere lumea cere desființarea trenurilor de persoane, dintre aceste două stații, legătura absolut necesară, dintre ele urmând să se facă pe la linia forturilor. Cât privește trenurile de marfă cari nu se pot desființa, acestea să treacă numai în cursul nopții, când circulația e redusă și nu sunt copii pe străzi.

SE VOR DĂRÂMA 70 DE VILE?

Să nu terminăm acest articol, fără a vorbi despre un proces ciudat, pe care îl au vre-o șaptezeci de proprietari de vile din **Parcul Regele Ferdinand,** cu moștenitorii L o c u s t e a n u, fostul proprietar al unui vast teren din apropierea Gării. Acest proces se va judeca la tribunal, în ziua de 1 Octombrie a. c.

Iată despre ce este vorba;

Incă înainte de războiu, Comuna a socotit necesar să exproprieze pe proprietarul Locusteanu de moșioara lui, pentru realizări de utilitate publică. Intr'adevăr, pe locul expropiat s'au făcut diferitele amenajări: bulevarde, parcul, strandul, etc. Fiind însă prea mult teren, cu o parte dintr'însul au fost împroprietărite diferite persoane, cari au clădit vreo șaptezeci de vile în parc, plătind locurile în rate, la cassa Primăriei.

Moștenitorii L o c u s t e a n u cer acum evacuarea acestor proprietari de vile, sub motiv că terenul expropriat n'a servit pentru utilitate publică, ci pentru satisfacerea unor interese personale.

Unii dintre proprietarii din Parc, cu care am vorbit, mi au explicat chestia astfel:

Comuna expropriase pe Locusteanu numai în parte. El însă a cerut să i se ia tot locul și, prin bună învoială, acest lucru s'a și făcut, plătindu-se un preț exorbitant, mult mai mare decât acel plătit atunci altor proprietari de terenuri vecine. Proprietarul a făcut deci o bună „afacere", la timpul său.

Moștenitorii Locusteanu n'ar avea acum nici un drept să ridice pretenții, să ceară dărâmarea vilelor, sau să se judece cu proprietarii din Parcul Ferdinand. Aceștia au cumpărat și plătit locurile după prețul stabilit de Primărie, proprietara legală, în momentul de față, a acestor terenuri.

Interlocutorii noștri cred că moștenitorii Locusteanu nu urmăresc altceva decât stoarcerea unei sume importante de bani dela Comună, ceeace se speră că nu se va întâmpla, interesele Municipiului fiind destul de bine apărate. Totuș să vedem ce vor decide instanțele judiciare.

ALEX. F. MIHAIL

Cea mai vastă peluză din București este în parcul Ferdinand. Inainte se vede căminul funcționarilor Ministerului de Interne.

O clipă de popas pentru țigani nomazi în trecere prin parc.

TOATĂ MURDĂRIA STRĂZII ȘI INFECȚIA CANALURILOR...

muștele o transmit în casă, murdărind și pătând toate și punând în primejdie până și sănătatea Dvs.! Știința clasează muștele printre cei mai periculoși agenți de transmitere a bolilor. Deaceia stârpirea lor este un comandament al celei mai elementare noțiuni de igienă. Lichidul FLY-TOX, pulverizat prin casă, ucide muștele rapid și sigur!

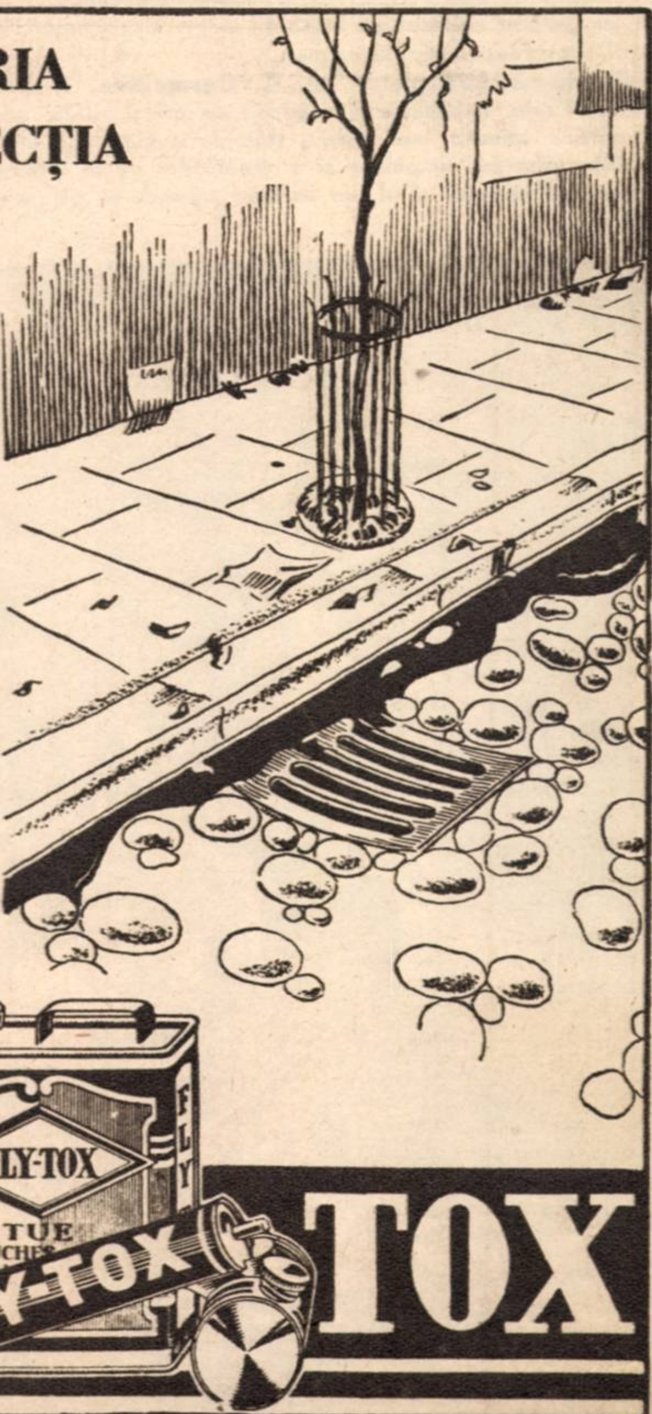

FLY- TOX

OPIUM
OTRAVA OMENIRII

UN CARTIER CHINEZESC LA PORŢILE PARISULUI

UN peisaj de noapte, presărat cu siluete posomorâte de uzini şi şantiere, de case sărăcăcioase înşiruite neregulat pe străzi ce nu se mai sfârşesc, se zugrăveşte fărâmiţat prin geamurile murdare ale cârciumii lui Shiang-Ling.

Un miros greţos de bucătărie neîngrijită înăcreşte atmosfera: bucătăria tipic ţărănească. In acest local se vorbeşte în şoaptă şi se joacă muteşte. Se zice că Chinezii de aci nu fac sgomot niciodată, cici chiar când spintecă pe vreunul bănuit că ar putea să le încurce sau să le stânjenească matrapazlâcurile.

Afară, învăluiţi în ceaţă — fantome tăcute — trec locuitorii acestui cartier chinezesc instalat la porţile Parisului.

In adevăr, la zece minute departe de gara Saint-Lazare, în comuna **Cormeilles,** capitala îşi are cartierul ei chizesc care, ţinând seamă de proporţiuni, poate sta cu cinste alături de acelea din Londra sau din New-York.

Fumători de opiu retraşi prin colţuri ferite de văzul curioşilor, câteva mese **de „fantang"** — jocul clandestin preferat al oamenilor de rasă galbenă, negustori de produse din Extremul Orient, câţiva birtaşi ale căror bucătării nu sunt mai prejos decât ale celor mai elegante taverne exotice din Paris, — creiază laolaltă o atmosferă sugestivă şi în acelaş timp curioasă. De altminteri, nimeni nu-l întrece pe isteţul Shiang-Ling în arta de a combina sute de sosuri felurite din delicioasa guşă de rechin, mâncare democrată, ba chiar foarte populară.

Prietenul meu Shiang-Ling, pe care l-am cunoscut într'o vreme în Cartierul Latin, urmărit de un ghinion neîntrerupt la studii şi pe hipodromuri, ajunsese acum să exercite umila dar cinstita profesiune de cârciumar.

Abătându-mă întâmplător pe la **Cormeilles,** îl în'âlnisem cu puţin înainte în pragul prăvăliei sale, nepăsător şi absorbit ca orice asiatic sadea.

La câteva minute mai târziu, stam la o masă cu el, ascultând înduioşat văicărelile lui în privinţa vitregiei timpuiilor şi a greutăţilor ce le întâmpină un om de treabă dornic să-şi înflorească negoţul când, un autocar oprindu-se pe neaşteptate în faţa cârciumii, mă făcu să tresar.

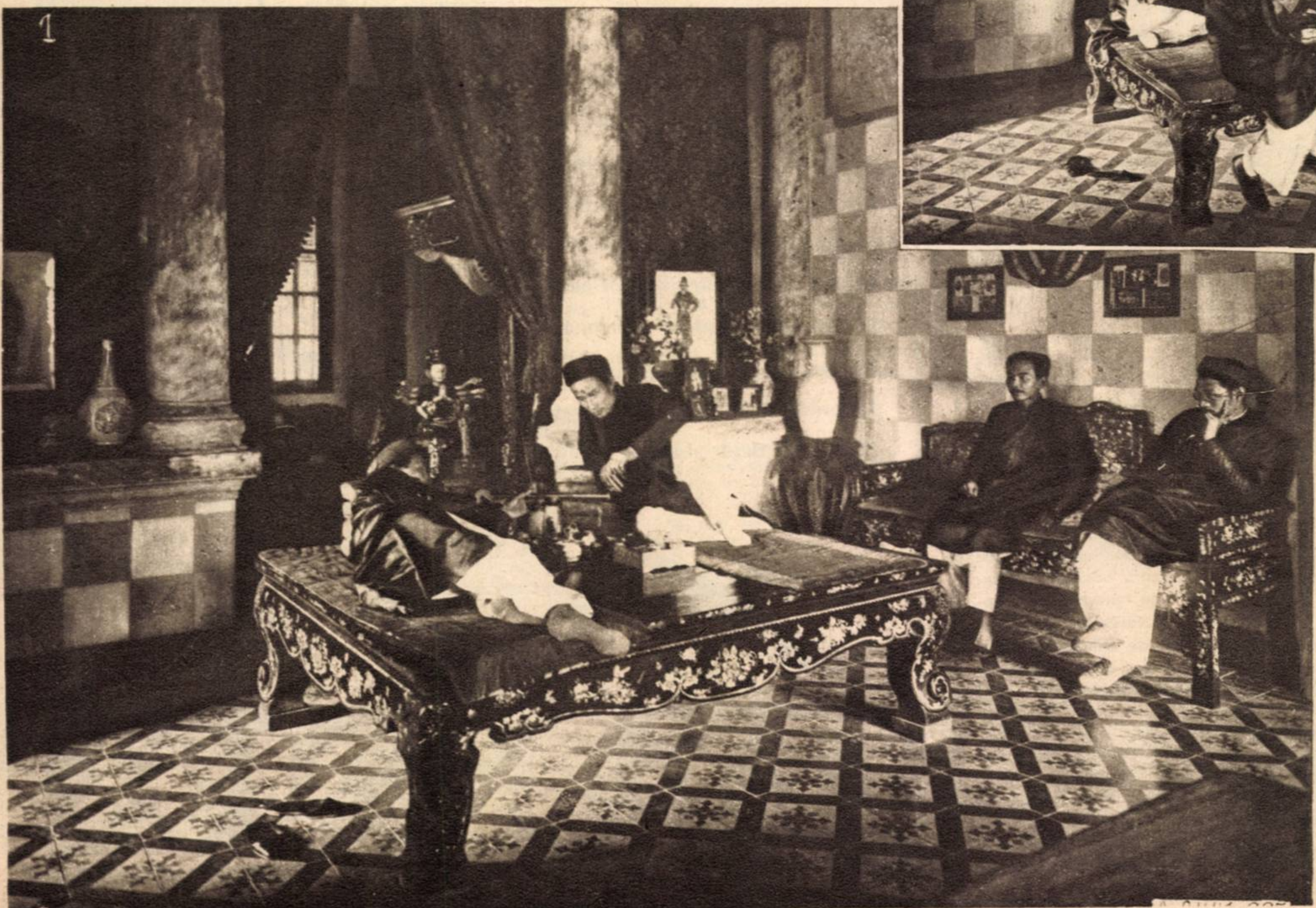

1) Pe când statuia lui Budha surâde nică şi misterioasă, în palatul unui gat mandarin, oaspeţii se gregătes guste deliciile otravei negre.

2) Bogătaş chinez, fumând opiu.

3) Fumător de opiu în Canton.

4) O partidă de cărţi, înainte de o

5) Coolie, cultivator de opiu.

6) Pe Fluviul Perlelor: acest poartă o preţioasă încărcătură de o La locul convenit, marfa va fi debarc pentru o destinaţie depărtată.

7) Vederea cartierului general din C ton, centrul internaţional al contreb de opiu,

8) Femei şi copii muncesc pe la plantaţiilor cu opiu.

9) Holdele cu „floarea visurilor". Fe şi cop'i muncesc, sub ameninţarea baciului. (Omul în alb din planul în

Câţiva inşi se năpustiră înăuntru, făcând să răsune stsigătul ritual:

— Domnilor, actele dv.! Toată lumea rămâne pe loc!

La auzul acestor cuvinte, clienţii abia dacă întorc capul; pe chipul lui Shiang-Ling nu se întrevede nici urmă de nelinişte. Tacticoşi, ne aşezăm în şir, în dreapta intrării şi verificarea actelor începe. Descinderea nu surprinde pe nimeni. In cartierul chinezesc al Parisului lumea s'a deprins de mult cu raziile aproape zilnice ale poliţiei, în goana ei neostenită după stupefiante şi traficanţi.

Cei şase agenţi trec unul câte unul prin faţa noastră. Cercetează hârtiile, unsuroase şi murdare, umplute cu nume şi semne complicate ce se aseamănă între ele ca şi mutrele acestor orientali, sfărâmături arun cate de cine ştie ce vijelie la porţile Parisului. In răstimp doi din vizitatorii nepoftiţi coborîţi în pivniţa cârciumii, reapar după câteva minute, vădit nemulţumiţi. Percheziţia n'a dat nici un rezultat. Şeful face un semn şi toţi ies, trântind uşa.

Inăuntru, fiecare îşi reia locul, muteşte, şi jocurile reîncep...

Agenţii plecaseră de un sfert de oră când un necunoscut intră la rându-i şi se îndreaptă spre tejgheaua patronului.

E un bărbat cu statura colosală, braţe sdravene şi păroase, înfăşurat într'o manta de piele şi purtând beretă cu vizieră pe cap. După ce mi-a aruncat o privire bănuitoare, se apropie de masa noastră ca să asculte ce-i şopteşte Shiang-Ling, la ureche.

— Ei, drăcie! Dar ştii c'am avut noroc? Vasăzică, dacă sosiam cu un minut mai de vreme, aş fi căzut ca şoarecele în cursă!

Intretimp, Shiang-Ling îşi ia sarcina să risipească neîncrederea noului venit. Oferă un pahar şi ghiaţa s'a rupt.

Necunoscutul spune că a sosit dela Marsilia la Paris şi că a doua zi pleacă la Nantes.

— Sunt fochist pe vaporul „Britania", mi se adresează el, când limba i s'a mai deslegat. O meserie păcătoasă, domnule, care însă pe mine, mă mulţumeşte. Dacă n'ar fi „afacerile", nici n'aş mai ieşi din fundul vasului, atât m'am deprins cu cuptoarele...

Pe când rostia aceste vorbe, cu agilitatea unui scamator, individul a scos din buzunarul lăuntric al mantalei un pachet pe care l-a strecurat într'o clipă în mâinile lui Shiang-Ling. Despre ce fel de afaceri vrea să vorbească omul acesta? — mă întreb numai decât. Totuşi, nu-mi trebue prea multă agerime ca să-mi închipui tâlcul cuvintelor lui. Căci, la o adică, în cartierul chinezesc, la ce se poate gândi un om decât la stupefiante? Necunoscutul goleşte paharul, aruncă o privire spre ceasornicul atârnat în perete şi tresare:

— La revedere, tuturor! Ne vedem peste trei luni, moşule!... Acum, fie ce-o fi: ori prind, ori scap ultimul tren spre Paris...

Shiang-Ling îi mai vorbeşte în şoaptă câteva minute apoi, din prag, individul cercetează strada, în dreapta şi'n stânga, o ia la picior şi dispare în direcţiunea gării cufundată în bezna de nepătruns...

* * *

La câtva timp după această seară petrecută în cartierul chinezesc al Pa:isului şi aproape uitată de mine, o ştire senzaţională se citea în toate ziarele:

„Zilele acestea, orașul nostru a fost teatrul unui scandal care amenință de acum să se întindă la Paris și la Marsilia. O femee, Adriana Poupelard, *obișnuită să ia stupefiante în urma unor neplăceri intime, s'a apucat acum să facă un comerț fățiș cu ele. A deschis două fumătorii în* **Nantes** *și aprovizionează nu numai pe toți intoxicații orașului, ci și pe traficanții din Paris și din împrejurimi. Poliția anchetează și se așteaptă o serie de arestări menite să stârnească vâlvă.“*

Așa dar, iată drumul opiului: din îndepărtatul Orient, în magaziile vapoarelor, de unde apoi e împrăștiat pe pământul Franței: **Toulon, Nantes, Corneilles, Paris...** Toată manevra din cârciuma lui Shiang-Ling își găsește explicația în această scurtă informație. Fochistul nu era altceva de cât un traficant de rând, care-și făcea interesele între o escală și alta a vasului, căutând, cu oarecari riscuri, să pue câțiva bani deoparte pentru bătrânețe.

Dar întâmplarea e prea neinsemnată. O gârlă secată nici nu contează în uriașul fluviu cu mii de afluenți care e comerțul internațional și cosmopolit al opiului, desvoltat pe o scară neînchipuit de mare în ceasul de față.

ISTORIA UNEI OTRĂVI

Tot atât de veche e istoria descoperirii fumătoriilor clandestine, istorie ce se repetă și s'a repetat mereu din timpurile depărtate când, grație Englezilor, cultura opiului a luat proporții formidabile, întinzându-se ca o pecingine distrugătoare din India în China și de acolo în omenirea întreagă.

De fapt, e o mare greșeală să se creadă că Imperiul Ceresc ar fi țara natală a stupefiantelor. Ele au fost introduse pe pămîntul Chinei de către **Compania Indiilor,** țară unde la începutul secolului trecut exista un fel de supraproducție. In China, opiul găsi o piață de desfacere minunată și, firește, Englezii adunară bogății fabuloase.

Adepții **„otravei negre“** se înmulțiră într'așa măsură încât împăratul Chinei îi rugă pe negustorii britanici să-și mute comerțul aiurea.

Tăcere cuminte din partea acestora și gesturi de represalii din partea chinezilor. Război și înfrângere a celor din urmă cari fură nevoiți să suporte mai departe în țara lor prezența neomenoșilor traficanți. Stupefiantele căpătară numai decât un succes sgomotos în China și cultura lor luă un avânt considerabil. De atunci durează războiul de piraterie, de banditism și de contrabandă despre cari toți, mai mult sau mai puțin, am auzit vorbindu-se...

JAPONIA ȘI OPIUL IN CHINA

Astăzi, mai mult ca oricând, comerțul clandestin cu **„floarea visurilor“** e un izvor de câștig sigur căutat de producătorii chinezi și de contrabandiști. Trafic din ce în ce mai anevoios din cauza pazei severe a posturilor de frontieră din fiecare țară.

Toate sforțările statelor pentru stăvilirea drumului stupefiantelor se izbesc însă de lăcomia chinezilor, proprietari ai câmpiilor de mac și de șiretenia traficanților.

De multă vreme guvernul din **Nanking** a prohibit, sub pedeapsa cu moartea, cultura macului, însă guvernele din provincie și diferiți generali închid un ochiu, deoarece taxele asupra culturii opiului îi ajută să-și umple tezaurele cu care vor putea susține puzderia de războaie interne. Deci, amenințări, fără rezultate.

Japonia, din parte-i, nu se mulțumește să înghită bucată cu bucată plăcinta chineză, ci, în zona demilitarizată a tratatelor, în China de Nord mai cu seamă, ea chiar oblăduește comerțul cu stupefiante. In anumite orașe, există până la 150 debite pentru desfacerea otravei negre. Numeroase bănci deschise de japonezi, oferă în locul banilor stupefiante cu prețuri foarte reduse. Scopul acestor schimburi este de a răspândi cât mai mult viciul drogurilor nefaste și

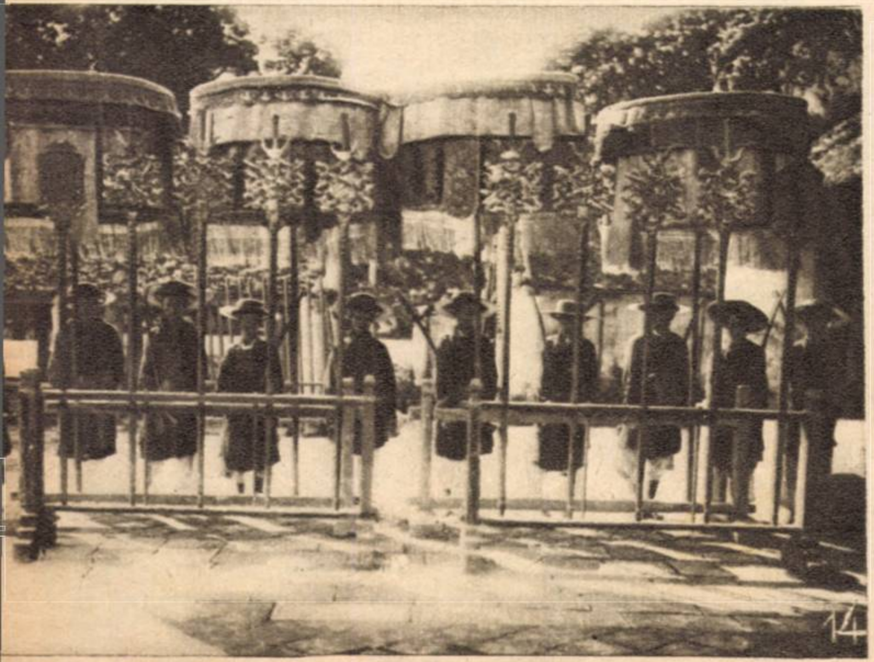

10) O caravană de coolies, transportând opiu printr'un sat din China de Sud.

11) Se ară câmpul pentru viitoarea recoltă de opiu.

12) Proprietarul unei plantații încercând produsul ultimei recolte.

13) Caravana opiului, pe drumurile Chinei: un popas. S'a dat alarma: banditii au fost zăriți la o mică depărtare. După trecerea primejdiei, caravana își va relua drumul.

14) Ceremonia religioasă, la poarta unei plantațiuni, care să aducă vreme prielnică viitoarei recolte de opiu.

de a le putea urca prețurile când ele vor ajunge neapărat trebuincioase populației.
Incercările făcute de autoritățile chineze pentru arestarea negustorilor de stupefiante s'au văzut, așa dar, zădărnicite din capul locului.
In orașul **Lao-Ting**, spre exemplu, Japonezii au instalat 200 fumătorii de opiu și situația se înrăutățise atât de mult încât la **Nanking** s'a alcătuit un comitet de apărare care însă a fost repede dizolvat de noujii stăpânitori ai provinciei...

HOLDELE CU „FLOAREA VISURILOR"

Să poposim, cu imaginația într'una din provinciile aproape independente ale Chinei de Sud.
Cât vezi cu ochii, se aștern lanuri imense cu parfum dulceag și puternic totodată — smălțate de flori multicolore.
Din păstăile verzi ale acestor flori în plină desvoltare se extrage — făcând o crestătură cu un cuțitaș —. un suc.
A doua zi, un răzător minuscul va face să cadă într'un vas mic sucul care s'a închegat în cursul nopții, un fel de miere albă, care la aer devine negricioasă. Acesta e opiul brut.
Dacă cultura opiului ocupă prea puțin pe bărbați, femeile sunt în deosebi acelea cari muncesc în holdele cu mac. Adevărate sclave, aceste năpăstuite ființe sunt cu totul streine oricărui bun sau bucurie a vieții. Vândute de soț sau de familia lor marilor proprietari de plantațiuni această turmă omenească e mânată prin marșuri istovitoare spre câmpurile muncii și ale durerii.
Picioarele lor desculțe sângerează printre mărăcini și pietre, în vadul mlaștinelor sunt prada reptilelor și a insectelor și, când ajung la țintă, se adăpostesc în bordee murdare, fără cea mai mică regulă de higienă: hrana lor se mărginește la un pumn de orez fiert cu apă. Iar munca e plătită, în mijlociu, cu șase până la zece centime, în monedă chineză, pe zi.
Din câmpurile de cultură opiul trebue transportat apoi în orașe și în porturi. Aceasta e sarcina nenorociților **„coolies"**, animalele de povară ale chinezilor.
Purtând pe cap o pălărie de pai, în formă conică, o haină largă și pantaloni de bumbac, slab, fără pic de mușchiu pe el, orice **„coolie"** înfățișează o stare de decădere fizică ce-ți inspiră milă. Totuși, acești oameni fără mușchi și fără carne, transportă greutăți dela 100—120 kgr. și fac, pe jos, câte 50—60 km. pe zi.
Iar caravana pornește la drum, sub un cer jos și apăsător, pe drumul prăpăstios, unde coborîșul amețitor alternează cu urcușuri drepte ca zidul. Un calvar ce nu se mai sfârșește! O gardă militară a guvernatorului provinciei însoțește totdeauna acești paria ca să le apere poverile de atacurile bandiților. Un gardian înarmat cu biciu și baston îi supraveghează neîncetat și, când socotește el, le dă semnalul de odihnă.
Astfel merg acești **„coolies"**, încovoiați sub greutatea sarcinelor. Din când în când, prin aer răzbate un cântec jalnic, ca țipătul prelung al unei păsări rănite. Dar nici atunci urgisitul cuprins de alean nu poate să se oprească deoarece păzitorii îl sfichiuesc cu biciul, oriunde nimeresc.
Coolie! Meserie sinistră în care de multe ori hrana își schimbă natura. In adevăr, acești nenorociți vând mai totdeauna porția de orez ce li se dă ca mâncare pe drum ca să cumpere câteva semințe de opiu prin care nădăjduesc să-și facă suferințele și corvada mai puțin grele. Și când lipsesc banii, ca să aibă otrava blestemată, desfac pe furiș povara ce-o duc în spinare. Surprinși, paznicii îl omoară pe loc și cadavrul hoțului e lăsat în mijlocul drumului, pradă corbilor și hienelor.
Astfel călătorește opiul de-alungul tuturor provinciilor Chinei ca să ajungă până la marile fluvii: **Fluviul Perlelor**, **Fluviul Albastru**, iar de acolo spre țărmurile Pacificului și orașele mari cum e **Canton**, de unde otrava neagră cucerește apoi Europa și lumea întreagă...

LUPTA CONTRA OPIULUI

La acest punct începe opera traficanților și a contrabandiștilor cari lucrează pe contul marilor importatori stabiliți la **Paris**, **Londra** sau **New-York**.
Mijloacele pentru importul clandestin al stupefiantelor sunt nenumărate. In aceasta, ca în toate meseriile, e unul care lucrează modest și altul care are zeci și zeci de subalterni sub ordinele lui.
Acum câtva timp, la **Port-Said**, un pasager întors din Extremul Orient surâdea răutăcios agenților cari îl rugară să se lase percheziționat; bine'nțeles, nu s'a găsit nimic asupra lui. Totuși, unuia din cei de față îi bătu la ochi tălpile ghetelor zisului domn cari erau prea din cale afară de groase. In câteva clipe au și fost desfăcute: înăuntrul lor erau ascunse 300 gramme de opiu!
Un altul, ascundea comoara în ceasornicul de buzunar, un model enorm și vechiu; altul într'o dublă cingătoare de piele, iar un al treilea în învelișul de foaie de cositor al bomboanelor frumos rânduite într'o cutie.
Un lustruitor de ghete, din piața **„Pierre Lotti"** ducea marfa în propriile-i ghete, ascunsă dedesubtul branțurilor.
Dar întâmplarea cea mai curioasă s'a petrecut acum câteva luni, la **Alexandria**, în momentul când vaporul **„Wanda"**, trebuia să ancoreze. Poliția fusese înștiințată că unul din pasageri încerca să treacă pe sub ascuns o cantitate însemnată de stupefiante. Serviciul de supraveghere a fost îndoit, așa cum se obișnuește în asemenea împrejurări. Pentru mai multă siguranță s'a mărit chiar numărul șalupelor de pază, pe coastă, însărcinate să escorteze vaporul. Ei bine, tocmai într'una din aceste șalupe s'a descoperit 40 kgr. de opiu! Dar micul contrabandist, cum și unde își va ascunde marfa? Intr'un aparat fotografic, în garniturile de metal ale valizelor, în cufere cu fundul dublu; alții, în căptușala hainelor, în rezervoarele stilourilor și în interiorul falselor creioane, etc.. etc.
Mulți traficanți corespondează direct din China cu cumpărătorii din străinătate. Expediază stupefiantele în ambalaje de mărfuri simple, de fructe uscate, de conserve ș. a. m. d. Au codul lor secret, ca toate băncile mari din lume, prin care urmăresc cursul, prețurile și-și transmit comenzile.
Așa se alimentează fumătoriile clandestine din **Toulon**, **Hamburg** și **New-York** unde intoxicații vor plăti prețuri nebunești pentru minusculul grăunte negru, făuritor de visuri.
Printre marii traficanți de opiu, se cuvine să cităm pe faimosul Mohamed Mustafa Nafé, supranumit în tot Levantul **„Regele Contrabandiștilor"**. Omul acesta ispășește acum o pedeapsă de cinci ani, în închisoarea din Cairo, în tovărășia a patru complici.
Născut în Egipt, în 1881, de origină spaniolă, Mustafa Nafé se trage dintr'o familie destul de onorabilă. Cult, vorbește la perfecție cinci-șase limbi. La început, intrat ca slujbaș la calea ferată, Mustafa se plictisește repede de această banală situație socială și adună o bandă de răufăcători internaționali; trece în **Siria** și acolo începe cariera de contrabandist.
Reîntors în Egipt, războiul italo-turc îl surprinde ca traficant de arme și munițiuni. Are prilej atunci să strângă o avere imensă. Faima și activitatea lui sunt atât de mari încât guvernul englez hotărăște să-l exileze în **Malta**, la începutul războiului mondial. După armistițiu, Mustafa se aruncă în comerțul stupefiantelor. Deschide în întregul **Levant** numeroase cluburi și, pe când poliția îl supraveghează, el își consacră activitatea adevărată comerțului cu opiu. Nafé intemeiase **„Compania Maritimă Egipteană de Navigație"** și avea câteva vapoare de cari se slujia pentru traficul lui clandestin. In 1928, nouile legi asupra narcoticelor îl făcuse mai prevăzător și se silea să depărteze cât mai mult de el bănuelile poliției. Dar aceasta îl pândea cum pândește pisica șoarecele. De fapt, ea nu întârzie să afle că Nafé poseda o vilă la marginea deșertului și că în subteranele acelei vile se afla o ascunzătoare la adăpostul oricărei umidități. Totuși, nu era decât o presupunere, astfel că poliția continuă să vegheze, în tăcere. Abia mai târziu i-a descoperit bateriile...
La întoarcerea dintr'o călătorie în Grecia, Nafé întrebat la vamă despre bagajul lui răspunse că n'avea nimic, dar cu puțin înainte fusese zărit ducând două valize mici; agenții cari îi urmăreau, își luară sarcina să le găsească. In realitate, Nafé le trecuse cu repeziciune unui coleg care trebuia să le transporte la Cairo, fără a mai trece cu ele pe la vama din Alexandria. Ele conțineau diferite mostre de opiu, ascunse cu dibăcie printre rufe.
Arestat acest prim complice, o percheziție făcu să se descopere câțiva săculeți de hârtie impermeabilă cari permiteau ca otrava să fie aruncată în mare, în caz de pericol, și luată după aceea, fără grija de-a se fi vătămat.
Individul arestat era o pradă cât se poate de bună; în curând el divulgă numele și adresele tuturor membrilor bandei, risipiți prin Turcia, Grecia și în Siria.
Astfel, împreună cu „Regele Contrabandiștilor", au fost arestați treizeci de traficanți.
Interogatoriul la care au fost supuși răufăcătorii a scos la iveală toate dedesubturile organizării bandei din care făceau parte personalități de seamă și funcționari înalți din fiecare țară.
Acesta, nu-i decât un episod al luptei susținută de agenții ordinei contra traficanților de opiu, luptă care fără îndoială va dura atâta timp cât se vor găsi nenorociți cari să caute uitarea realității în turburătoarele visuri pricinuite de otrava neagră, iar alții nu vor dori altceva mai bun decât să se îmbogățească pe spinarea lor.

F. R.

LA VULTURUL DE MARE
CU PESTELE IN GHIARE
Theodor Atanasiu & Co S.A.
STR. BAZACA 1 — STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 — STR. HALELOR 21

VARA CUMPĂRATI EFTIN
IMPORT DIRECT DE BLĂNURI FINE
„SABEGO"
FURNISORII CURȚII REGALE
CAL. VICTORIEI 18
(Vis a vis de Prefectura Poliției)
NURCI CANADIENE VULPI ARGINTII

Zilele senine pentru noi şi pentru „EI"

CARMEN SYLVA a spus: **„Nu-i decât un cuvânt care dă valoare existenţei, este cuvântul pentru!**

Bărbatul zice: **„Pentru-ce ?"** Femeea: **„Pentru cine?"** Copilul răspunde: **„Pentru mine"!** Mamele toate ştiu lucrul acesta. Dis de dimineaţă întâiul ei gând înaripat, stă de veghe, înger păzitor la căpătâiul patului alb. Clipă cu clipă, iertătoare şi în-

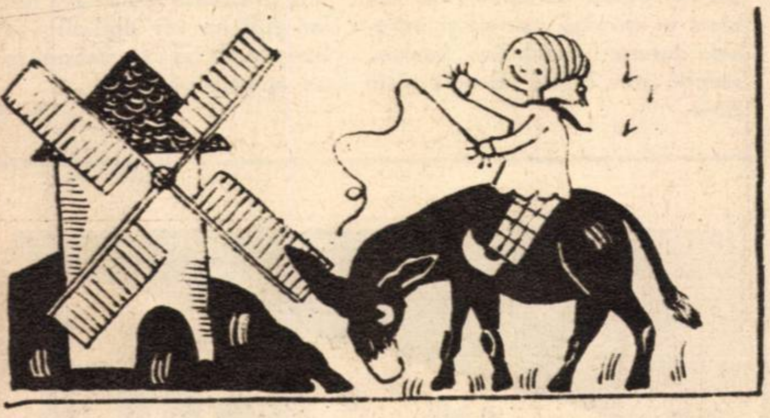

găduitoare, îndreaptă în viaţă pe omul de mâine, rămânând şi mai târziu prietena mereu de veghe. Unei copilării vesele, şi mai ales surâsului ei întotdeauna bun, i se datoreşte optimismul. In primele luni, mama vede numai de hrană, sănătate şi higienă.

Sufletul copilului se naşte sub ochii ei. Atunci începe opera augustă între toate: datoria maternă.

Astăzi această operă are un caracter îndoit de sacru. Formarea unei rase de oameni sănătoşi, puternici, cinstiţi şi curagioşi. **„Nurse"**-le din Elveţia, şi diplomatele **„Fräulein"**-e, să aibă grijă ca mânuţele copilului să fie curate, asta îngădue o mamă bună, însă, numai ei i se cuvine cinstea să păstreze un suflet vecinic curat!

Regina Blanche de Castille, maica regelui Ludovic al IX supranumit Saint Louis, îşi crescu singură copiii. Ingriji de educaţia lor, punând în această sfânta datorie, o râvnă şi o dragoste pătimaşă. Intâmplându-se să fie prinsă de friguri, în timpul când alăpta pe micul prinţ, o doamnă dela curte, care, bine înţeles urma pilda reginei, nutrindu-şi şi ea pruncul, a avut grijă de vlăstarul regal.

Blanche-a, cum se însănătoşi, îşi ceru odorul, dar când îi dădu sânul, micul ingrat, sătul cum era, întoarse capul. Bănuind cauza, vârî degetul în gura copilului şi-l făcu să dea afară tot ce băuse dela o străină. Iar celor cari se mirară de gestul ei, le spuse: **„Cum credeţi c'aş putea suferi ca să-mi luaţi titlul de mamă, dat de Dumnezeu şi de natură?"**

Acum, sosesc zilele lungi de vară, vacanţa mare, zile senine pentru noi şi pentru ei! Porţile şcoalelor s'au zăvorît. In curte şi în stradă sgomotul tinerilor noştri camarazi, demonstraţiile sportive de box şi alte campionate, sunt în toi. Râs şi voie bună! Liniştea oarecum apăsătoare, s'a risipit. Căci numai copiii reuşesc cu râsul lor sănătos să risipească atmosfera de pesimism şi îndoială, care întunecă toate vrerile şi pornirile noastre. Ecoul lui, ne urmăreşte proaspăt şi vesel, ca o rază de senin, prin nouri negri de furtună.

S'au schimbat şi copiii! Inainte vreme, citiau şi recitiau ceasuri întregi, basmele rumânilor, călătoriile lui J. Verne, Rob. Crusoë... mai ştiu eu, Micul Lord, cărţi urcate azi la arhiva din pod şi înlocuite cu reviste de telegrafie fără fir, construcţii, mecanică şi albume cu imagini multe şi proză puţină. Copiii ţin minte cu o uşurinţă uimitoare zeci de mărci de automobile, şi numele altor zeci de actori de cinematograf. Un exerciţiu de memorizare care îi împacă

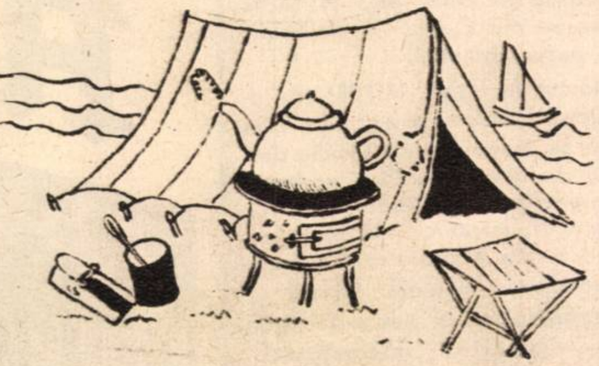

poate mai uşor cu munţii din Asia, fluviile din America cu toţi domnitorii noştri şi datele domniilor. Lungile lecturi de odinioară, cărţile ce se citiau cu patimă, acel exerciţiu solitar şi dezinteresat al gândirii, nu-l mai întâlnim decât foarte rar. Studiile de clasă se fac cu oarecare constrângere. Să cerem celor mici o prea mare dragoste de muncă zilnică, ar fi o virtute nemăsurată! Educatorii se silesc din vreme să inspire copiilor dacă nu „gustul" cel puţin „obiceiul" de-a munci, şi — a-i asigura automatismul printr'o continuă gimnastică.

Mama duce grija asta, sfântă între toate! Nădejdea ei e în şcoală, şi împreună cu ea luptă pentru copilul de azi, — omul de mâine. Sunt zile şi...... mai furtunoase, pedepse, morală, lăcrămi. Dar, care se sfârşesc încheiate cu făgădueli, sau, în felul scenei ce voi schiţa: „După ce-a adormit elevul dojenit, mama strânge caetul de limba română, uitat deschis pe masă. La gradele de comparaţie citeşte;

Pozitiv: Niculae este un bun elev.

Comparativ: Ilie este însă mai bun.

Superlativ: Mama mea este cea mai bună dintre mame!

Şi — mămica a uitat totul, îşi sărută uşor feciorul, e mândru de el! Părinţii sunt mediocri educatori, căci dragostea cea mai mare poate degenera în slăbiciune.

Aşa, că e bună vacanţa mare, dar e bine şi când intrăm în ordinea lucrurilor în proaspăta lună Septembrie!

In vacanţa mare, cere pare copiilor mare—mare — nesfârşită, — căci recreaţia ţine de dimineaţă până seară, să-i lăsăm în voie, doamnelor! Elleukey spune că trăim veacul copilului, şi cere pentru el dreptul de libertate, jocul fiind cea mai bună pregătire pentru viaţă.

Creşterea se face prin exerciţii, sufletul şi muşchii cresc prin acţiune. Cum nu aveţi decât un singur gând: copilul, nu uitaţi de importanţa jocului, în buna desvoltare a celor mici.

Imbrăcăm'ntea lărguţă, comodă, uşor de spălat şi de călcat. Soare, soare! Atunci cresc copii în două luni cum n'au crescut într'un an întreg.

Sunt şi păreri de rău, pe ici şi colo, câte o lăcrămioară de şters. Sfârşitul anului şcolar e întotdeauna cu bucluc. Suficient la toate n'are toală lumea; gloria şi laurii nu's pentru toţi. Dar pentru asta nu trebue stricată vacanţa. Copilul să prinză putere şi să se simtă bine ocrotit de mamă. — Dojenit — cât trebue şi când trebue, nu umilit mereu. Lăsaţi-l să se joace. Copiii aduc veselia în casă. In mijlocul lor găsim viaţă, nerv, tinereţe şi uitarea grijilor. Această vitalitale fizică şi morală trebue s'o cultivăm şi s'o păstrăm în noi.

Zile senine, pentru noi şi pentru ei....

Tata a făcut un smeu din două coale, cu speteze date în strung, cu o coadă de 10 metri şi o vâjâietoare de smeoaică, iar ghemul de sfoară de Manila e cât o minge de foot-ball! E zi mare pentru băiatul tatii!

Mama face o prăjitură, în bucătărie sunt geamurile deschise, laptele e pe foc, prin pojghiţa prinsă iese un vârf de vanilie. S'au strâns albinele la vişinile din pahar. Fetiţa, cu piulita plină de zahăr pisat, ajută mamii, îl toarnă în sită.... şi mama cerne. Cerne — zahăr....

N.H.B

Nu vă mulţumiţi numai cu produsele de parfumerie întrebuinţate până acum.

Cumpăraţi odată şi:

Pudra ● Apa de Colonie ● Rujul ● Fardul ● Parfumurile

marca „Les Créations" N. H. B.

Făcând comparaţie veţi rămânea uimiţi de superioritatea acestora. Ani de zile de experienţe ştiinţifice în arta parfumeriei au desăvârşit produsele:

Les Créations N.H.B

En gros: N. H. Balthazar Bucureşti, Şelari, 7

Se vinde în cele mai bune farmacii, drogherii şi parfumerii.

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39 **TELEFON 3.52-73**

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris şi Viena, tratează: negi, pistrui, coşuri, etc. Ingrijirea feţei cu hormoni şi masage pneumatice. **Distrugerea definitivă şi fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.**

Consult. 10—12 şi 3—7 p. m. **Consult. gratuite Miercuri 11-12 a.m.**

ODISEEA VASULUI „GIRL PAT"

Presa întreagă s'a ocupat de extraordinara aventură a vasului „Girl Pat", care a fost furat de către echipaj şi declarat în consecinţă vas de piraţi de către autorităţile marinei engleze. Echipajul credea că va putea găsi o comoară într'o insulă depe coasta Americii de Sud. Lumea a asistat uimită mai multe săptămâni la urmărirea care avea loc pe ocean şi mări între vasele poliţiste şi nava fugară. După o serie întreagă de peripeţii senzaţionale vasul a putut fi prins cu multă greutate pe coasta Guyanei engleze şi adus la Georgetown. Vasul nu s'a predat decât după ce-a fost ciocnit de vaporul urmăritor. Se vede în fotografie felul cum a fost izbit. Membrii echipajului au fost aduşi cu avionul la Miami în Florida şi arestaţi. Ei vor avea să dea socoteală de faptele lor.

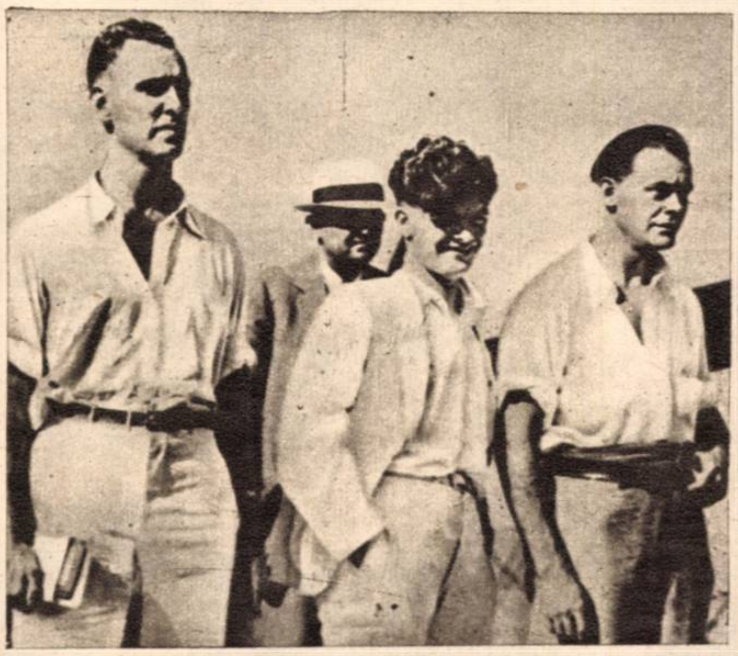

ASOCIAŢIA BISERICILOR ANGLICANE ŞI RĂSĂRITENE

Publicăm o fotografie venită dela Londra, care înfăţişează pe I. P. S. S. patriarhul Miron Cristea, la o recepţie în Fulham Palace, reşedinţa episcopului Londrei, dată de Asociaţia bisericilor anglicană şi răsăriteană.

Vacanţa de Vară

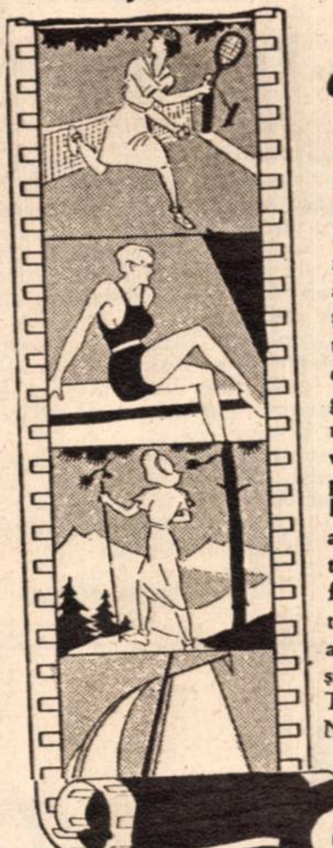

Splendidele minuni ale naturii! Peisagiile fermecătoare, pădurea, marea muntele, ne umplu de bucurie vibrantă! Ne întoarcem la lucru refăcuţi, odihniţi, gata pentru o nouă perioadă de activitate folositoare. Da, dar satisfacţiile acestea nu le puteţi avea dacă în timpul vacanţei, din cauza schimbării de climă şi a curei balneare, veţi căpăta vreo gripă, răceală, la care sunteţi atât de uşor predispuşi. Chiar şi Dv. doamnă, veţi suferi din cauza turburărilor ce pot interveni în menstruaţie.
Pentru a preveni şi combate, aceste neplăceri, faceţi exact ce face toată lumea: nu plecaţi în vilegiatură fără o cutie de TOGAL, medicamentul preventiv şi curativ al **răcelilor,** al **gripelor, durerilor reumatice** şi al **durerilor menstruale.** Efectul Togalului este rapid, sigur şi radical. Nu uitaţi: **TOGAL** înainte de plecare.

Tabletele TOGAL se găsesc la toate farmaciile şi drogheriile din ţară.

Togal

Secretele haremului desvăluite

Secretele cari fac pe femeile din haremurile Orientului aşa de fermecătoare. Reţete păzite din moşi strămoşi cu atâta zel ca şi însuşi haremul. Acestea au fost desvăluite acum. Ştim că uleiurile unor anumite flori exotice se întrebuinţează spre a da acestor femei tenul limpede, încântător pentru care ele sunt renumite. Uleiuri cari pătrund în porii pielei şi scot necurăţeniile adânc intrate în ei. Uleiuri cari fac pielea moale şi catifelată. Aceste uleiuri sunt toate cunoscute ştiinţei moderne şi sunt conţinute în Noua Cremă Tokalon, aliment pentru piele (neunsuroasă),celebra Cremă de Paris. Aplicându-se de câteva ori, toate coşurile şi porii dilataţi dispar. După o săptămână, tenul Dv. e proaspăt, limpede şi cu trei tonuri mai alb, iar obrazul Dv. strălucind de tinereţe şi de frumuseţe. Incepeţi chiar astăzi să aplicaţi Crema Tokalon, aliment pentru piele. Dacă rezultatele nu vă satisfac, vi se va restitui preţul plătit.
De vânzare la toate farmaciile, drogheriile şi parfumeriile din ţară.

Un stomac care funcţionează cu incetinitorul

e un stomac căruia îi trebue 5, 6 ore, şi chiar mai m lt, că să digere, drept, urmări al acestui lucru sunt: excesul de aciditate, durerile de cap, adesea somnolenţa, Benine şi la intervale mai mari la început, aceste riuri pot deveni cronice. Le puteţi nimici în 3 minute cu o doză de Magnesia Bisurata care, în puţină apă, va face să dispară toate aceste neajunsuri. Şi aceasta în trei minute. Cu Magnesia Bisurata veţi putea mânca toate mâncărurile dv. preferate fără teamă de dureri digestive. De vânzare la toate farmaciile şi drogueriile la preţul de Lei 75 sau în marele format economic cu Lei 100.

PODEOL

cel mai bun remediu contra

TRANSPIRAŢIEI

PODEOL *opreşte imediat transpiraţia picioarelor, mâinilor şi a oricărei părţi a corpului.*

PODEOL *este singurul preparat care nu produce nici un fel de neajuns şi este cel mai perfect dintre toate preparatele similare.*

PODEOL nu usucă şi nu crapă pielea.

PODEOL *pe lângă dispariţia transpiraţiei şi a mirosului neplăcut, face pielea moale catifelată. — Este indispensabil sportmenilor şi celor cari umblă mult.*

PODEOL se găseşte la toate farmaciile şi drogueriile.

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, Bucureşti III
Telefon 3-5922. Consult. 11-1, 5-8 sub conducerea unui medic dermatolog şi unei doctoriţe din Berlin.
Sfaturi şi îngrijiri date de către specialişti în toate tărîmurile cosmeticei.
Inlăturarea radicală a perilor de prisos, prin diatermie, îngrijirea frumuseţei şi a trupului etc.

Sfaturi Medicale

Omule, ajută-te singur!

Ziarele anunță zilnic tot felul de molimi, care se ivesc la început prin indigestii, crampe de stomac, greață, migrene, dureri în tot corpul, fierbințeli sau senzație de frig.

In special în timpul verii, când căldura moleșește și debilitează organismul, bolile infecțioase produc adevărate ravagii.

Un excelent preventiv și un remediu inegalabil, grație proprietățile sale antimicrobiene, e Alcolul de Menthe de Ricqlès, un produs francez, cunoscut de aproape o sută de ani.

Diferitele experiențe au dovedit că Alcoolul de Menthe de Ricqlès ucide în trei pără la cinci minute microbii vătămători, cari pătrund în organism prin nas sau prin gură.

Câteva picături intr'un pahar cu apă, sunt suficiente pentru a ne feri de indigestii sau răceală și este în acelaș timp, cea mai recomandabilă apă de gură.

Alcoolul de Menthe de Ricqlès nu trebue să lipsească din nici o casă, din trusa nici unui excursionist, sportiv și călător la drumul mare.

Cine ține la sănătate să ne asculte sfatul și să se ajute singur contra boalelor, luând zilnic câteva picături de Alcool de Menthe de Ricqlès

Dr. A. BURCEA

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și **ondulațiuni permanente**, execută ireproșabil **Coaforul François**, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-2

DR. H. ZANFT

Medic Primar
Specialist în
Boli de Piele și Păr, Cosmetică.
Raze U. V. Diatermie, Electroterapie, Zăpadă carbonică, Trat. maladiilor inestetice: pigmentațiuni ale feței, negi, cicatrice, acnee (coșuri), nevi (pete din născare), îndepărtarea părului de prisos prin diatermo-coagulare etc.
Strada Domnița Anastasia No. 23 (fost Belvedere)
Consult. 3-8 p. m. Telef. 3.34.90

REPAOS ȘI

TOATĂ vara, până târziu în toamnă, orășanul nostru va vedea, de la fereastra vagonului care-l duce spre răcoarea munților, sau desmierdarea valurilor mării, mișcarea și repaosul, în formele lor esențiale, pe câmpiile țării românești. La prășitul porumbului, țăranca în rariștea proaspătă de coceni verzi și aurii, ridicând sapa de-asupra capului și trăgând apoi cu inimă în măruntaele pământului, spre a face în jurul coceanului movilița neagră, de unde mătasea porumbului și boabele de lapte își vor trage sucul. Pe o costișe în spirală, patru perechi de boi înhămați la un car lungit, încordați în juguri, să tragă'n sus muntele de fân sau snopii de grâu, aruncați unul peste altul, în al căror vârf ca într'un cuib, se leagănă, cu o nuelușă în mână, o fetiță cu ochi albaștri, sau un băețel în genunchi, cu fața mânjită de pământul negru al ogorului.

Roțile automobilelor,

MIŞCARE

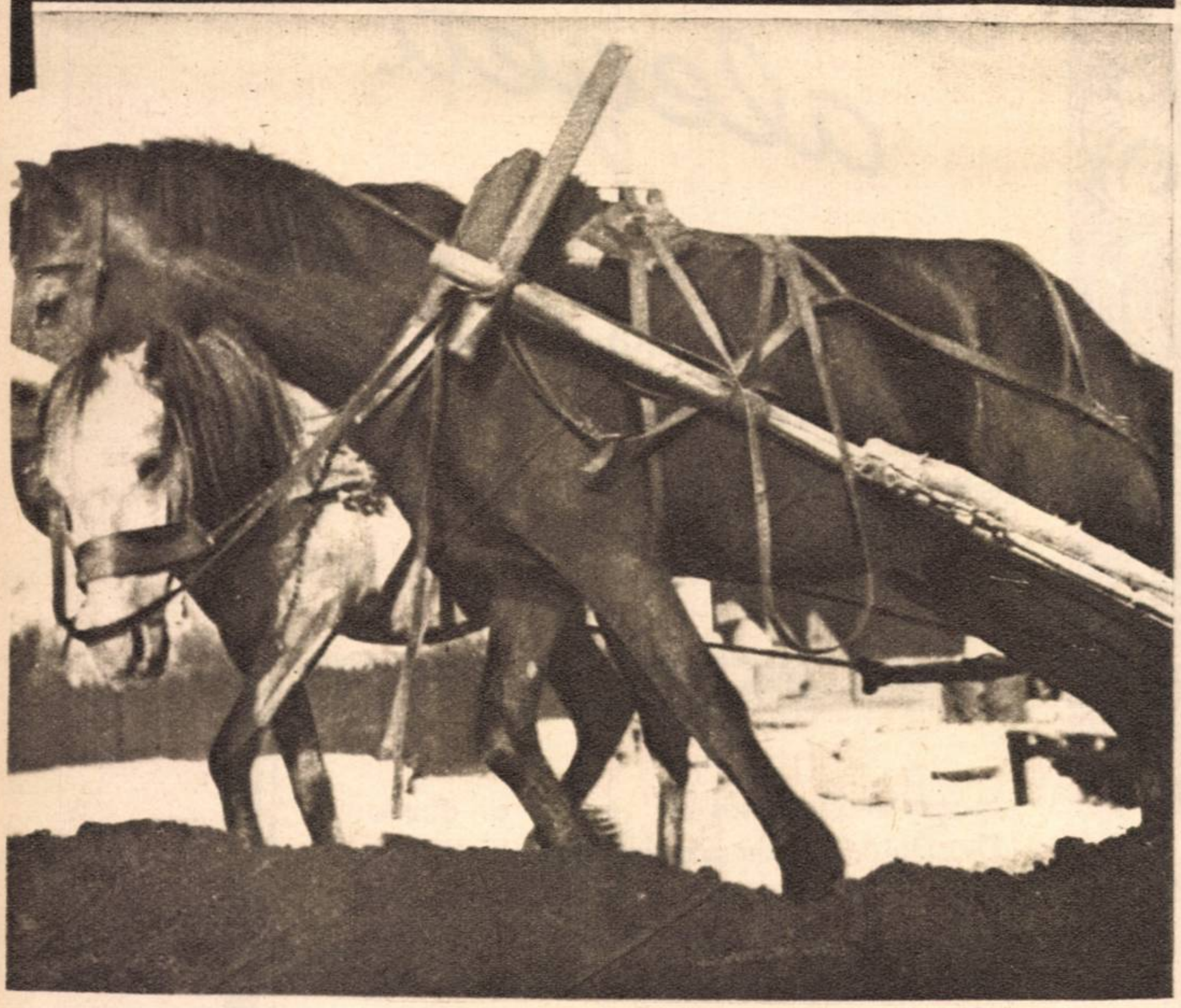

trenului, batozelor, căruţelor, brişteler, se vor învârti în munţi, în şesuri, între dealuri, străbătând tuneluri, poduri şi păduri — şi poate chiar o baterie de tunuri, sub o râpă, îşi va trimite obuzele oarbe, de încercare, spre alt mal, îndepărtat, din al cărui sân vor ţâşni trombele spre cer.

Totuşi nicăeri fantezia mişcării nu e mai evidentă şi mai amoţionantă — ca în clipa scurtă a repaosului. Femeea a lăsat sapa înfiptă în pământ, iar coada uneltei odihneşte între sânii, pe care-i răcoreşte vântul nevăzut. Caii s'au oprit o clipă, la o cotitură a drumului; sub roate ţăranul a pus proptă doi bolovani; calul cel mai mic şi mai şubred, mânzul de ieri, a pus gâtul pe coama iepei şi coamele fiului şi a mamei s'au amestecat ca într'o statue de calcar, pentru milenii.

Dar toate pauzele sunt pentru renaşterea mişcării şi a opintelii.

Nimic nu trebue să stea locului şi nici nu stă. In rădăcini fierbe puterea care trimite în frunze şi flori sângele alb al vegetalelor, sângele roşu al vieţuitoarelor — toată viaţa acestei planete, a acestui sistem solar, a tuturor sistemelor cosmice puse în mişcare de întâia aberaţie a materiei, care nevoind să mai stea în întunerecul nemişcat, a pornit val-vârtej prin haos, cuprinzând luminile, însufleţind lumile...

A.

(Foto Ladislau Roth.)

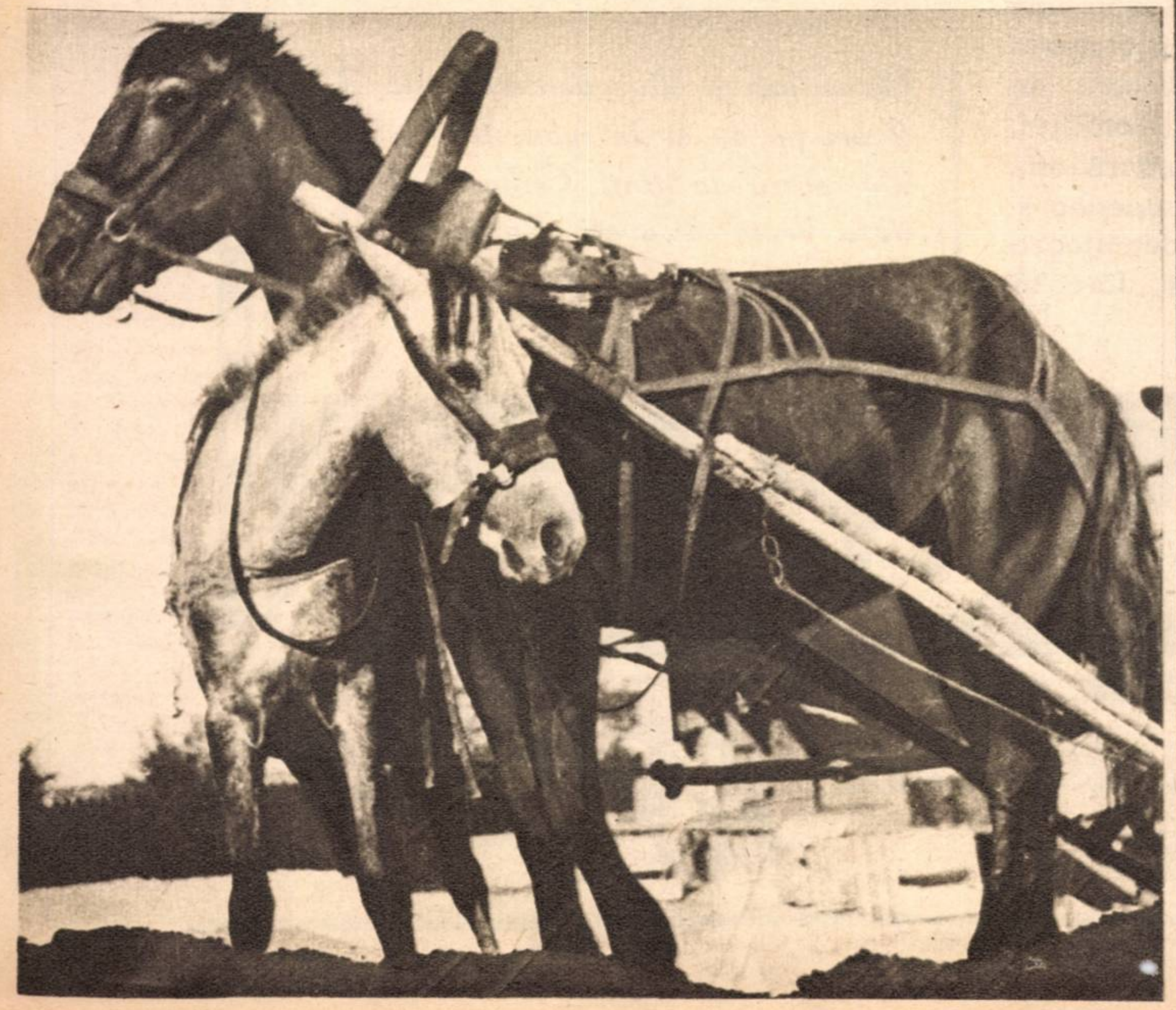

Nu neglijaţi tenul Dvs.!

Un ten frumos, o piele netedă şi fragedă, iată condiţiile care determină estetica şi înfăţişarea atrăgătoare a femeii, producând admiraţia celor din jurul ei. Dar aşa cum se deosibesc oamenii între ei, tot astfel se deosibeşte şi pielea lor. In general însă, pielea este foarte delicată şi sensibilă producând riduri înainte de vreme, şi pierzând pigmentul ei natural, din care cauză devine obosită şi destinsă. Toate aceste neajunsuri le puteţi împiedica întrebuinţând renumitele preparate „DERMATONIN" care, într'un grad neatins până acum, produc o mărire a activităţii celulelor pielei şi totodată o regenerare tonică a tenului.

Chiar după o scurtă întrebuinţare a preparatelor „DERMATONIN", pielea devine catifelată şi fragedă iar pigmenţii se reîmprospătează.

Dermatonin

Crema şi loţiunea de faţă

Dermatonin-Creme No. I tonică de zi, dă obrazului o înfăţişare fragedă şi mată şi este cea mai bună bază de pudră. Borcanul Lei 53.

Dermatonin-Creme No. II specială de zi, contra impurităţilor pielei . . . . Borcanul Lei 64.

Dermatonin-Creme No. III alimentul ideal al pielei pentru noapte, ţa.. pielea netedă şi curată, împiedică formarea ridurilor şi regenerează pigmentul . Borcanul Lei 75.

..matonin-Lotion, loţiunea de faţă, contra porilor dilataţi poate înlocui şi crema de zi No. I . . . Flaconul Lei 80.

DE VÂNZARE LA FARMACII, DROGHERII ŞI PARFUMERII

CEREŢI 3 MOSTRE CONTRA LEI 26 IN MĂRCI POŞTALE DELA REPREZ. G-LĂ. „DERMATONIN". BUCUREŞTI I, B-DUL CAROL I No. 5

Ceeace caracterizează

noul aparat

Voigtländer „BESSA"

este declanşatorul pe capac. Nu mai este vorba de declanşatorul de sârmă, ci de un adevărat trăgaciu, ca la armă.

De aceea, aparatul „Bessa" poate fi ţinut, liniştit şi sigur, cu ambele mâini şi puteţi fotografia, nu numai în 1/25 dintr'o secundă dar şi într'un interval de 1/10 şi 1/5 dintr'o secundă, fără a risca să obţineţi imaginea mişcată.

Adresaţi-vă magazinelor de aparate fotografice, unde vi se arată acest nouVoigtländer „Bessa" 6 9 făcându-vă, fără nici o obligaţie din partea Dv., demonstraţii cu acest aparat.

Voigtländer

Vă menţineţi fragezimea tenului numai prin **Crema** şi **Loţiunea**

„VITAMIN"

Reprezentanţa Generală pentru România Drogueria „Alfa"

B-dul Carol 39 Tel. 3.89/01

Când alegeți

o pastă de dinți, fiți cu multă băgare de seamă, fiindcă ea are de îndeplinit un rol important și trebue să corespundă cerințelor impuse de regulile higienice.

MAJORITATEA oamenilor își închipue că pasta de dinți are acelaș rol pe care il are apa și săpunul pentru curățirea obrazului și a corpului. E o părere cu totul greșită. E adevărat că și partea estetică joacă un rol important, totuși scopul principal al îngrijirei dinților este altul:

INTREȚINEREA ȘI MENȚINEREA DENTUREI IN PERFECTĂ STARE.

Pentru aceasta pasta de dinți Chlorodont este neîntrecută, fiindcă este un preparat realizat pe cale științifică. Milioane de oameni întrebuințează zilnic Chlorodont, aceasta dovedește cu prisosință că este o pastă de dinți de calitate superioară. Numai Chlorodont curăță și îndepărtează toate impuritățile de pe dinți, fără să atace smalțul atât de prețios al dinților Dv. Datorită compoziției sale științifice și a unui amestec de sare de oxigen cu mentol, pasta de dinți Chlorodont are proprietatea de a stimula și activa funcțiunile glandelor salivare și ale gurii, provocând o salivă abundentă. Astfel, fără să recurgeți la substanțe antiseptice cari atacă smalțul dinților și provoacă iritațiuni, gura Dv. este curățită pe cale naturală.

Gustul de mentă, atât de plăcut și înviorător, precum și faptul că nu se alterează, au făcut ca pasta de dinți Chlorodont să devie un produs universal, foarte apreciat. Chlorodont este pasta de dinți preferată.

Consultați și Dv. dentistul de 2 ori pe an și întrebuințați și Dv pasta de dinți Chlorodont dacă vreți să aveți dinți frumoși și sănătosi.

Chlorodont

apără dinții și sănătatea Dv.

REALITATEA ILUSTRATA

ANUL X No. 495
15 IULIE 1936

BOTEZUL CELUI MAI BOGAT COPIL DIN LUME

Fiul contelui Reventlow și al celei mai bogate femei din lume, fosta Barbara Hutton, a fost botezat de curând la Londra.
Copilul valorează mai mult decât bugetul României.

10 LEI

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI 21 OCT. 1936

Harta turului Franței.

O mică idilă în timpul turului, sau recompensa eroului.

TURUL FRANȚEI

DELA 7 IULIE LA 2 AUGUST

CEA MAI IMPORTANTĂ CURSĂ CICLISTĂ DIN LUME

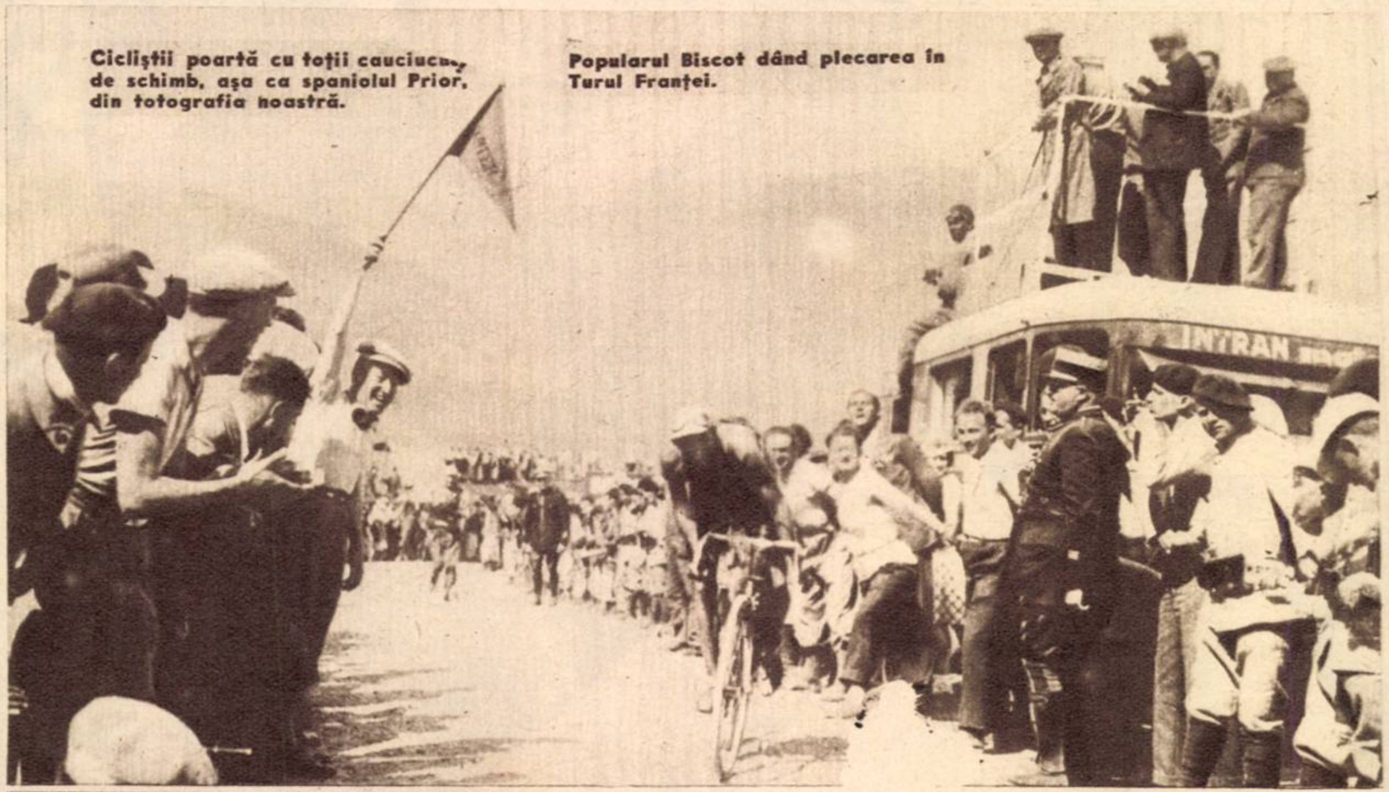

Cicliștii poartă cu toții cauciucuri de schimb, așa ca spaniolul Prior, din fotografia noastră.

Popularul Biscot dând plecarea în Turul Franței.

IULIE e luna sporturilor în Franța, iar sportivii din toate țările Europei, în această epocă a anului, au ochii ațintiți asupra Franței, unde se dispută faimosul „Tour de France", cea mai importantă cursă ciclistă, nu numai din Franța, dar din lumea întreagă. Aproape o lună de zile, — căci durează trei săptămâni și jumătate — turul acesta formează subiectul de preocupare generală nu numai în oraș, dar și la țară, la cel bogat și la cel sărac, și chiar oamenii cei mai refractari la sport, fără voie se însuflețesc și dânșii, aflând — și uneori chiar ducând mai departe — svonuri despre această întrecere.

Cât privește pe sportivi, pentru dânșii e un punct de onoare să fie (sau să pară că sunt, ceeace adesea e cam acelaș lucru) cei mai bine informați. Politica, știința, evenimentele de toată ziua chiar cele mai grave, trebuie să lase locul „turului", iar presa întreagă se preocupă la loc de frunte de problema cea mai importantă: „cine va fi învingătorul etapei următoare?" — „echipa 30-a își va păstra oare forma?" și altele de felul acesta. Iar între timp, dealungul etapelor, concurenții străbat șirurile de admiratori, al căror entuziasm nu cunoaște margini și care au pentru favoriții lor tot felul de îmbărbătări. Și zilnic auditorii la radio așteaptă, cu înfrigurare, ultimele știri date de postul lor, în timp ce difuzoarele, așezate cam peste tot, proclamă în cele patru vânturi situația echipelor, iar microfoanele culeg impresiile, oarecum gâfâitoare, ale învingătorilor.

In legătură cu aceasta, Juan Antoine, unul dintre cei mai reputați reporteri sportivi ai Franței, care împreună cu colegul său Lévitan, face radio-reportajul turului, comentând diferitele faze la microfon, ne spune următoarele:

„Raportăm de patru ori pe zi cele întâmplate: mai întâi, dimineața pe la 7, apoi la 10 sau la 11, dela punctul de plecare sau dela unul din punctele din parcurs. Apoi un alt reportaj la sosirea în fiecare etapă, care, deobiceiu, se întâmplă cam la 5 după amiază, și însfârșit, ultimul reportaj, către orele 8 seara".

„Nu credeți că e puțin cam... mult?"

„Nu, nu, deloc! Aceste ceasuri le-am ales cu multă chibzuință, căci nu trebuie să uităm că există numeroși auditori cari nu pot să asculte radio în timpul zilei, din cauza ocupațiilor lor, dar cari doresc totuș să fie informați. Alții, dimpotrivă, cari n'au putut să ne asculte seara vor fi foarte mulțumiți să afle dimineața un rezumat al evenimentelor din ziua precedentă, precum și proectele din timpul zilei".

Gata de plecare! Turul poate începe.

George Speicher, speranța Franței, dă un autograf.

„Câte reportaje socotiţi să faceţi în total, în timpul parcursului"?

„Probabil mai mult de o sută".

„... numai pentru posturile de emisiune franceze?"

„Nu numai pentru posturile de stat, dar şi pentru Radio-Paris oraş şi Radio-Luxembourg. Reportajele vor fi dealtminteri difuzate şi de către staţiunile de emisiune spaniole, belgiane şi elveţiene, când turul va trece în apropierea acestor frontiere".

„Ce personal comportă acest reportaj"?

„Trei reporteri şi patru ingineri, în afară de ceeace vor vorbi concurenţii".

„Dar nu vi-e teamă că reportagiile dv. se vor asemăna oarecum şi astfel interesul publicului va slăbi"? noi, de a-i vorbi despre camaraderia cicliştilor, despre entuziasmul mulţimii, într'un cuvânt, de a-l face să trăiască „turul".

„Dar care este lungimea parcursului?"

„Ceva mai puţin de 4.000 klm. Viteza, care era altădată între 28 şi 29 klm. pe oră, a fost pentru prima dată anul trecut de 30 klm. şi 600 metri, datorită învingătorului Romain Maes, care a îndeplinit parcursul în 141 ore, 82 minute şi 39 secunde".

„N'aţi putea să ne spuneţi ce câştigă concurenţii?"

„Aceasta variază mult. In principiu, fiecare ciclist angajat de către direcţiune primeşte o sumă fixă. Dar mai ales primele date de către amatorii de sport, înseamnă adesea partea cea mai importantă. Anul trecut, bunăoară, s'a dat o primă de 10.000 franci învingătorului pe etapa Pau-Bordeaux. Cel mai bun ciclist de munte — belgianul Werwaecke — a câştigat şi el o primă specială de 10.000 franci. Dealtminteri, echipa fiecărei ţări îşi constituie o casă comună şi-şi împarte câştigul la sfârşitul parcursului. Astfel, în anul trecut, belgienii învingători au putut să-şi împartă o sumă destul de importantă, aşa încât fiecare să primească circa 50.000 franci (aproape 500.000 lei), în timp ce echipa oficială franceză nu avea la sfârşitul parcursului decât 20.000 franci de concurent. Cât priveşte pe concurenţii izolaţi, şi ei câştigă sume interesante, cum a fost bunăoară Charles Pélissier, care a primit anul trecut 35.000 franci. In general, Turul Franţei nu este o afacere prea proastă pentru concurenţi".

Afară de cazul unei echipe care abandonează — cum a fost din păcate, a noastră — anul acesta.

S.

Jean Antoine, stânga, îşi pregăteşte reportajul pentru Turul Franţei.

■

Nicolae Ion Ţapu, George Hrenciuc şi Tudose, fotografiaţi cu prilejul Turului României de anul trecut.

Posturile de control sunt asaltate în toată Franţa de sute de curioşi.

■

Un copil care ţipă şi suferă, se istoveşte!

Calmaţi repede suferinţele sale, după cum indică D-na Grapin:

„Micul meu Jean avea şoldurile inflamate! Am încercat diferite pomade. Iritaţia nu înceta deloc! Copilul ţipa ziua şi noaptea. Am avut ideea de a unge pielea copilului cu puţină Pomadă Cadum în timpul când aţipise, într'o noapte. La deşteptare, şoldurile erau mai puţin roşii. Am continuat să aplic Pomada Cadum. Acum pielea este albă, netedă şi copilul meu este superb"!

Jean GRAPIN
Paris

Acţiunea preventivă şi curativă a Pomadei Cadum în toate cazurile de iritaţii, de afecţiuni ale pielii, este garantată de către numeroase atestări autentice. Dv. care dezesperaţi, întrebuinţaţi-o pentru a uşura eczema, pecinginea, coşurile, urticaria, herpes...

La farmacii şi droguerii.

Citiţi:

„MAGAZINUL"

revista publicului select

„Dacă aţi şti ce înseamnă Turul Franţei nu ne-aţi pune o asemenea chestiune. Fiecare etapă aduce o nouă surpriză; se poate spune că evenimentele variază în aceeaşi măsură ca peisagiul. Ţineţi seama numai de diferenţele de teren dintre câmpiile dela nord, bunăoară, şi masivii Alpilor sau ai Pirineilor şi vă veţi putea face o idee de surprizele care aşteaptă pe concurenţi precum şi asupra pronosticurilor care se pot face asupra rezistenţei sau slăbiciunei probabile a lor, dupăcum sunt originari din cutare sau cutare ţinut. E talentul radio-reporterului, demn de acest nume, să ştie să prezinte reportajul său cu maximum de amănunte amuzante. Eu, care am făcut de opt ori Turul Franţei, vă pot asigura că nu numai că nu-mi lipsesc subiectele, dar mi-a fost adesea foarte greu să povestesc în cele câteva minute cât timp am microfonul la dispoziţie, tot ce-am putut observa în cursul zilei, căci nu e vorba numai de a relata în mod arid ce s'a întâmplat unuia sau altuia dintre concurenţi; nu, ceeace e necesar este de a prezenta publicului atmosfera circuitului, de a-i povesti cele câteva amănunte care-i vor da impresia că a fost cu

Splendoarea multicoloră a mătăsurilor ... dispare prea de vreme? ...

Nici-o grije! Rochia dvoastră îşi păstrează coloritul şi după spălat, dacă întrebuinţaţi fulgi de săpun „LUX", ce menajează mătăsurile chiar cele mai fine, redându-le farmecul ce-l aveau ca nouă.

ORIGINAL NUMAI IN CUTIA ALBASTRA.

SUTA ESTE FALSĂ

CÂND NU SUNĂ CUM TREBUIE...

NOI ne-am obicinuit, dar străinul care vine în Bucureşti este uimit tot auzind, cum se sună banii în toate părţile.

— Probabil aveţi un surplus de bani, că fiecare zângăne monedele ? — ne spunea un vizitator. Dece se joacă oamenii cu banii ?

Din păcate, nu ne putem plânge de prea mare bogăţie şi tocmai pentrucă fiecare se teme să nu fie păgubit de o sută de lei — care în vremurile de azi înseamnă foarte mulţi bani — sau ferească Dumnezeu, chiar de 250, monedele sunt cercetate cu multă luare aminte. Câtă vreme îşi pierde omul încercând, cu grije, banii ! Decum veţi încerca să daţi o sută de lei primului negustor depe stradă, olteanului bunăoară, el va lua moneda, se va chinci, şi o va trânti apoi cu putere de trotuar. Se va întâmpla adesea să-ţi întoarcă banul: „Nu e bună asta. Daţi-mi alta !" Şi dacă întâmplător n'ai altă sută în buzunar, vei cădea poate la o transacţie, vânzătorul primind moneda îndoielnică, dar fixând pentru marfa lui un preţ care cuprinde şi răsplata oboselii de a trece mai departe banul bănuit ca fals. La fel, birjarul căruia îi plăteşti cursa de un pol cerând restul dela o sută de lei, la fel taxatorul din tramvai sau din autobuz, la fel casieriţa din magazin sau chelnerul din restaurant. Cu toţii se tem de moneda de argint, pentrucă nu-i uşor lucru să deosebeşti pe cea bună de cea rea, când aproape jumătate — după aparenţă cel puţin — sunt false.

Şi dacă n'ai fost destul de atent, şi ţi s'a strecurat o sută sau 250 falşi, bineînţeles că n'o să te duci la Banca Naţională ca să-ţi confişte moneda, sau să ţi-o taie în bucăţi, cum obicinuieşte, ci vei încerca să găseşti omul mai puţin băgător de seamă, căruia să i-o dai — aşa falsă cum este — la rândul tău. Şi astfel, monedele false circulă alături de cele bune, producând un venit câte unora mai dibaci. Mai ales că

1. Birjarul apucă moneda cu degetul mare şi cel arătător, aruncând-o în aer şi prinzând-o...

2. Şofeurul încearcă moneda pe manetă...

3. Taxatorul de tramvai încearcă moneda lovind-o de cleştele cu care perforează biletele...

4. Monetăria statului, în care se depun monedele false, confiscate. Ele sfârşesc într'un „crematoriu" al banilor. Dar până atunci produc multe neplăceri. 50% din monedele de argint sunt false, şi statul, cu toate măsureil luate, nu poate veni de hac acestei plăgi.

5. Chelnerul aruncă moneda pe marmura mesei...

6. Problema: care monedă e falsă şi care e bună? Falşificatorii de monede lucrează cu o precizie uimitoare (în stânga, moneda falsă).

monede. Aceştia au protestat însă pe motiv că fiscul şi autorităţile nu primesc decât banii controlaţi. O vreme, sutele au rămas în acel oraş fără valoare, pentrucă nimeni nu le mai primia, fie că erau bune, fie că erau false.

Dacă din punct de vedere al statului înţelegem că banii falşi trebuie să fie confiscaţi, nu putem consi-

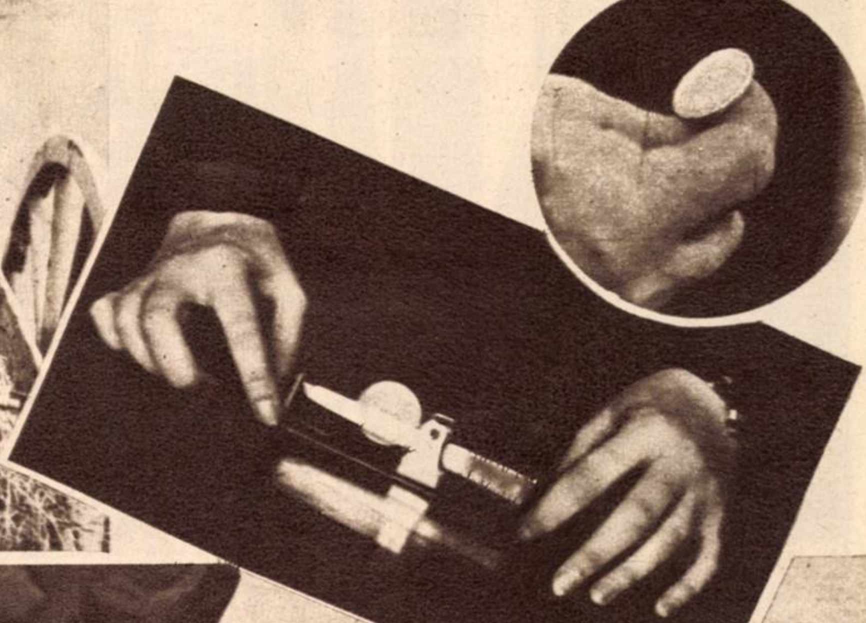

7. Gospodina cu glaspapier...

8. Mare noroc mai am! Sărmanul măturător de stradă a găsit 100 lei. Examinând-o mai deaproape, îşi dă seama că e falşă.

9. ... sau pe cântarul special de monede, care, după felul cum balansează dovedeşte dacă moneda e falşă sau nu...

10. Olteanul încearcă moneda, aruncând-o pe trotuar...

nu toate monedele considerate ca false, sunt de fapt astfel. Se întâmplă că tocmai banul pe care îl crezi c'a fost bătut de stat să fi fost fabricat de falşificatori de monede, iar cel bun să aibă un sunet îndoielnic. De aci, numeroase neînţelegeri şi multe necazuri.

— Suta asta nu prea e bună, vă dau 60 lei pe ea!

Dacă eşti la ananghie şi n'ai alţi bani în buzunar, pierzi 40 lei din sută.

Acest fel de a înşela pe oameni a îndemnat pe un primar să oblige pe comercianţi să primească orice fel de

CONCURSUL DE VEDETE AL „REALITĂŢII ILUSTRATE"

Rezultatul dela Cluj.—Când va avea loc concursul final.

Sâmbătă seara a avut loc la Cluj în grădina restaurantului Palace, în faţa a unei asistenţe extrem de numeroase, concursul regional de vedete al „Realităţii Ilustrate". Au semnat pe loc angajamente pentru teatrul Alhambra-Excelsior: d-ra Ilona Simo, dansatoare acrobată. D-nii Sandu Andrei, junele comic al Teatrului Maghiar şi Moravsky.

Din juriu au făcut parte d-nii: N. Voicu, eminentul societar al Teatrului Naţional din Cluj, Leonard Paukerow, reprezentantul „Realităţii Ilustrate" şi Nicuşor Constantinescu, directorul Teatrului Alhambra.

La Bucureşti concursul va avea loc în prima Duminică a lunei August. Pe lângă vedete, se vor alege şi numeroase elemente feminine pentru corpul de balet şi figuraţie.

In numărul viitor vom publica fotografiile aleşilor din Cluj, precum şi amănunte complete asupra concursului final dela Bucureşti.

Un ten de o frăgezime tinerească, o piele mată şi catifelată...

iată rezultatele obţinute prin intrebuinţarea metodică a minunatelor produse pe cari toate Parisienele le-au adoptat.

CREMA şi PUDRA

THO-RADIA

cu bază de RADIUM şi TORIUM

după celebrele formule ale Dr. Alfred Curie. Unicele produse de înfrumuseţare cari nu se mulţumesc numai să disimuleze imperfecţiunile tenului ci le şi suprimă în mod radical

CREMA TUBUL MARE .. LEI 80 BORCANUL .. .. LEI 110 | PUDRA CUTIA MIJLOCIE LEI 60 CUTIA MARE .. .. LEI 110

DEPOZIT: SOC. GEN. PARFUMERIE, STRADA LUTERANĂ No. 6, BUCUREŞTI

Singurele produse cosmetice aprobate de Ministerul Sănătăţii Publice.

Micul negustor încearcă moneda cu o altă sută, care s'a dovedit a fi bună.

ANTHONY EDEN DOCTOR „HONORIS CAUSA" AL UNIVERSITAȚII DIN OXFORD

D. Anthony Eden, ministrul de externe al Marei Britanii, a fost investit recent cu titlul de doctor honoris causa al universității din Oxford. Fotografia noastră îl înfățișează pe d. Eden purtând roba de academician. La stânga domniei-sale, cardinalul ungur Seredi, care a fost numit în aceeași zi doctor honoris causa.

dera însă că e drept ca oamenii să aibe de suportat un impozit nou, pe lipsa de vigilență, din cauza pacostei monedelor imitate.

R.

13. Casierița are la îndemână o bucată de marmoră, așezată pe casă...

14. Olteanul încearcă moneda, aruncând-o pe trotuar...

MAX SCHMELING LA BERLIN

In urma victoriei sale strălucite asupra lui Joe Louis, Max Schmeling s'a bucurat la Berlin de o primire triumfală. Fotografia noastră îl înfățișează pe popularul boxeur, mulțumind, la microfon, celor cari l-au primit cu ovațiuni.

SCHERK

O privire pe tabela Scherk

TABELA SCHERK

părul	ochii	tenul	pudra	fardul
blond deschis	albaștrii	palid	rosée	blonde rouge
blond deschis	albaștrii-bruni	vioi	rachel I	corail
blond deschis	căprui	brunet	rachel I	divia
blond mijlociu	albaștrii-gri	delicat-palid	rosée	corail
blond mijlociu	albaștrii-gri	vioi	rachel I	orange
blond închis	albaștrii-gri	vioi	rachel I	blonde rouge
blond închis	albaștrii-gri	palid	rosée	[illegible]
blond închis	albaștrii-gri	deschis-delicat	blanche	[illegible]
blond închis	căprui	brunet	rachel II	[illegible]
brunet	căprui	aproape-incolor	rosée	[illegible]
brun	căprui-gri	cald-colorat	blanche	indio
chatain foncé	căprui	brunet-vioi	rachel II	orange
[illegible]	căprui	aproape-incolor	rachel I	capri
				indio

arată că la ochi albastrii–gri, păr blond, ten vioi – se potrivește pudra Mystikum Rachel I și puțin fard Orange! Dar aceasta este numai un exemplu, căci fie părul blond, brunet sau acajou, pudra Mystikum aleasă după tabela Scherk complectează frumusețea Dvs. și ceace este mai important: vă dă o notă personală. Pudra Mystikum în cutii a Lei 35, 75 și 130 • Tabela Scherk se găseste în fiecare magazin de specialitate.

Pudra Mystikum

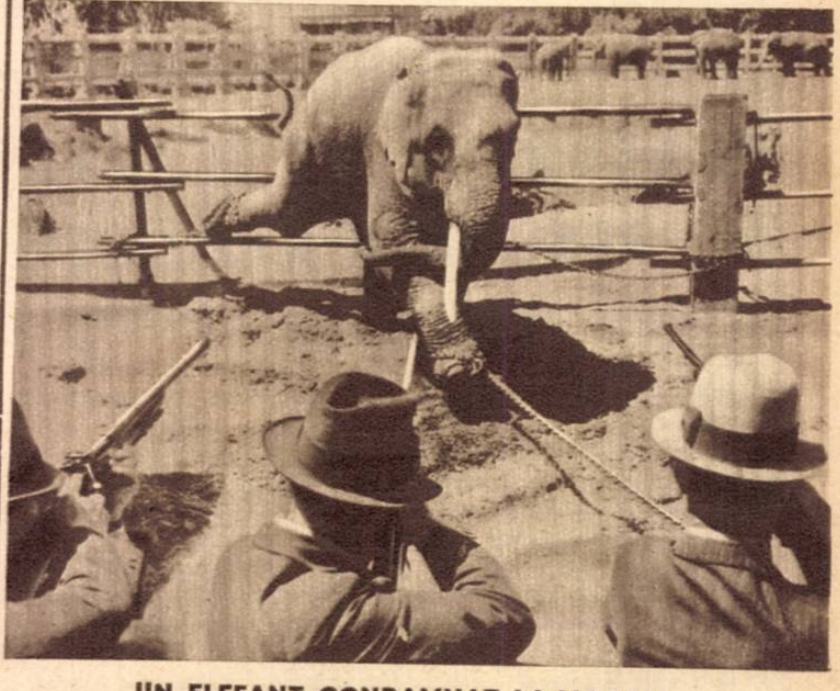

UN ELEFANT CONDAMNAT LA MOARTE

Legat de toate patru picioare își așteaptă sfârșitul Wally, unul dintre elefanții grădinei zoologise din San-Francisco. El a fost condamnat la moarte, deoarece și-a ucis păzitorul, strângându-l în trompă.

Citiți „MAGAZINUL"

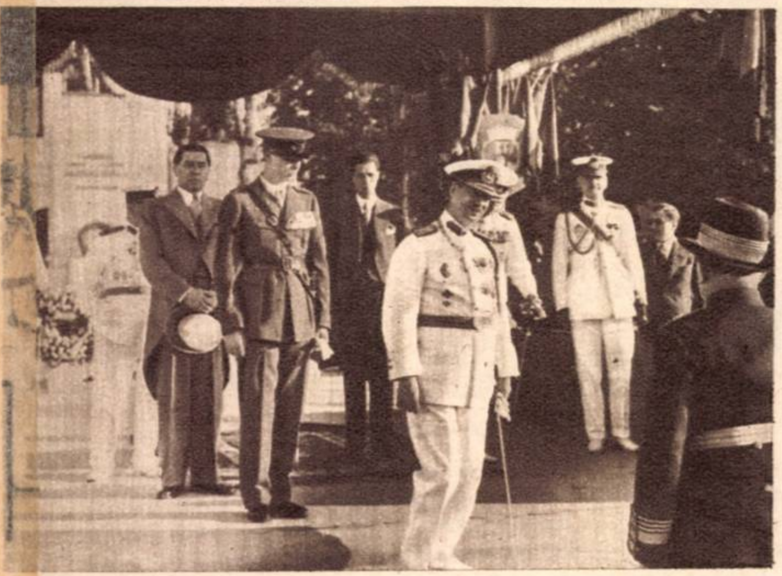

OFICIALITĂȚI...

la inaugurarea monumentului Regeluj Alexandru al Jugoslaviei,

SOSIREA D-LUI NICOLAE TITULESCU

Domnul Nicolae Titulescu, ministru de externe, a sosit săptămâna trecută în Capitală. Fotografia noastră îl înfățișează pe d-l Titulescu la sosirea în Gara de Nord, înconjurat de domnii miniștri Inculeț, Valer Pop, Victor Antonescu, marchiz d'Ormesson, care i-au eșit întru întâmpinare.

M. S. REGELE CAROL II

Voevodul Mihai, d. prim-ministru Tătărescu, d. Savel Rădulescu, d. mareșal Ilasievici, în loja regală, la desvelirea monumentului Regelui Alexandru al Jugoslaviei.

VIZITE POLONEZE IN CAPITALĂ

Un grup de elevi și eleve din Polonia au sosit săptămâna trecută în Capitală, Fotografia noastră îi înfățișează pe excursioniști, în fața muzeului militar.

DIN ȚARĂ

SUVERANUL...

...vorbind cu d-l Savel Rădulescu, la inaugurarea monumentului Regelui Alexandru.

dantură rezistentă

se menține numai prin igiena rațională a gurii. Păstrați-vă vigoarea dinților spălându-i regulat cu renumitul săpun de dinți Gibbs.

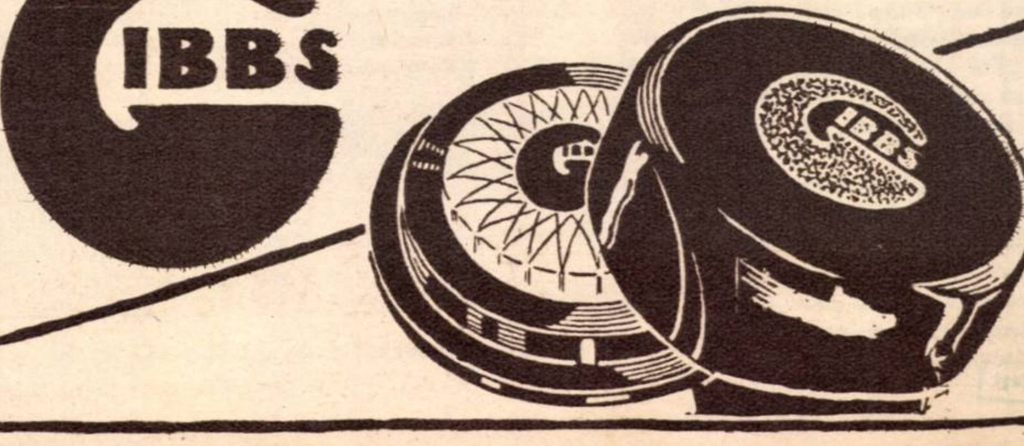

REALITATEA SPORTIVĂ

Echipa olimpică a Turciei, fotografiată cu prilejul cursei internaţionale de ciclism Bucureşti-Giurgiu, care s'a disputat Duminică.

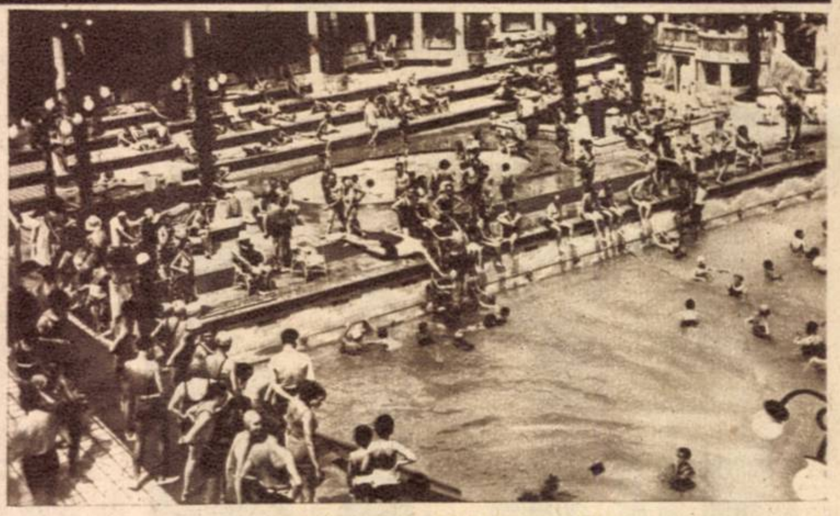

VILEGIATURA LA BUCUREŞTI

Cetăţenii care în timpul verii rămân în Bucureşti, găsesc prilejul unei veritabile vilegiaturi în mijlocul Capitalei, la basinul cu valuri „Lido". Instalaţia modernă a acestei bijuterii estivale, constituie o adevărată binefacere pentru bucureşteni. Notăm că Lido este singurul basin din ţară cu valuri, aşa încât înnotătorii au senzaţia unei băi de mare.

FINITA...

S'A terminat însfârşit campionatul de football al României. Era şi timpul să se sfârşească odată.

Au obosit jucătorii, conducătorii, chiar şi publicul. Sezonul a fost prea lung şi s'a dovedit iar că intercalarea matchurilor reprezentative în luna Mai este păgubitoare pentru campionat, îl face chiar ireal, în finish, din pricina oboselii jucătorilor şi a căldurii.

Matchurile din săptămâna ultimă au evidenţiat încă o boală, foarte gravă şi periculoasă, a football-ului românesc. Este vorba de problema arbitrilor, care îngrijorează permanent pe cei cari sunt preocupaţi de desvoltarea footbalului românesc. In România se găsesc arbitrii buni, numărul lor scade însă — în mod curios — din an în an. Tot mai restrâns este numărul arbitrilor a căror imparţialitate, obiectivitate şi corectitudine nu pot fi puse la îndoială. Conducătorii football-ului nostru ar trebui să ştie că corpul arbitrilor este balustrada pe care se sprijină sau depe care se prăbuşeşte acest sport, balustrada care poate desvolta football-ul, dar care poate zdruncina şi anihila rezultatele de până acum. Dacă în decursul anilor a fost câştigat un public atât de numeros ceeace a surprins întreaga Europă să ne străduim să nu pierdem aceşti amatori entuziaşti şi plini de sacrificiu, cari nu vor să vadă un joc intre culise, ci o luptă dreaptă, la arenă deschisă.

Conducătorii federaţiei de football — dacă stau la înălţimea îndatoririlor lor — nu trebuie să aibe răgaz nici o clipă şi să se ocupe neîncetat cu aceste probleme. Mai ales accelerarea campionatului este o chestiune care

O fază emoţionantă în faţa porţii C. A. O.-ului.

necesită cea mai mare grabă. In Austria sunt 12, în Ungaria chiar 14 echipe în liga întâia, campionatul se termină totuşi până la sfârşitul lunei Mai. Şi ambele ţări au multe matchuri internaţionale! Sezonul lor trebuie terminat şi din pricina că în cursul lunei Iunie începe matchurile pentru cupa Europei Centrale. Iată încă un motiv ca Federaţia Română să se ocupe serios de această chestiune, fiindcă sunt aproape sigur că anul viitor şi campionatul României va lua parte la această competiţiune internaţională.

O fază în cursul matchului C. A. O. — C. F. R.

Sfârşitul sezonului footbalistic este important şi din alte motive, mai ales din punctul de vedere al desvoltării celorlalte ramuri a sporturilor în aer liber. Este vorba în primul rând de atletism, innot şi tenis, cari cu toate că nu au amatori prea mulţi, nu stagnează. Fără public nu se pot realiza fonduri; iată că principiul lui Montecuculi se impune şi în sport. Am putut constata acest trist fapt cu ocazia cam-

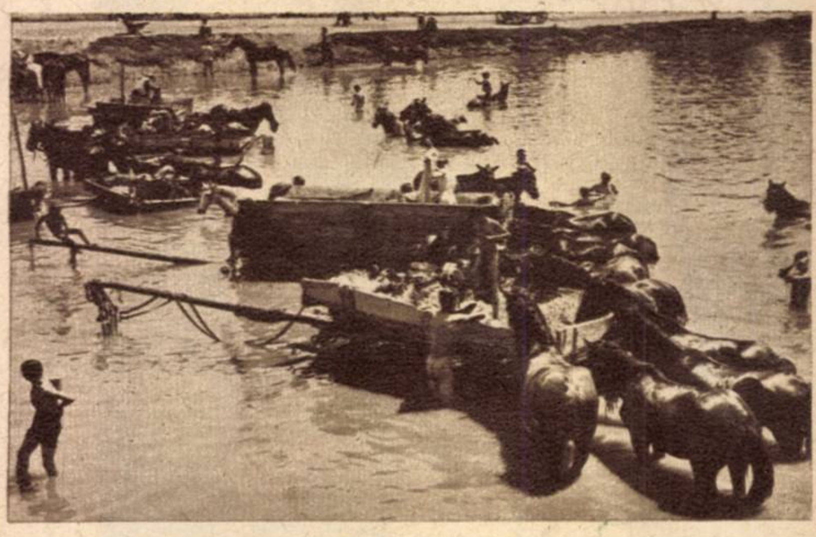

Oameni şi cai se scaldă la un loc, în lacul Floreasca.

pionatelor atletice, care au prezentat un aspect intristător. Suntem slabi nu numai în sensul absolut, ci şi în cel relativ. Cu toate că după declaraţiile antrenorilor angajaţi, avem oameni excelenţi pentru atletism, ce este de făcut dacă antrenorii, din pricina lipsei de fonduri, trebuie să fie concediaţi, dacă societăţile nu pot sacrifica mai mult, dacă molohul football-ului consumă tot.

Ne amintim că în Ungaria a fost o mare fierbere, când forul suprem al sporturilor — OTT — a interzis matchurile de football dela 15 Iunie până la sfârşitul lui August. Acest for a ştiut ce face. Publicul, animatorul sporturilor, a avut timpul material şi posibilitatea bănească de-a vizita concursurile de atletism şi innot.

Să învăţăm ceva dela vecinii noştrii Conducătorii sportului românesc să se ocupe de această problemă.

*

In Turul Franţei, reprezentanţii români au fost eliminaţi după 3 zile de sforţări eroice. Contra atâtor campioni, maeştri ai ciclismului, tinerii noştri n'au putut rezista, neavând experienţa internaţională. Dar n'avem nici un motiv de desnădejde sau de ruşine. Dacă conducătorii ciclismului românesc vor avea şi în viitor atâta răbdare, bunăvoinţă şi ambiţie, atunci desvoltarea va fi rapidă şi nu va fi prea îndepărtat timpul când culorile noastre vor putea figura, cu succes, în astfel de competiţiuni, sau cel puţin ca adversari mai serioşi ai celor mai buni...

Dr.

Biblioteca Universităţii Iaşi

REALITATEA ILUSTRATA

ANUL X No. 496
22 IULIE 1936

10 LEI

Atentatorul

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Un atentat a fost încercat săptămâna trecută împotriva regelui Eduard al VIII-lea al Angliei, pe când Suveranul se înapoia calare dela o festivitate a regimentelor de gardă. Fotografia noastră înfățișează pe atentatorul Patrick MacMahone în momentul arestării sale.

Realitatea sportivă

UNA dintre partidele disputate pentru campionatul internațional de tenis al României a durat trei ore și jumătate. Este vorba de semifinala campionatului de simplu doamne între d-rele Covaci din Jugoslavia și Somogy, campioana României. Partida a început la ora 4 după amiază pe o căldură caniculară. Cele două adversare își dispută cu o ardoare extraordinară victoria. La ora 6, după două ore de luptă acerbă, fiecare câștigase câte un set. La această oră a început set-ul decisiv. Pe celelalte terenuri match-urile începute se terminaseră de mult, iar cele două eroine continuau să mai joace. Niciuna dintre ele nu mai alerga la file. Jocul devenise tot mai mecanic. După fiecare game, după fiecare minge cele două admirabile luptătoare sunt stropite cu căldări de apă, fricționate cu Franzbrandwein și apoi continuă lupta.

D-ra Covaci are patru mingi de match. Adversara ei tot astfel. In sfârșit, pe la ora 7 și jumătate, după trei ore jumătate de luptă, campioana României reușește două mingi bune și câștigă set-ul și match-ul. Cele două adversare n'au nici măcar puterea să-și strângă mâinile. Publicul invadează terenul și d-ra Somogy plânge. Lacrimile acestea nu erau de bucuria victoriei, ci erau reacțiunea sforțărilor supraomenești făcute.

* * *

Germania a învins echipa de handball a României cu 10:8, numai cu 10:8, adică cu un scor minimal. Un rezultat frumos în sine care în împrejurările normale ar trebui să provoace laudele cronicarului.

Noi felicităm pe jucătorii români. Trebue totuș să declarăm cu sinceritate că această performanță ni se pare cam dubioasă. Și aceasta nu din partea jucătorilor noștri, cari au luptat cu multă însuflețire, ci din partea adversarilor.

La olimpiada de handball s'au înscris numai 7 națiuni, între care și România. In această ramură, Germanii sunt campioni siguri. Ei au învins în primăvara aceasta pe toți adversarii cu scoruri de 20:2, 19:4, etc. Organizatorii olimpiadei au aflat că plecarea echipei noastre ca și acele maghiare nu

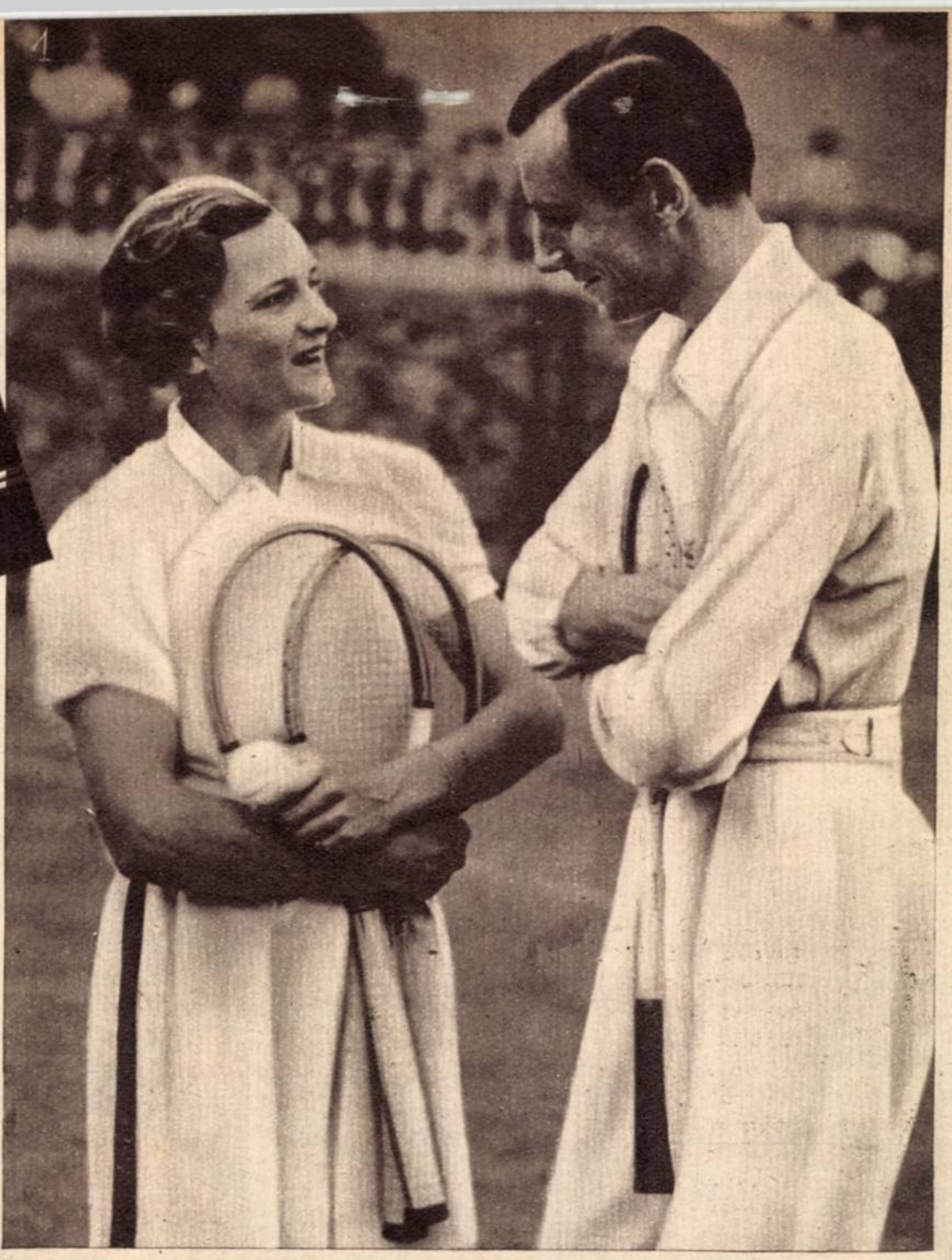

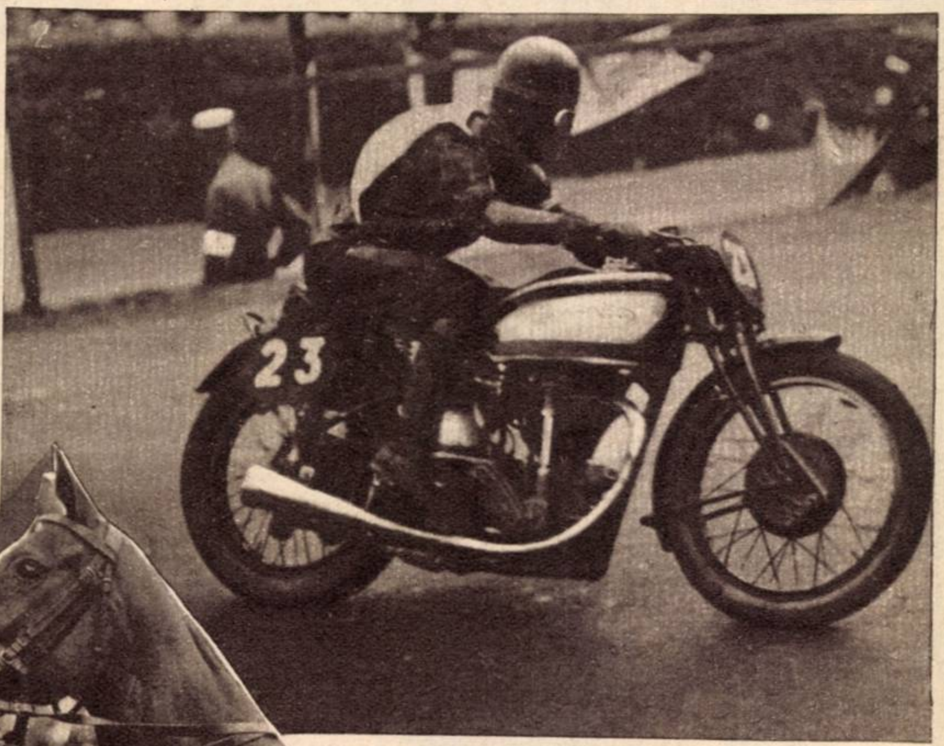

1) Fred Perry și Helene Jacobs, campioni mondiali de tenis pe anul acesta la Wimbledon.

2) James Guthrie (Anglia) învingător în marele premiu al Europei pentru motocicletă.

3) Două pasionante jucătoare de polo se odihnesc puțin lângă caii lor și-și aprind câte o țigaretă.

4) Aspect din cursul unui match de polo disputat de doamnele din marea aristocrație engleză.

Toni Redfern, o școlăriță care a câștigat la Manattan Beach, cursa de 100 de metri înnot liber

Iată o minune în lumea animalelor: renumitul cal de curse Leggo Gal a născut doi mânji gemeni. Ei au fost botezați, Mae West și Clara Bow.

Fotografia alăturată a fost luată în cursul primei etape a turului Franței și înfățișează pe alergători trecând prin fața unor trupe în manevră la eșirea din Amiens.

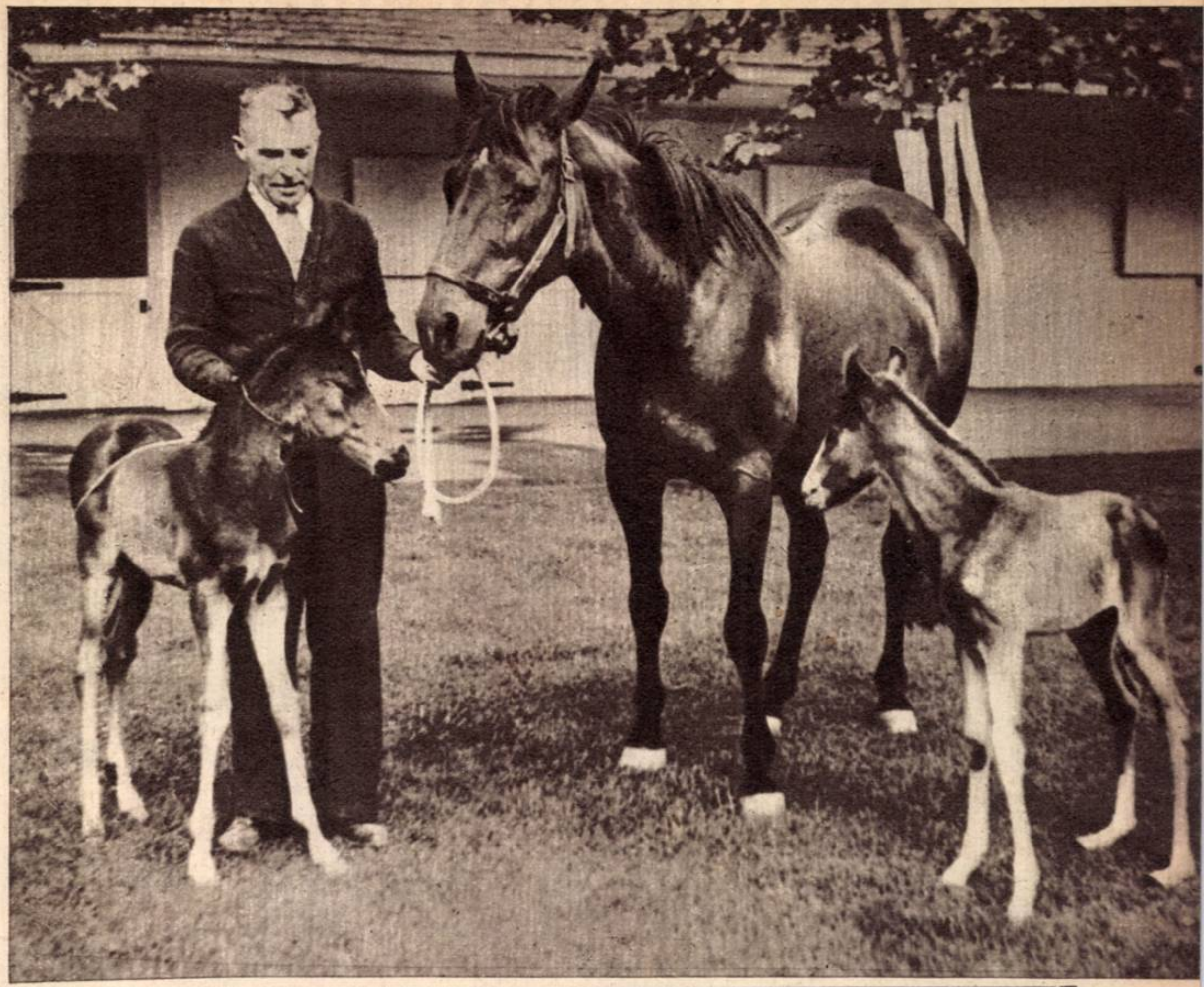

este sigură. Ea implica cheltueli prea mari, fără ca echipa să aibă o șansă precisă. Și atunci, germanii au recurs la o diplomație: au trimis echipa de handball în cele două țări și lozinca a fost să nu câștige la un scor prea ridicat. Acelaș lucru s'a petrecut la Sibiu și la Budapesta. Acum hanballiștii noștri vor pleca la Berlin și scopul principal al Germanilor a fost atins. Acolo ei îi vor învinge pe ai noștri cu un scor concludent.

Nu este însă mai puțin adevărat că sportul este un joc unde și cel mai slab are șanse. N'ar fi exclus deci ca ai noștri să reușească o performanță cu adevărat bună.

* * *

Peste două săptămâni începe la Berlin olimpiada. Este cazul să ne întrebăm: și-au atins jocurile olimpice scopul lor? Au reușit ele să obțină înfrățirea tineretului din lumea întreagă? Sportul de azi care se întemeiază atât de mult pe reclamă, este oare o realitate, un ideal?

Nu se poate răspunde cu prea mare ușurință la aceste întrebări. Se pare că olimpiada din Berlin va fi o bună afacere comercială și că va răspunde și pretențiunilor din punct de vedere sportiv. Totuș, idealul de Coubertin este mai departe de realizare ca niciodată.

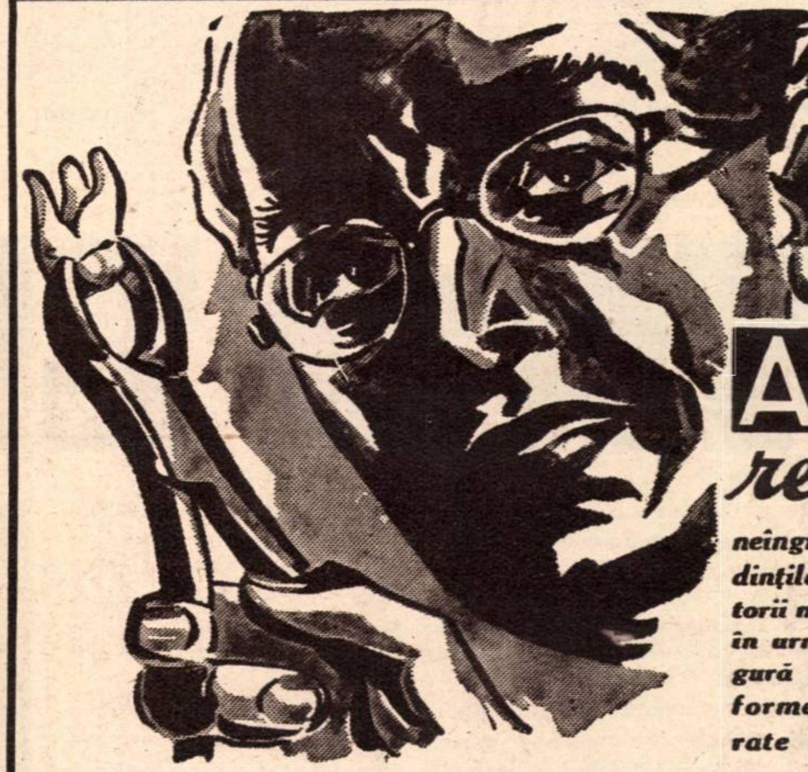

Acesta-e rezultatul

neîngrijirii dinților. Asupra dinților lucrează vătămătorii microbi și acizi formați în urma fermentațiilor din gură și atacând zmalțul, formează cariile, adevărate focare de infecție.

DATORIA OMULUI CIVILIZAT

e deci ca, de câteva ori zilnic, să-și spele dinții cu pasta de dinți ODOL, care are acest mare merit de a fi rezolvat problema nimicirii microbilor vătămători și neutralizării acizilor, dovedindu-se indispensabilă oricărui om apărător al propriei sănătăți.

MIROS PLĂCUT,
AROMĂ RĂCORITOARE:
IATĂ CARACTERISTICILE
PASTEI DE DINȚI ODOL
ANTISEPTIC IDEAL ȘI TOTODATĂ
APĂRĂTOR AL SĂNĂTĂȚII

Prin pasta de dinți ODOL nu numai că vă feriți dinții de primejdiile, la cari sunt expuși, dar prin întrebuințarea de câteva ori pe zi, înainte de culcare și după fiecare masă, păziți, grație calităților ei antiseptice, însăși sănătatea, albindu-vă totodată dinții.

PASTA DE DINȚI
ODOL

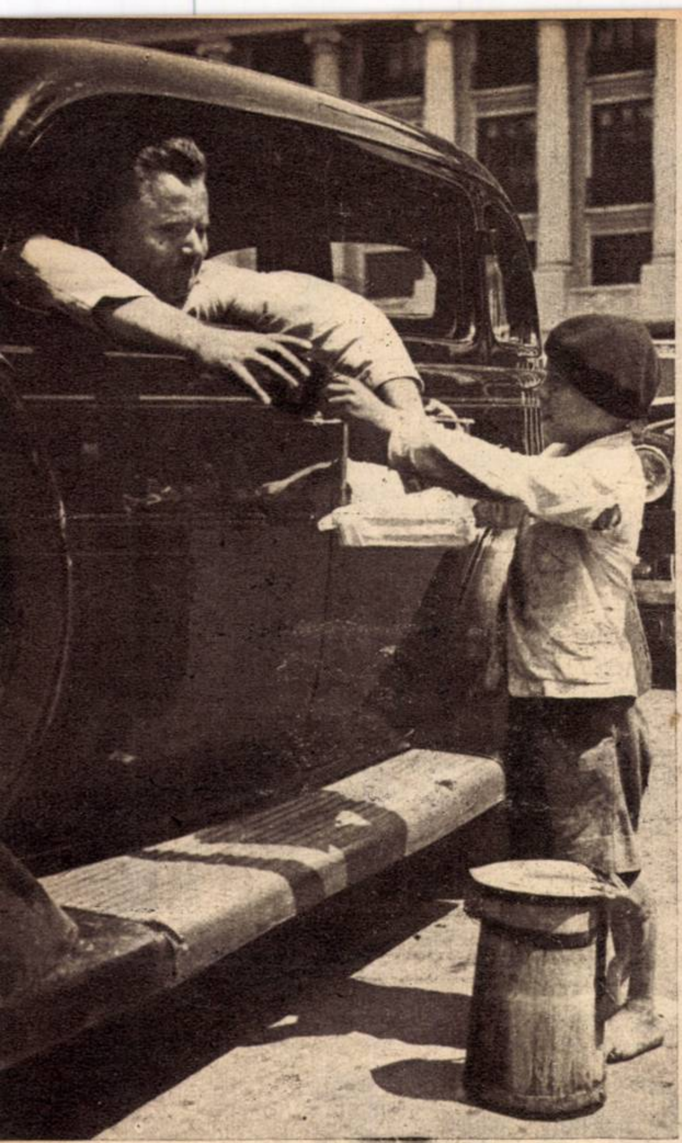

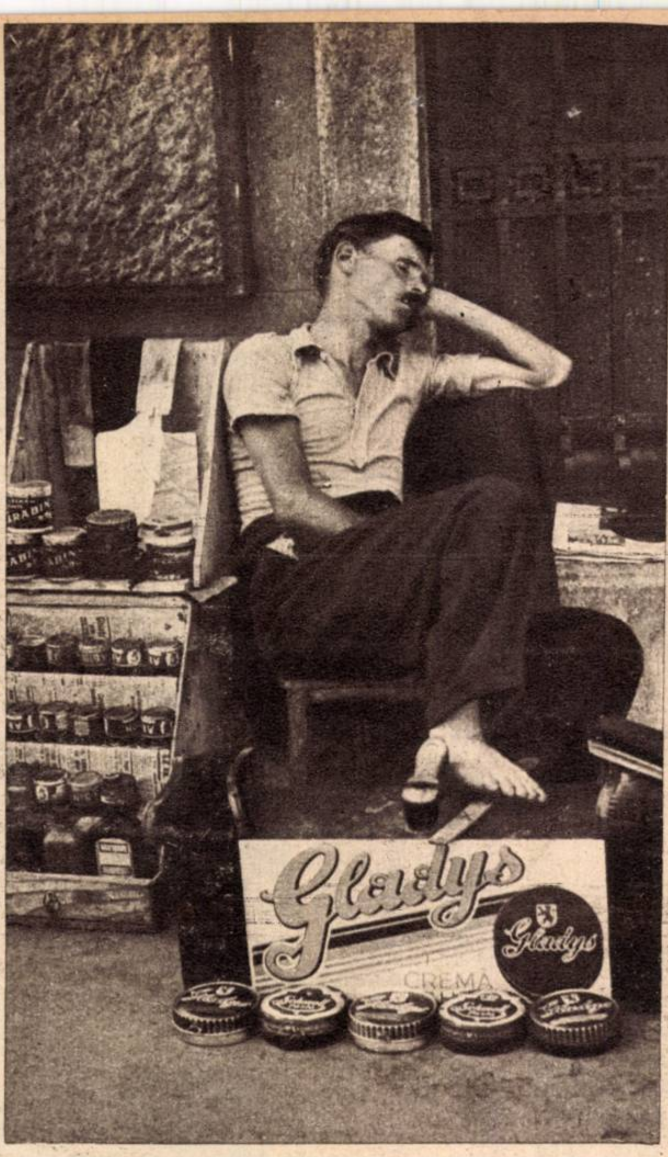

Şofeurul care se prăjeşte toată ziua în staţie, în arşiţa soarelui, se răcoreşte cu apă rece, de la micul rahagiu. — **In lipsă de clienţi, lustragiul a adormit la umbră.** — **La toate colţurile de stradă se aude strigătul repetat în fiecare vară de ţigănci: „porumbielu, porumbielu!"**

INTR'O ZI DE VARA

ZORILE se revarsă pe la patru... Dar de là trei jumătate cheflii din grădinile de vară, care încununează marginile Capitalei ca o ghirlandă de verdeaţă cu lăutari, presimt ca o adiere de răcoare: întâia adiere de răcoare după douăzeci şi trei de ore zăduf!... Cucoanele de lux cu rochiile, decolteurile şi chipuţile şifonate de nesomn şi sbucium sentimental, se ridică de la mesele mişcate de la locul lor, urmate de domnii cu beţia solemnă, salutaţi de chelneri şi picoli, cari adastă ultimul, supremul bacşiş.

Automobilul a pornit şi el în penumbra zorilor, nesigur, caşicum ar fi luat parte la cheful bucureştean, intr'un zbârnăit furibund de motor străvechi. Şofeurul, care n'a dormit cumsecade de opt zile, mână maşina în legănări, abia ferind-o să nu izbească

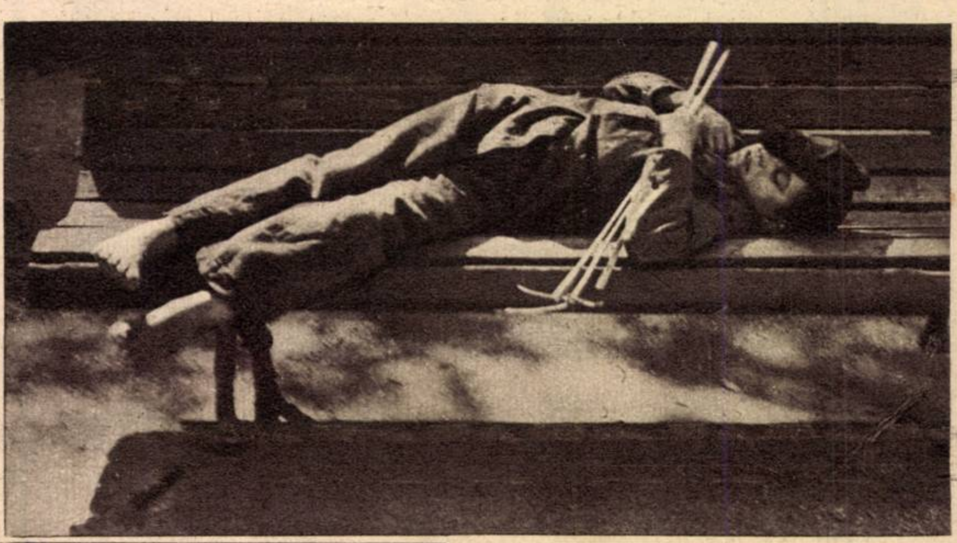

Ştrengarul a adormit pe o mică bancă intr'un parc. Nici măcar de soare nu-i mai pasă.

Sergentul din post cu cască colonială care-l apără de razele dogoritoare îşi permite luxul unei îngheţate dela ambulant.

micile faetoane cu un singur cal şi un vizitiu de muere cu tulpan alb, care aduce în pae căldările cu lapte cald, de curând muls, din ugerele cu arome de sulfină, ale vacilor idilice, dintre salcâmii foşnitori dela ţară.

Primii vardişti, cari apar în uniformă colonială la intrările şi răscrucile din Bucureştii propriu zişi, salută automobilele, în care bănuesc că sunt superiorii în stare de ebrietate, uimiţi şi ei de liniştea neobişnnită a acestui amestec de timp, despre care se spune atât de frumos româneşte că **„se'ngână zorile"**.

Cu întâile raze ale soarelui, câte o mână albă de cucoană, sau pă-

Calul îşi astâmpără setea din căldare, iar cetăţeanul care nu se poate duce să plătească 25 lei o citronadă la una din terasele Bucureştiului, se mulţumeşte cu cişmeaua publică.

roasă de bărbat, trage storul la etaj, unde de căldură nimeni n'a putut închide bine ochii, în speranţa unui somn mai adânc, o oră sau două. Dar ce iluzie !... In răcoarea înşelătoare a dimineţii, încep să fluere sirenele fabricilor, care-şi cheamă lucrătorii de la cinci dimineaţa. Tramvaele au început să dudue pe şinele prelungi, care împânzesc oraşul, până'n ţarinele de la margini, zguduind casele, de zornăe geamurile, pocnind încheeturile şinelor, ca o prevestire de cataclism.

In străzile ferite de această calamitate — şi unde chiriile sunt duble — s'au ivit întâi precupeţi, cu zarzavaturi cărate în spinarea deşălată, spre a fi vândute „boerilor" cu preţ de speculă şi cântar de mahala, care stă la măsură, unde vrei. In străzile aşa zise liniştite, unde vor să doarmă „intelectualii" — medicii, avocaţii, funcţionarii superiori, ziariştii, miniştrii, ofiţerii de stat major — se iscă harmalaia fără pereche în Orient a „oltenilor", cu glasuri exasperate, urlând ca dervişii muşcaţi de vipere, toate legumele — peştele cu tarif de parc'ar fi fost adus din Australia, cărbunii de care n'are nevoe nimeni.

Galbeni, de parc'ar fi scăpat din camere de tortură, bucureştenii îşi părăsescc căminul cu ochii furioşi, îndreptându-se neurastenizaţi spre serviciile unde-i aşteaptă o muncă insipidă, un „şef" tot atât de isteric ca şi ei, puşi cu toţii pe harţă şi pe crimă.

Numai zidarii pe binalele ridicate asemenea unor jucării copilăreşti, cântă cu voci de Şaliapin şi Carusso, de la ora nouă dimineaţa, zămislind un adăpost confortabil şi graţios, de care ei nu vor avea parte niciodată.

Prin mahalale au început să fumege grătarele şi aerul se încarcă de un parfum iute de usturoi şi carne prăjită.

La amiază din cadele uriaşe, de la colţuri şi răscruci de străzi încep să se scurgă pe trotuar gheaţa topită, din care un mic vânzător, cu şorţul lung al lui taică-său, vinde câte un sifon sau o limonadă, care până la destinaţie dobândeşte temperatura şi gustul ceaiului stătut.

După dejunul luat în sudori de „burghezi", la marginea de trotuar, sau la măsuţa umedă, pe la cârciumile de la periferie, începe tortura muştelor şi bondarilor, puşi să alunge ultima încercare a disperaţilor bucureşteni de-a fura un sfert de ceas de somn — şi noua năvală a barbarilor, cari iau locul precupeţilor, cumpărătorii de haine vechi, cu picioare negre goale, pantaloni ferfeniţiţi de gală şi pălării rupte de panama.

Depe la şase seara băeţii din bodegi şi cârciumi „răcoritoare", stropesc un prundiş grosolan şi trotuarul din faţa localului, cu pâlnia umplută de apă încropită, care mai mult ridică praful şi face noroi. Lăutarii cu gâturi prelungi, feţe oacheşe de mumii şi ochii holbaţi de o foame ancestrală, intonează întâiul mars, scandalos şi fără ritm, singuri în fundul grădinii cu mesele goale şi feţe de mese pătate de chefurile din ajun.

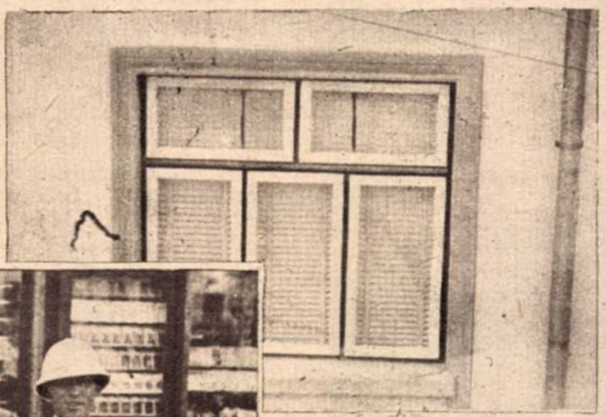

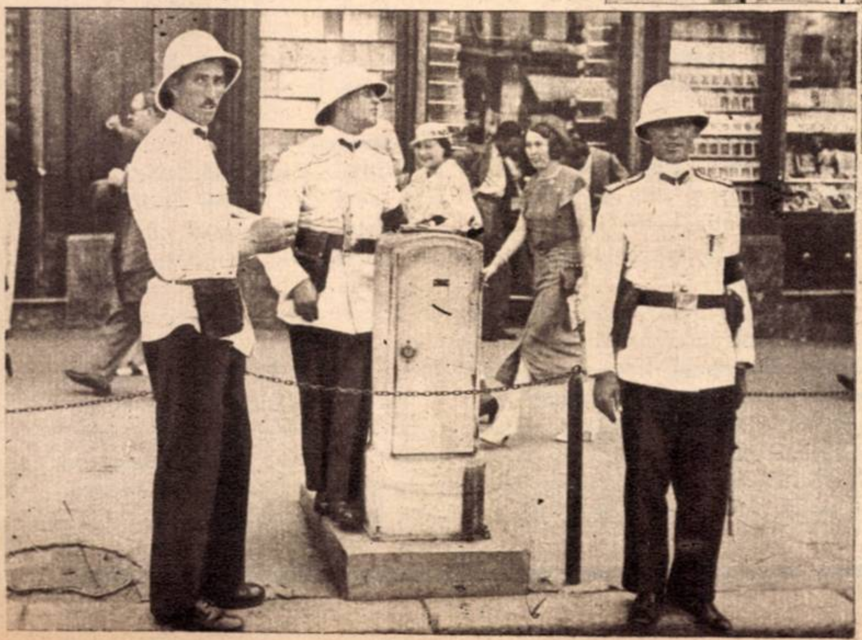

Storurile sunt trase la fereşti şi apără pe cei din casă de razele prea mângâietoare ale soarelui.

De data aceasta căştile coloniale nu mai sunt un balast pentru sergenţi.

Inebuniţi de-o zi de iad, bucureşteni uită cu dinnadinsul desamăgirea petrecerii din ajun şi cu riscul de-a nu plăti chiria, sau de-a intra în puşcărie, pentru delapidări de bani publici, îşi iau prietena sau soţia şi copiii şi pornesc spre „grădina de vară" a periferiei, în speranţa de-a găsi o nouă climă şi un suflet nou.

La Şosea, în boschetele cu flori suave şi colonade amintind graţiile partenonului, drama e aceiaşi deşi chelnerii sunt mai sclivisiţi, preţurile mai mari, domnii mai pretenţioşi şi cucoanele mai capricioase.

Prostraţia iniţială devine însufleţire pe la miezul nopţii şi entuziasm pe la ora două...

Pentruca la patru povestea să înceapă iar, cu revărsatul zorilor, vardiştii în costume coloniale, lăptăresele, sirenele fabricilor, oltenii şi tramvaele.

A.

PIEȚE BUCUREȘTENE

Târgul din Vitan

Un bâlciu, care se face de două sute de ani în stradă. — Aspecte interesante și pitorești.

CAPITALA noastră prezintă multe priveliști specifice pitorești. Dintre acestea, merită o deosebită atenție mai ales bâlciul din **Vitan**, care se face în mijlocul străzii, cuprinzând, tot drumul, inclusiv trotuarele, fără nicio considerație pentru circulație.

Avem și alte bâlciuri sub cerul liber la București: **târgul din Tei**, cel de pe **B-dul Maria**, precum și prin alte părți. Dar peste tot locul sunt un fel de platforme sau piețe, anume destinate pentru acest scop. Prin alte centre, negustorii se înfundă în vreo stradă laterală menajând întrucâtva circulația, cum sunt telalii, cari vând ghete vechi în apropiere de **biserica Sft. Vineri**.

Pe șoseaua **Vitan** însă, largă și frumoasă, cu trotuare spațioase, nu se ține seamă de niciun drept al pietonului sau conducătorului de vehicul.

Puț cu roată din strada Vitan.

Clădire de școală neterminată în Vitan.

Unul dintre sticlarii cari vând pahare în bâlciul dela Vitan, încearcă să-și clădească o casă în apropiere.

Atât strada carosabilă, cât și trotuarele sunt ale „negustorilor". Odată pe săptămână, Duminica, fiecare are voe să se așeze, (cu taraba lui, ori unde i-ar trăsni prin cap, să circule pe unde vrea, și să facă oricâtă larmă poftește, pe sub ferestrele locuitorilor exasperați.

Bâlciul duminical își prelungește tentaculele pe străzile vecine. Astfel, pe calea **Dudești**, colț cu **Vitan**, vagoanele tramvaiului electric, automobilele, autobuzele, claxonând desperat, abia se pot strecura, împiedecate fiind la fiecare pas de diferiți vânzători cu coșuri, camioane, gemând sub încărcătura mărfii, căruțe sosite de la țară, faetoane de-ale lăptarilor...

CE GĂSEȘTI IN BÂLCIUL DIN VITAN?

— Dar ce nu găsești? — s'ar putea întreba mai cu drept cuvânt.

Ață, jucării, pânzeturi. Totul se etalează pe jos, în bătaia soarelui strălucitor.

— **Un leu kilo de cartofi!** — aud strigând pe unul,

— **Mare ocazie, domnilor! Pastă de dinți. Reclama fabricii!! Parfumuri fine și roș de buze!** — țipă altul cât îl ține gura.

Un negustor vinde lapte bătut, altul are gâște. Al treilea, cântă din fluer de asurzește toată lumea, ținând un teanc de asemenea instrumente subțioară.

Prăjituri și rahat puteți cumpăra dela un băiat care și-a așezat coșul chiar în mijlocul prafului străzii, ca să fie mai în calea mușteriilor.

— **Limonada rece, limonica de la ghiațaaaaa. Rece, răcoreala, domnilor! Aci la „Capșaaaa"!!!** — răcnește vânzătorul care vântură de la înălțime un lichid gălbui, aflat în donița sa. Intr'o mână ține o sticlă de limonadă, pe care o umple cu multă îndemânare, la cerere. Sticla inconștientă trece tacticos de la gură, la gură. Pe această zi de arșiță, lumea bea cu nesaț orice are la îndemână.

Din când în când dă năvală câte-o căruță nebună, care agață cu osia și răstoarnă vreo tarabă, sau coșul cu prăjituri multicolore. Negustorul, cu drept cuvânt indignat, după ce face o morală bine meritată vandalului, are grija să adune de pe jos prăjiturile, să le șteargă frumos cu mâneca cămășii și să le orânduiască, din nou cu simetrie în coșul de expoziție.

O țigancă mă îmbie să cumpăr flori.

— **Patru lei un mosor de ață! Avem și piepteni, oglingioare, șireturi de ghete...** — înșiră repede un negustor zorit.

— **Hai la castraveți! Trei de un leu!**

— **Patru de un leu!!** — strigă concurentul desperat de alături — **„S'a eftenit marfa. Falimentuuuu"!!!**

— **Pardon! Pardon!!** — răcnește un camionagiu, aproape să mă asvârle sub copitele cailor.

Mai la o parte, o altă țigancă șezând turcește pe jos, vinde fel de fel de pahare și sticle, viu colorate.

— **Din Ardeal le aducem cu căruțele!** — îmi spune ea. In realitate, marfa sosește de peste munți în vagoane complecte, cu trenul, comandată de comisionari, cari o trec apoi revânzătorilor. Țiganii sticlari, cari au într'adevăr căruțe, poposesc pe un loc viran, sub cerul liber, în apropiere de bâlciu, sau cutreeră comunele suburbane și satele mai depărtate din Ilfov precum și din județele limitrofe. Simpaticii și neobosiții

Bâlciul duminical din Vitan este instalat pe o distanță de sute de metri dealungul străzii.

negustori nomazi răspândesc gustul pentru artă decorativă prin satele depărtate, adăpostindu-se, pe vreme de ploaie, sub coviltirul, acoperit cu rogojini, al căruțelor lor. Astfel vagabondează dealungul șoselelor și drumurilor de țară, în tovărășia nevestelor, copiilor și a câinilor, ducând cu dânșii toată gospodăria lor.

ACUM DOUĂ SUTE DE ANI

Deși s'ar putea crede că piața Vitan este o improvizație din zilele noastre, dictată poate din pricina dărâmării Halelor centrale, totuși despre acest bâlciu pomenesc documentele din veacul al XVIII-lea.

In apropiere, era odinioară o Zalhana, proprietatea unui mare negustor și bancher de pe vremuri, anume Hagi Moscu.

Pe vremea lui Alexandru Vodă-Moruzi, în Vitan se afla și un spital de ciumați; în dosul spitalului se ridicaseră furci înalte de câte doi stânjeni, pentru spânzurătoare. Pedepsirea vinovaților se făcea, pe acea vreme, prin bâlciuri, ca să fie văzută spre pilduire, de toată lumea.

In mijlocul bâlciului dela Vitan, din porunca **Măriei Sale Handraburcă**, gâdele a pus juvățul la grumazul lui Marin Tușcă, care răpusese pe unchiul său, spre a-i lua averea.

Prin strada **Dristorului** din apropiere, se mai pot vedea și azi case acoperite cu stuf — unicile din București! Se spune că pe acest loc a căzut un balon, pe vremea lui Caragea. Era primul, pe care-l vedeau bucureștenii.

Intâmplarea a fost considerată ca prevestitoare de rele. Și într'adevăr, puțin timp după asta, a ars palatul domnesc din **Mihai-Vodă**, pe **Dealul Spirii**. Iar la 1817, în luna Octombrie, a fost un cutremur atât de mare, că s'au dărâmat multe case. Apoi a fugit și Caragea, furând o mare sumă de bani din visteria țării!

Toate s'au întâmplat din pricina balonului, spunea lumea. In urma acestor triste evenimente, a rămas multă vreme, vorba populară: **„de când cu bășica lui Caragea"**.

SĂ SE REORGANIZEZE PIAȚA!

Totuși cetățenii și chiar negustorii de prin partea locului, cer să se reorganizeze bâlciul.

Era vorba ca piața să se așeze pe locul de încrucișare dintre străzile **Vitan** și **Teodor Speranță**. Acum se propune un alt teren, în suprafața de aproximativ zece mii de metri pătrați, din șoseaua **Vitan**, foarte aproape de **Dudești**. Locul viran e proprietatea **Eforiei Spitalelor civile**, având azi instalat pe dânsul fel de fel de distracții — spun cetățenii de prin partea locului — spre a se păși la civilizarea bâlciului, care așa cum e azi nu mai cadrează cu ritmul de desvoltare adoptat de orașul nostru, pe cale de modernizare.

Mii de oameni se îngrămădesc în fiecare Duminică, pe acea fâșie de câteva sute de metri a străzii **Vitan**. Atâta lume își câștigă aci existența; un cartier întreg are legături strânse cu acest bâlciu. Sunt atâtea interese comerciale, sociale, de estetică și higienă publică, ce așteaptă o deslegare simultană cu soluționarea chestiei târgului de la **Vitan**.

Intre altele să menționăm nevoia du a se prelungi linia tramvaiului electric și de a se lumina cartierul, în mod civilizat Dealungul șoselei **Vitan**, până aproape de Abator, s'a și introdus încă de acum câțiva ani, un cablu de înaltă tensiune, de 6000 volți. Tot atunci, s'a construit în piață numită **„Bujaverca"** o cabină destinată necesităților technice ale STB-ului.

Dar cablul putrezește degeaba în pământ, iar cabina STB-ului cade în ruină, pe când strada — una dintre cele mai importante artere ale Capitalei — pe care ar fi trebuit să circule de mult vagoanele tramvaiului electric, stă și azi blocată de un bâlciu quasi rural.

Alex. F. Mihail

Negustoreasă de sticlărie.

Pe căldura aceasta

trebue să capeți dureri de cap!
Tabletele de Pyramidon însă vă redau repede buna dispoziție.

Pyramidon

BAYER

Tablete originale numai cu crucea-Bayer!

HERCULANE

CONSTANȚA

Spre sănătate, odihnă și ră coare. — Mangalia. — Sinaia î eclipsă. — Un Salzburg romă nesc.

AU început trenurile să se umple de vilegiaturiști. Pleacă lumea să s caute, să se distreze... Reumatici au luat-o spre Techirghiol, Govora și Băile Herculane, spre Vulcana și Pucioasa; cei cu rinichii obosiți spre Căciulata; boerii cari vo să se odihnească și să petreacă respiră aeru munților, pe valea Prahovei, sau se duc la plajă, la Mamaia, la Eforie.

Pictorii, scriitorii, oamenii de teatru pleacă spre Coasta de Argint. Balcicul, care de două decenii furnizează cele mai multe subiecte ar tiștilor noștri plastici se modernizează pe z ce trece.

Din fericire, această modernizare nu strică pi torescul tătăresc al interesantei localități, cu peisagii de var și minarete, anunțând Asia apropiată.

Lume multă se duce și la Mangalia, vechiu oraș roman Calatis — unde se întinde o plajă minunată și se găsește apa cea mai limpede a Mării Negre... Încă din vechime se știa că nicăeri, pe tot litoralul Dobrogei, marea nu e mai clară ca acolo. Mangalia e portul cel ma **ferit de isbitura Dunării.**

Realități sa

BALCIC

Bătrânul Istros lovește neîncetat apele Pontului Euxin, le frământă, le tulbură și duce departe spre sud valuri submarine de nisip mărunt, pe toată coasta țării lui Mircea-cel-Bătrân. Colțul Mangaliei e ferit de această bătaie. Iată de ce se laudă cu undele cele mai pure!

* * *

La Sinaia e lume mai puțină ca de obiceiu. Probabil, fiindcă s'a închis Cazinoul.

Localnicii sunt îngrijorați. Veniturile le scad, orașul e amenințat cu părăginirea... Așa spun, cel puțin, sinaioții.

Să nu exagerăm.

Frumoasa reședință regală nu se va prăpădi cu una cu două. Este o eclipsă trecătoare.

Prietenii Sinaiei n'au decât să se unească, să facă o sforțare susținută și vor atrage din nou mulțime de vizitatori.

Lumea care se ducea să joace cărți sau ruletă nu era interesantă. Fețe congestionate, ochi înfrigurați... O mulțime care ședea prostită ore întregi în jurul meselor sinistre, în fumul și

Biblioteca Universitatii

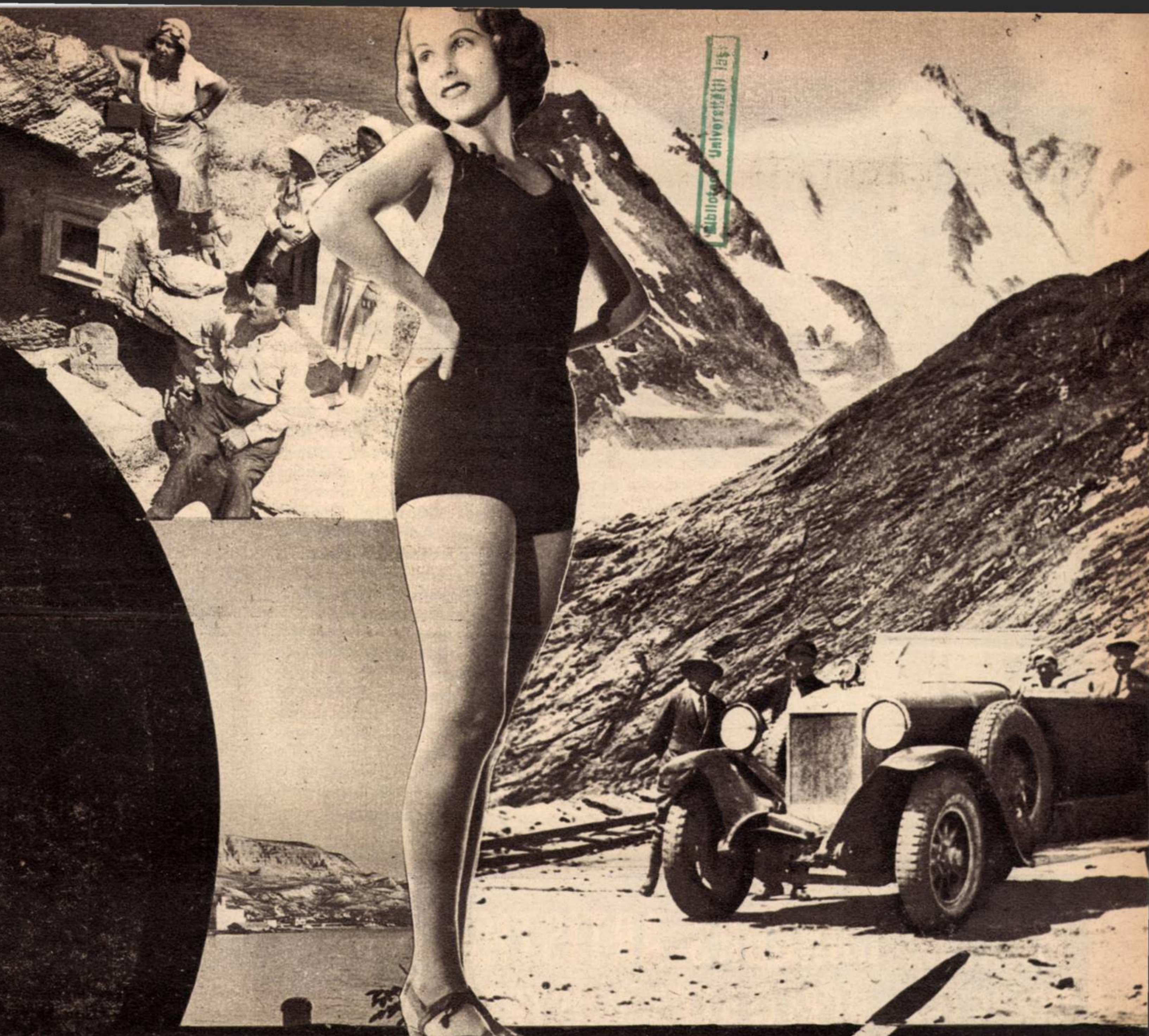

promiscuitatea Cazinoului. Nu mai prindeai în pădure decât bonele cu copiii celor ce respirau aerul vițiat al sălilor de joc, în loc să se bucure de binecuvântatele prospețimi îmbălsămate de adierea brazilor.
Pentru bogăția și demnitatea acestei localități unice, ar trebui transformată Sinaia într'un Salzburg al Orientului.
Actorii și muzicanții noștri ar fi invitați să-și petreacă vara acolo, să organizese concerte simfonice, reprezentații de dramă și de operă, spectacole și concerte în aer liber, matineuri pentru copii... Actori cari la București nu se întâlnesc pe aceiași scenă, vor juca împreună la Sinaia. Calitatea acestor serate de comedie și muzică va trebui să fie de prima calitate, ca să atragă și pe minoritarii din regiunea Brașovului, din tot Ardealul, precum și pe străini. Oamenii de dincolo de Dunăre, până la Atena și Ankara au auzit de Sinaia, încep să vină. In loc să se ducă la Salzburg, mulți din ei s'ar opri la noi. O reclamă bine întreținută ar vorbi străinătății de frumusețile naturale și artistice ale Sinaei. Sălile Cazinoului ar fi transformate în pinacoteci, cu tot ce avem mai de preț. Valea Prahovei ar cunoaște o prosperitate nebănuită, iar renumele Sinaiei ar folosi întregei țări.
E vina celor cari au avut pân'acum întreprinderea jocurilor de noroc și cari n'au înțeles să ducă, paralel cu activitatea meselor verzi, o acțiune artistică. Dacă ar fi subvenționat, din marile lor câștiguri, două luni de artă la Sinaia, n'ar fi fost ușor să li se ridice concesia, fiindcă ar fi protestat întreaga lume, dornică de progresul economic și artistic al reședinței domnești.

ăptămânale

La Monte-Carlo, direcțiunea Cazinoului subvenționează una din cele mai bune opere din lume.
Nu toată lumea vrea să-și piardă serile la baccara și căișori. Renumele orașului e susținut de Opera de acolo, al cărei director, de multe decenii, este compatriotul nostru Raul Gainsbourg.
Un animator de talia venerabilului om de teatru ne-ar fi trebuit și nouă, ca să ridicăm prestigiul Sinaiei.
Vremea nu e încă pierdută. Poate că această eclipsă ne va deschide ochii. Avem destui specialiști în materie de muzică, teatru și arte plastice. Ne trebue numai subvențiile primilor ani și minunea s'ar realiza spre bucuria și încântarea unanimă.
Prieteni ai Sinaiei, să vă vedem la treabă!

Victor Eftimiu

Vizita Marelui Voevod Mihai în jurul Capitalei

DUPĂ încheerea anului școlar M. S. Marele Voevod Mihai a făcut o serie de plimbări și vizite în regiunile pitorești din jurul Capitalei. Insoțit de dl. col. Adj. Pălăngeanu și câțiva colegi de clasă, a vizitat ferma model a d-lui C-dor Mănoiu din Colentina (Pădurea Andronache). Marele Voevod s'a interesat în deaproape de cultura pomilor fructiferi de aranjamentul viței pe spalier în fer și beton, de lucrările de irigație și de stupăria organizată de un specialist. S'a servit o gustare, după care Marele Voevod și însoțitorii au plecat la Snagov.—

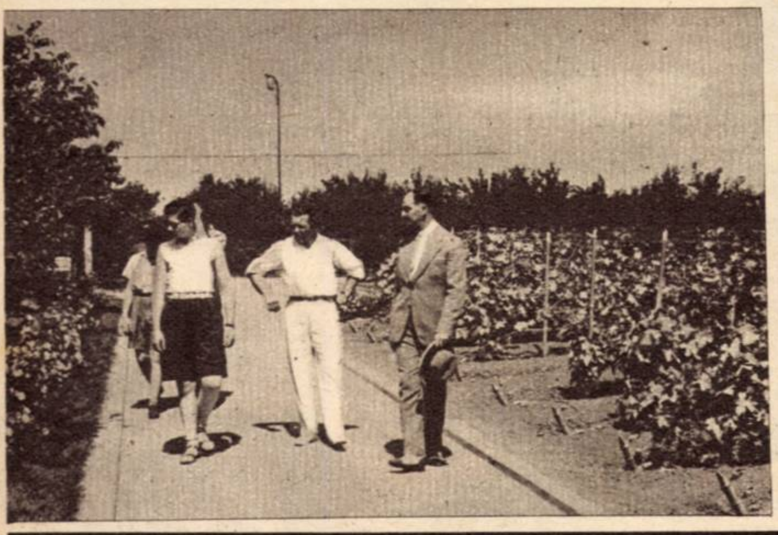

MARELE CONCURS ARTISTIC AL REVISTEI „REALITATEA ILUSTRATĂ"

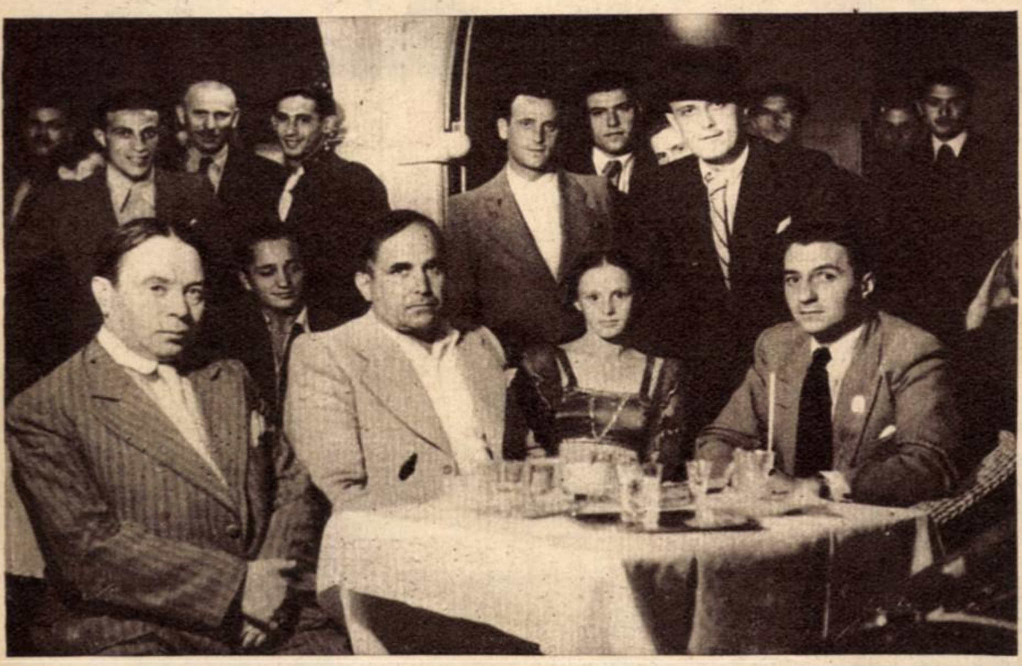

Două aspecte ale concursului regional dela Cluj: grupul concurenților angajați și juriul la masă. Dela dreapta spre stânga: d. Nicușor Constantinescu, directorul teatrului Alhambra, d-șoara Ilona Simo, d. N. Voicu, societar al Teatrului Național din Cluj și d. Leonard Paukerow, reprezentantul revistei „Realitatea Ilustrată".

Claude Romanov, compozitorul angajat la Cluj, în exclusivitate, de către Teatrul Alhambra.

PUBLICĂM în această pagină trei fotografii luate cu prilejul concursului regional de vedete al revistei noastre, la Cluj. Rezultatul l-am publicat în numărul trecut. Astăzi suntem în măsură să furnizăm cititorilor câteva amănunte în legătură cu concursul final dela București.
Acest concurs va avea loc, Duminică 2 August, în sala complet renovată a teatrului „Alhambra-Excelsior". Concursul va avea loc înadins în această sală, pentru ca publicul și concurenții să poată vedea scena pe care vor apare la toamnă elementele lansate de „Realitatea Ilustrată".
Toți concurenții din provincie care au trimis bonuri de participare și cari nu s'au prezentat la concursurile regionale dela Iași și Cluj, urmează să se prezinte la concursul final dela București. Dealtminteri, atât concurenții din Capitală, cât și cei din procincie vor primi din vreme înștiințări speciale asupra eventualelor modificări care ar surveni în data concursului și asupra zilei, locului și orei la care trebue să se prezinte. Juriul concursului final dela București va fi alcătuit din cele mai de seamă personalități artistice și literare ale țării. Vom anunța la vreme numele tuturor componenților acestui juriu.
Ținem să insistăm asupra faptului că la concursul final dela București se vor alege, pe lângă soliști și soliste, un număr însemnat de elemente feminine pentru corpul de balet și figurație. Acestor elemente nu li se cere să îndeplinească alte condițiuni decât acelea ale frumuseții și talentului.

DESCHIDEREA CURSURILOR LA VĂLENII DE MUNTE

Săptămâna trecută a avut loc la Vălenii de Munte deschiderea cursurilor Universității populare N. Iorga. Fotografiile noastre înfățișoază pe d. dr. C. Anghelescu ministrul Instrucțiunei, rostindu-și cuvântarea și grupul invitaților în frunte cu d. dr. C. Anghelescu și prof. N. Iorga după solemnitate. A fost anul acesta a 29-a deschidere a cursurilor.

BISERICA PATRIARHIEI A FOST REDESCHISĂ

Biserica Patriarhiei și-a redeschis din nou porțile primind pe credincioși după doi ani, timp în care acest sfânt locaș a fost artistic restaurat. Cu acest prilej au fost transportate în sfântul locaș moaștele Sf. Dumitru. In fotografiile noastre vedem procesiunea maicilor, transportarea moaștelor

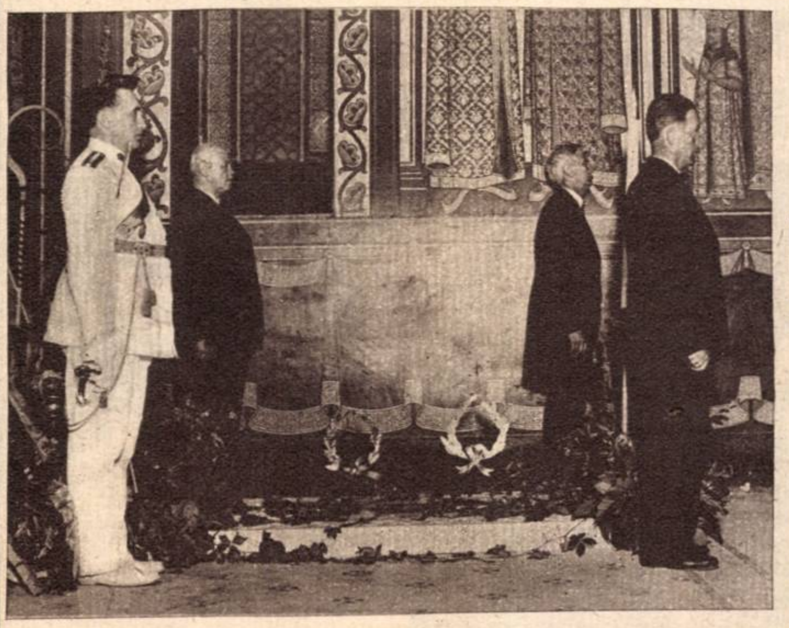

NOUĂ ANI DE LA MOARTEA REGELUI FERDINAND

La 20 Iulie s'au împlinit 9 ani de la încetarea din viață a Regelui Ferdinand. Fotografia noastră înfățișează pe cavalerii ordinului Mihai Viteazul făcând de strajă cu acest prilej mormântului Regelui la mănăstirea Curtea de Argeș.

Feriți-vă de înțepăturile de țânțari!

Citiți cum D-na Cappigny a evitat acest pericol:

„Petrecând vara la țară împreună cu copiii mei, suntem năpădiți de țânțari! Bâzâitul lor, înțepăturile lor, ne împiedică de a dormi. Fața și mâinile sunt acoperite de umflături arzătoare cari adeseaori se infectează. Am încercat de toate: fumigații creme, alifii! Singura Pomada Cadum ne-a procurat un bine imens, prin faptul că a calmat în mod instantaneu înțepăturile, reducând bășicile și îndepărtând țânțarii!"

Mme Cappigny
Chasseny (Aisne)

Calmantă, aseptică, cicatrizantă, Pomada Cadum suprimă mâncărimile înțepăturilor de țânțari, viespe, tăuni, pureci, ploșnițe. Ea înlătură infecțiile cutanate, adeseaori serioase. Citiți notița explicativă care însoțește fiecare cutie.

La farmacii și droguerii.

DINȚII URÂȚI ȘI PĂTAȚI POT DEVENI ATRĂGĂTORI

Dacă dinții Dv. se decolorează și se cariază lesne antiseptizații cu Kolynos și vor redeveni atrăgători.
Petele și caria sunt cauzate de germenii bucali, pe cari Kolynos îi distruge definitiv, curățind repede dinții. Numai un cm. de cremă Kolynos pe o periuță uscată, și în curând dinții Dv. vor căpăta albeața și strălucirea care măresc frumusețea zâmbetului Dv.
Cumpărați tubul mare — e mai convenabil.

KOLYNOS
CREMA DENTARĂ

BLĂNURI FINE
importațiune directă

O VARIATĂ și bogată colecție de blănuri selecționate și prelucrate de cei mai buni maeștrii specialiști, prezintă noul magazin SABEGO.
Mare asortiment în Nurci canadiene, Vulpi argintii, albastre, roșii, gris polare, astragan, breitschwantz, agneau rasé etc. la prețuri extrem de avantajoase. Ținem la dispoziția onor. noastre clientele mulaje originale din Viena.

SABEGO
CAL. VICTORIEI VIS À VIS DE PREFECTURA POLIȚIEI

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39 TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masage pneumatice. **Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.**

Consult. 10—12 și 3—7 p. m. Consult. gratuite Miercuri 11-12 a.m.

A APĂRUT
MAGAZINUL
Pe luna Iunie. — 160 pagini 25 lei.

LOLA IONESCU-MARITZA

DESPRE NOI

PE căldurile astea mari, masa de seară se ia mai târziu ca de obicei și se ia afară în grădină, la aer.

Singura clipă când se respiră. Societatea e veselă, dispusă și gureșă. Bine înțeles după ce fiecare a atins ușor, dar foarte ușor, chestia mare... „simpatica" criză, mai mult dintr'un obicei de prost gust, adoptat de toată lumea. Căci, slavă Domnului, mesele gem de bunătăți, femeile sunt gătite și frumoase, domnii în această ambianță au „verbul galant" și râsul ușor; grijile se amână.

Serile trecute, într'un cerc de cucoane frumoase, de fete tinere și domni cu tâmple ninse, se bârfia...

Se fuma frățește. Fetele, nu din cochetărie ca altădată, ci cu o patimă egală cu a voinicilor.

Profesorul X, adresându-se unei tinere pianiste, o întrebă:

— **„Duduie, cu ce credeți că femeea cucerește bărbatul?"**

Fata făcu ochii mari și răspunse printr'o întrebare ipocrit ingenuă:

— **„Sex appeal?!"**

Profesorul zâmbi îngăduitor și... începu o conferință;

—**„Omul cere femeii trei lucruri: să fie frumoasă, să știe bucătăria și mai presus ca orice, să știe să asculte. Latinul zicea: „Casta vixit, lanam fecit et conquinavit"**; așa dar...

Când ridică ochii spre auditoare, fetița fugise...

— **„Domnule profesor, s'a speriat de conquinavit"**, râse o fostă excelentă. Și taifasul alunecă asupra inteligenței femenine.

Dacă firește, câteva vorbe bune s'au spus referitor la sensibilitatea noastră, nimeni însă n'a răspuns cu un **„da"** la întrebarea:

— **Este femeea, în inteligență, egală bărbatului?**

Nimeni n'a spus: **„da"**, iar profesorul supărat pe fetiță, a mai spus că ne lipsește facultatea generatrice a spiritului, ceeace latinii numeau **„Genius"** adică ideile; suferim de sterilitate intelectuală. Căci, dacă sunt **„oameni mari"** puzderie, **„femeile mari"** se numără pe degete, una, două, trei...

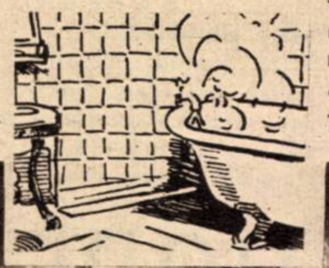

Are dreptate și pace. Dar, Doamnelor, dacă nu suntem inteligente ca bărbații, nici proaste nu suntem, ba din contră!

Ce ne pasă de valoarea comparativă? Noi avem inteligența noastră, așa cum a făcut-o natura.

Prin inima noastră, descoperim adevărul; nimeni nu ne contestă această putere. Chibzuință, bun simț, judecată, tăcere, altruism, o întreagă viață de gândire ascunsă, cu legile ei sigure, izvoare din imaginație și presimțiri, luminate de instinct și suflet, calde și adevărate căci sunt în acord perfect cu adevărul naturii. Inteligența femenină e spontaneitatea inimei noastre. Toate astea le tăcem...

Și acum o istorioară desprinsă dintr'o conferință a Domnului profesor:

— „Pe vremea cavernelor și a pădurilor virgine, **antropoizii bărbați** ai unei rase superioare (a noastră domnilor) ar fi exterminat pe toți bărbații unei rase inferioare (a d-voastră doamnelor) și le-au furat soțiile. Din acest rapt al Sabinelor preistorice ar rezulta rasa noastră, a tuturor. Viața în comun de mii și mii de ani **nu a putut** să contopească inteligențele..."

Am cetit această explicație pseudo-științifică și v'o împărtășesc.

Dacă nu e genială, spirituală este. De atâtea mii de ani bărbații fac spirite pe socoteala noastră!...

In sporturi, femeea e alături de bărbați. Sunt campioane de tot felul. Azi cultura fizică este recunoscută de toată lumea ca tot atât de necesară femeilor, cât și bărbaților. Mulțumită ei, viața femeilor va fi mult mai normală, funcțiunile organelor se vor face în mod mai regulat, anemia, turburările nervoase înlăturate și circulația îmbunătățită.

Numai că, femeea trebue să dobândească vigoare fără să piardă caracterul ei propriu; să adapte exercițiile fizice la funcțiunile ei de femee și mamă. Pentru ea, idealul este o formă pură și definită, pe care poate să i-o dea numai o osatură solidă și o dezvoltare armonioasă. Nu exagerare în exerciții, o bună funcționare a plămânului, organismul se adaptă prin antrenament, mușchii educați produc aceiași muncă, cheltuind mai puțină forță. După doctorul **Tissié**, educația fizică este un număr de mijloace care permit corpului omenesc să producă maximum de cheltuială fizică și intelectuală, cu minimum-ul de oboseală. Care sunt aceste mijloace?

Exercițiile naturile, natația, scrima, călăria, ciclismul și exercițiile artificiale, adică gimnastica pedagogică sau fiziologică (dintre care cea suedeză nu este decât un exemplu) făcută din analiza mișcărilor sistematic clasate și disciplinate, în vederea unei dezvoltări metodice a corpului.

Se pot clasa deoparte dansurile gimnastice și gimnastica ritmică. Cele dintâi dezvoltă calitățile de grație și frumusețe inerente

1. Femeile pe terenul de tenis.

2. Pe yacht, odihnindu-se surâzătoare.

3. Idealul femeii: toaleta desăvârșită în baie.

femeii, adăogând la exercițiul fizic o plăcere artistică și cea de-a doua, e interesantă pentru efectele ei asupra atenției și voinței. Exercițiile de viteză, curse, canotaj, bicicletă, scrimă, tenis, măresc activitatea respirației și a nutriției. In loc să îngroașe mușchiul, îl lungesc, îl subțiază. Femeile Renașterii, cărora Germain Pilon le cizela picioare lungi și musculoase, practicau exercițiile de viteză. Rămâne doamnelor, să ne pătrundem de ideea că cel puțin exercițiile de fond, ca mersul și gimnastica fiziologică, caracterizate printr'o muncă de durată, efectuată în doze mici, fără a accelera respirația și bătăile inimei, fără oboseală, să fie practicate zilnic de noi toate. Intotdeauna consacrând o jumătate din ședință exercițiilor abdominale. Printr'o educație fizică, inteligent dirijată, se va înlătura obezitatea, oroarea noastră a tuturor, căci nobila și unica țintă care se urmărește este perfecționarea trupului omenesc. Nici un institut de infrumusețare din lume nu va putea face această minune.

O baie parfumată

Intr'un săculeț de pânză punem:
6 gr. de nucșoară rasă
15 gr. cuișoare pisate
30 gr. praf de Iris de Florența
20 gr. sământă de anason, pisată.

Punem acest săculeț sub robinetul de apă fierbinte, fixându-l în așa fel încât apa de baie, cât de fierbinte, să treacă prin el, timp de 10—15 minute. Răcim apoi baia și lăsăm săculețul în apă.

Vara, acest sistem reușește de minune cu petale de flori și foi aromate. Câte 25 gr. din fiecare, de ex. petale de trandafiri, violete, busuioc, ismă, livănțică, melisă, cimbru, etc., etc., puse la uscat și păstrate.

Intrebuințați intotdeauna această pudră!

Ea vă va da cu siguranță deplină satisfacție, fiindcă este atât de bine și ingrijit preparată, încât nu veți fi nevoită să reveniți mereu cu puful pe fața D-v sensibilă.
Pudra „EN VOGUE" aderă perfect, formează o nuanță uniformă, este foarte durabilă și are un parfum discret.

Poudre En Vogue

PARFUMERIE VENDÔME

Cele două fotografii de mai sus înfățișează pe absolvenții școalei elementare P. T. T.

Un stomac prost, o viață de mizerie

E un fapt: un stomac „stricat" e, foarte adesea, pricina unor nenumărate neplăceri, — fizice și morale. Un exces de aciditate, indigestia mai mult sau mai puțin cronică, dau loc, de cele mai multe ori unui miros rău al gurei ce vă îndepărtează pe oamenii cari vă sunt nespus de dragi. Gazele, greturile după masă, creează o stare mintală ce nimicește orice energie și ucide orice ambiție. Adesea, aceste răuri, — ușoare la început, — degenerează în gastrită, dispepsie cronică sau în ulcerație stomacală. La cel mai mic rău resimțit după masă — migrene, amețeli sau greutate în trup, — luați o mică doză de Magnesia Bisurata, anti-acidul energic care suprimă, rapid, toate senzațiile de acreală. Ea e, pe de altă parte, un accelerator al funcțiunilor digestive și împiedică orice fermentație. Ea vă dă, — într'un caz sau altul, — o liniștire imediată. De vânzare la toate farmaciile și drogueriile cu prețul de Lei 75, sau în formatul mare, economic cu Lei 110

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și **ondulațiuni permanente**, execută ireproșabil **Coaforul François**, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-2

Sezonul voiajului

Plecând la băi sau în vilegiatură nu uitați flaconul cu Alcool de Menthe de Ricqlès.
Vă ferește de indigestii, crampe de stomac, greață, amețeli, răul de mare.
Alcool de Menthe de Ricqlès să nu lipsească din trusa dv. de voiaj.

Munca minuțioasă de laborator a specialiștilor, în materie de:
Pudră ● Apă de Colonia ● Ruj ● Fard ● Parfumuri
au desăvârșit produsele:

Les Créations N.H.B

Incercați-le! Sunt excelente.
De vânzare la cele mai bune farmacii, drogherii și parfumerii.
En gros: Balthazar, București Șelari, 7

DR. H. ZANFT
Medic Primar
Specialist în
Boli de Piele și Păr, Cosmetică.
Raze U. V. Diatermie, Electroterapie, Zăpadă carbonică, Trat. maladiilor inestetice: pigmentațiuni ale feței, negi, cicatrice, acnee (coșuri), nevi (pete din născare), îndepărtarea părului de prisos prin diatermo-coagulare etc.
Strada Domnița Anastasia No. 23 (fost Belvedere)
Consult. 3-8 p. m. Telef. 3.34.90

AMORURI HIMERICE

In articolul de mai jos, se încearcă o explicare a acelor bizare îndrăgostiri, sub impulsul cărora mulți trimit scrisori înflăcărate și cer autografe unor persoane pe care nu le-au cunoscut niciodată de aproape.

RECENTA și misterioasa moarte a actriței Thelma Todd și-a găsit ecou la New-York, în persoana tânărului Edward Schiffert, care a început să se lamenteze declarând că era îndrăgostit de această vedetă a ecranului încă de acum patru ani, când îi văzuse pentru prima dată imaginea proectată pe pătratul de pânză albă al unui cinematograf. De atunci, îi urmărise cu asiduitate filmele și-i colecționase fotografiile.

Individul era o victimă a **„Amorului himeric"**, cum îl numesc psihologii. Dintre toate emoțiile umane dragostea este cea mai complexă. Ea apare adesea contradictorie și ilogică. In amorul himeric, îndrăgostitul adoră dela distanță un actor sau actriță, un medic, un atlet și orice altă persoană de notorietate publică.

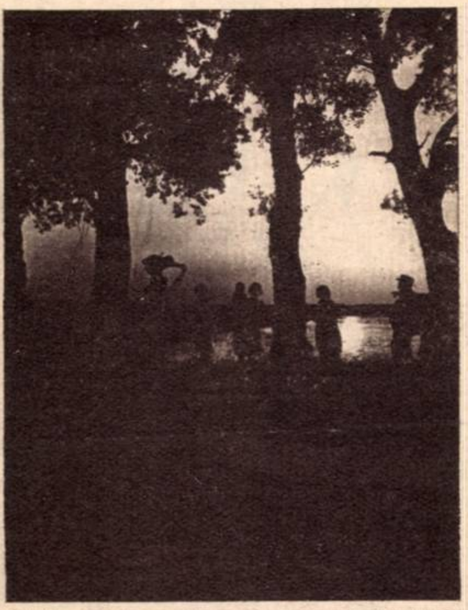

Este o afecțiune incompletă, deoareace persoana iubită nu știe nimic despre sentimentul pe care-l inspiră și se înțelege că nu-l împărtășește. Dar neîmpărtășirea face din această dragoste o boală chinuitoare, determinând o serie de acțiuni naive care adesea îl pun pe individ într'o postură ridiculă. Astfel scrisorile, darurile și cererile de fotografii cu autograf, marchează de obiceiu primul stadiu, iar dacă între timp sentimentul nu s'a uzat, îndrăgostitul poate ajunge să stea de strajă înaintea casei care adăpostește obiectul adorației lui, să sară pe scara mașinei, să se eternizeze la ușa din dos a teatrului, să-i scrie poeme sau să imagineze un pretext pentru a-i putea vorbi.

Stadiile următoare sunt mai grave și din fericire prea puțini le ating. In cazul lui Schiffert, moartea prematură a aceleia pe care o diviniza, a determinat un adevăratacces de demență și tânărul a trebuit să fie imediat internat într'un sanatoriu de boli nervoase.

Nouăzeci la sută dintre locuitorii orașelor, căsătoriți sau nu, nutresc câte o astfel de „dragoste himerică", care rămâne însă în faza unei reverii, nefiind luată în serios, cum s'a întâmplat cu Schiffert.

Amorul himeric este probabil tot atât de vechiu ca și neamul omenesc. Il găsim necontenit dealungul istoriei și chiar în mitologie.

Pygmalion, unul dintre sculptorii celebri din antichitate, s'a îndrăgostit de statua Galateeii, opera sa. Din fericire pentru el însă, artistul trăia în zilele zeităților făcătoare de minuni și Venus a însuflețit statua, pentru ca afecțiunea îndrăgostitului să poată fi împărtășită.

Deobiceiu, aceste interesante impulsuri sunt generate de către visele romantice ale copilăriei. D-rul John J. B. Morgan dela **Northwestern University**, relatează cazul tipic al unei fete care în cursul superior „obicinuia să imagineze amoruri ideale". Ea petrecea o bună parte din serile sale, goală, înainte oglinzii, împodobindu-se cu dantele, și în tot acest timp și-l imagina pe viitorul soț privind-o admirativ. Idealul său părea să fie un harem turcesc în care ea ar fi făcut exerciții de coregrafie, sub ochii iubitului.

„Dar nu i-a fost dat să-și vadă visul realizat. S'a căsătorit la 17 ani; într'o săptămână a descoperit că bărbatul său era departe de ceeace visase și a început a regreta pasul făcut".

După șapte ani s'a despărțit de prozaicul bărbat, căruia nu-i plăcea s'o vadă dansând nudă, cu un văl străveziu drapat în jurul trupului. Curând s'a recăsătorit, luând un bărbat cu douăzeci de ani mai în vârstă decât ea, însă foarte bogat. Noul său soț se dovedi deasemeni o persoană pozitivă, cu desăvârșire refractară romantismului; aceasta contrazicea atât de dureros copilărescul ei ideal, încât se văzu nevoită să recurgă la imaginație.

Imbrăca câte o cămășuță de muslin și dansa pentru iubitul visat în sunetele unui patefon. Fanteziile sale amoroase, ajunseră la un moment dat s'o absoarbă într'o asemenea măsură, încât cei din juru-i au început a se îndoi de integritatea minții sale.

Amorurile himerice sunt un rezultat al ciocnirii dintre iubirea visată și cea aflată. Prea puține femei și prea puțini bărbați pot coincide perfect cu imaginea iubitei sau a iubitului ideal, și acest idol îndepărtat pe care individul îl plăsmuiește în imaginație sau îl găsește pe ecran, ajută la menținerea unui echilibru mintal și e într'o oarecare măsură generator de energii, înfrumusețându-i viața — cu condiția însă să nu uite că totul este un joc al al fanteziei, absolut omenesc și natural.

Primejdia se ivește în cazul persoanelor obsedate de ideea că simpatia ce le-o inspiră o ființă omenească ar fi un păcat, sau, în cazul acelora care iau în serios ceeace imaginează.

Soții și soțiile se dovedesc într'un răstimp relativ scurt foarte puțin romantici, pe când imaginea pe care individul și-o face în copilărie despre căsătorie, este un episod de iubire pătimașe. De aceea, persoanele care în clipa de răgaz își lasă gândurile să rătăcească în jurul vreunui amor himeric, se opresc asupra acelor tipuri de oameni pe care legenda îi reprezintă ca niște amanți pasionați — vreun tenor sau alt actor meridional.

Protagoniștii cinematografului și ai operei, își iau deobiceiu pseudonime romantice, de o sonoritate latină. Vedetele sunt apreciate în măsura în care hrănesc fantezia amoroasă a spectatorilor.

Pătimașa admirație de care Rudolf Valentino a avut parte în viață și mulți ani după moarte, ilustrează aceste caractere ale „amorului himeric".

Idilele se petrec mai mult pe înserat, deoarece atunci obscuritatea ascunde anumite defecte inerente tuturor figurilor.

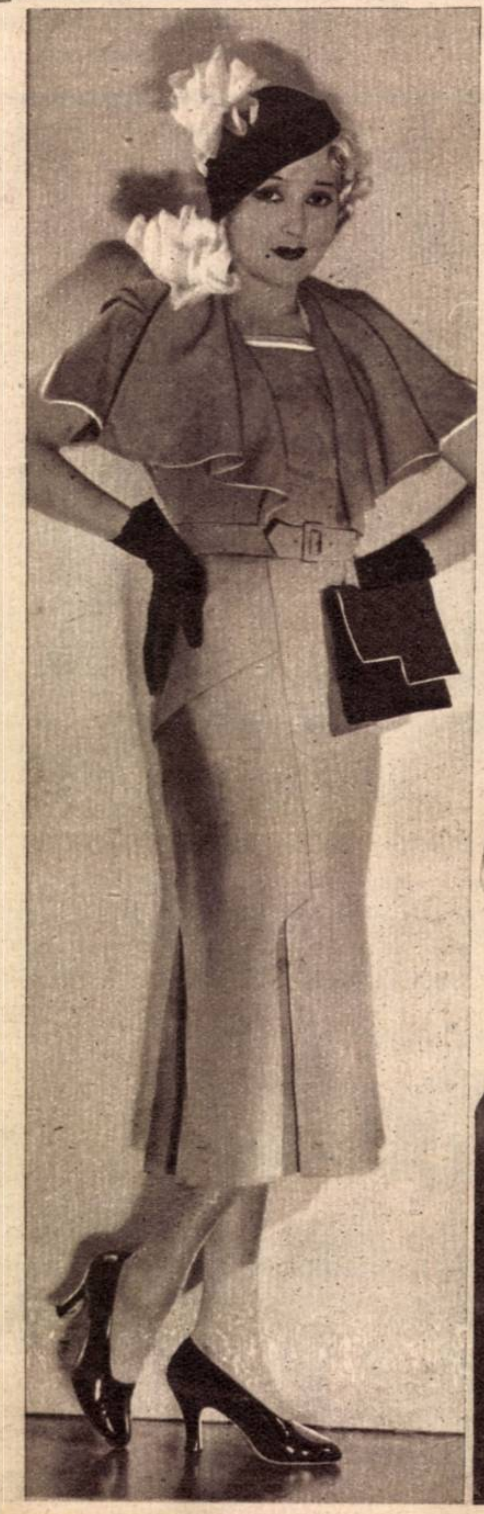

Rudolf Valentino, idolul femeilor de totdeauna.

Telma Todd, vedeta îndrăgită și după strania-i moarte.

ATENTATUL DE LA LONDRA

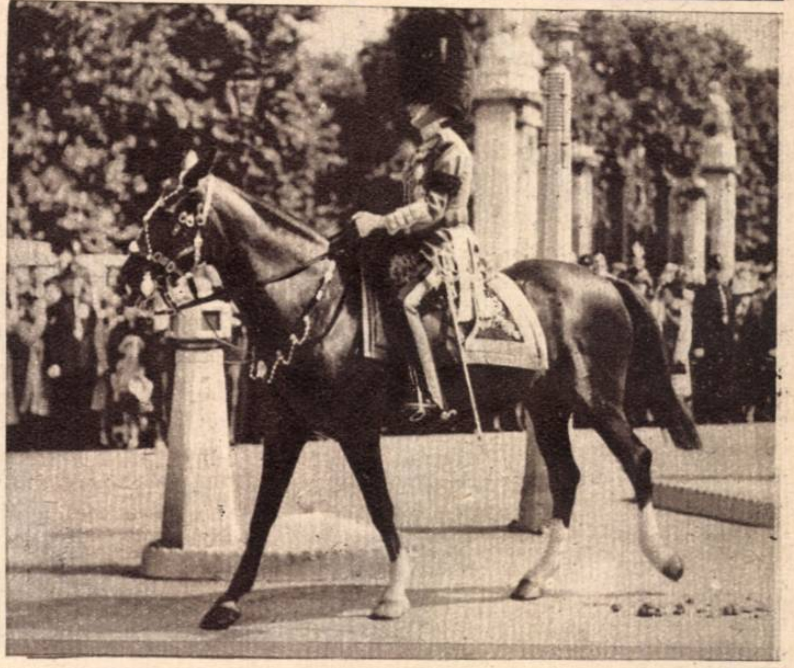

Publicăm aci trei fotografii care ne-au sosit cu avionul de la Londra. Ele au fost luate în dimineața încercării de atentat împotriva regelui Eduard și înfățișează: Regele pe cal, Regele urmat de escortă câteva clipe înainte de încercarea de atentat și arestarea atentatorului.

El avea un pseudonim meridional, nenumărate aventuri amoroase și apărea în roluri romantice. Cu un cuvânt, întruchipa visul pe care multe femei și-l fac în anii adolescenței și-l nutresc până la moarte.

Dar înaintea cinematografului și a radiofoniei, opereta a fost aceea care a procurat amanți himerici miilor de indivizi cari descoperiseră că viața nu se prea asemăna cu visele copilăriei.

In America, imediat ce o criminală ajunge sub farurile publicității, primește sute de scrisori de dragoste dela bărbații cari i-au văzut fotografia în ziare și poate conta pe câteva duzini de cereri în căsătorie.

Se pare că atunci când bărbații concep o dragoste himerică, obiectul afecțiunei lor trebuie să fie o tigresă.

Persoana care are predispoziții pentru aceste amoruri himerice, poate fi cunoscută după anumite caracteristici. Este în genere visătoare, rezervată, nu-i place să împrumute bani, roșește ușor și-i vine mai lesne să scrie decât să vorbească, îi place să fie lăudată, se simte prost în societate, iubește muzica și literatura bună. Voiajorii comerciali nu pot concepe iubiri himerice, pentrucă sunt foarte comunicativi și trăiesc vecinic proectați în afară.

Imaginația este un splendid domeniu al intelectualității, dar reveria poate degenera în somnambulism, dublă personalitate sau isterie.

Persoanele visătoare sunt cele mai ușor de hipnotizat și se spune că multe dintre acestea intră în stare de transă cu ajutorul unei imagini proectate pe o pânză cinematografică.

Cum acesta este tipul predispus amorurile himerice e ușor de înțeles cum evoluiază adesea spre cele mai grave excese. Nu sentimentul e care cauzează răul, ci structura spirituală a individului, oferind un teren propice fanteziei care se desvoltă până când ajunge să ocupe o mare parte din orele de trezie.

Aceia cari n'au în cursul zilei răgazul unei reverii amoroase, își găsesc compensații în visele nopții. Acesta este în special cazul acelor vise care se repetă din timp în timp și ale căror detalii pot suferi deghizări atât de complexe, încât individul să nu mai știe despre cine visează sau că visul ar avea ca subiect un amor himeric.

S'a constatat însă că aceaste fantezii amoroase ale nopții, au o acțiune binefăcătoare. Nu numai că grație lor orele prozaice de viață mecanizată ale zilei devin suportabile, dar sunt o supapă de siguranță care previne adevărate crize de nebunie.

Deși căsnicia nu poate fi o garanție împotriva amorurilor himerice, putem spune totuș că dacă numărul acestora este mai mare astăzi decât pe vremea bunicilor noștri, faptul se datorește căsătoriilor ce se contractează târziu după majorat. Acum o jumătate de secol, indivizii se încadrau foarte devreme în viața matrimonială, iar visele lor romantice nu se prelungiau ca acum. Actuala situație a favorizat desvoltarea cinematografului și a literaturii erotice, foarte căutată de către celibatarii de ambele sexe.

Iubitul ideal este în fond o ființă care nu va fi niciodată văzută sau auzită. O persoană reală are întotdeauna mici defecte ce vin în conflict cu imaginea în jurul căreia se brodează visul nostru de dragoste, pe când persoanele imaginare sau îndepărtate ne apar fără cusururi.

Luna favorizează momentele romantice pentrucă în lumina ei difuză, sărăcia vestmintelor și pistruile sau porii lărgiți ai unui ten, scapă neobservate...

Operatorii și fotografii au descoperit de mult această valoare a nedeslușitului, iar în prim planurile cinematografice, obiectivul este ușor voalat ca sub lumina lunii. Dacă fotografia ar avea o claritate de cristal, pori, și celelalte mici accidente epidermice, ar apărea toate mărite.

Patronii localurilor de noaptei din străinătate, cunosc deasemeni efectul și au grija ca lumina să fie în sală atât de slabă, încât e nevoie de o încordare pentru a putea distinge ceva de cealaltă parte a mesii, căci semi-întunericul și o muzică bună predispun la visare, chiar și pe cel mai prozaic dintre indivizi.

Iar o fată, dacă e deșteaptă, are grijă atunci când primește vizita tânărului la care ține, ca încăperea să nu fie prea puternic luminată și ca abatjour-urile lămpilor să fie colorate într'un galben sau protocaliu, care să împrumute un ton cald figurii sale.

că există o cale sigură. Nu am crezut-o însă decât din clipa în care am intrebuințat.

SEMORI

SEMORI este mijlocul cel mai sigur împotriva remușcărilor nedorite.
SEMORI vă asigură în contra ori cărei infecțiuni fiind un puternic desinfectant.
SEMORI pune capăt grijilor

LA FARMACII ȘI DROGUERII

Iată o întrebare la care răspunsul este uşor de dat. Farmecul femeii depinde de o sumedenie de lucruri şi în special de pudra care o întrebuinţează.

Femeia şi pudra sunt prieteni nedespărţiţi, acasă — pudra îşi are locul pe masa de toaletă, în oraş — în poşetă. Nu mai încape îndoială, pudra este cosmeticul cel mai important. Fiind întrebuinţată zilníc de zeci de ori, înrăurirea ei asupra epidermei este covârşitoare.

Pătrunsă de acest adevăr, fabrica LADY a hotărît în 1934 lansarea unei pudre care să întreacă în calitate tot ce s'a creat până în prezent.

Fabrica LADY a reuşit, căci pudra JAZZ, pe care a lansat-o, întrece în calitate, aderenţă, fineţe şi parfum mărcile străine cele mai cunoscute.

luni a durat perfecţionarea formulei pudrei JAZZ. Fabricanţii sunt convinşi că veţi găsi în cutia JAZZ o pudră neobişnuită. Este rândul D-voastră, doamnelor, să vă convingeţi. Deaceia, vă cerem să faceţi o încercare.

jazz

Biblioteca Universităţii Iaşi

REALITATEA ILUSTRATA

IN ORELE LIBERE

Frumoasa vedetă a Hollywoodului Maureen O' Sullivan se odihnește pe marginea bazinului din parcul vilei pe care o locuește în cetatea filmului.

10 LEI

ANUL X No. 496
22 IULIE 1936

BIBL. UNIVERSITĂȚII IAȘI
31 OCT. 1936

ALTĂDATĂ ȘI ACUM

In nici un domeniu nu este atât de vizibilă deosebirea între moda de acum 50 de ani și cea de astăzi, decât în materie de costume de baie. Fotografia noastră înfățișează o defilare a strămoșeștilor costume, încărcate, de odinioară, alături de maillot-urile de astăzi, care lasă trupul liber în bătaia soarelui și a aerului.

FIICELE MĂRILOR SUDULUI

Iată șapte minunate nimfe care-și plimbă frumusețea în maillot-uri înflorate pe drumurile însorite ale Californiei. Aceasta este ultima modă a costumelor de baie, pe coasta Pacificului.

ROCHIE RĂCOROASĂ PENTRU VARĂ

Un ansamblu cochet și răcoros totodată: fusta din pânză bleu pe fond alb, bluza bleumarin. Pe pălăria albă o voaletă bleumarin. Mănuși albe, geantă albă cu dungi de culoare închisă și pantofi de sport cu vârfuri bleumarin.

MODA ZILEI — PĂLĂRIA CU BORURI MARI

La alergările de cai din Ascott au dominat pălăriile de pai, în felul aceleia pe care o publicăm aci.

Cortegiul comemorativ

La Hamptonshire (Anglia) orașu în care s'a născut Regina Elisabeta a Angliei, au loc, în fiecare an, de ziua nașterii ei, mari serbări și cortegii istorice. Fotografia noastră înfățișează cortegiul pe străzile orașului.